Restaurację wykonała p. K. Mazur-kiewicz w r. 1967. Składki zostały przeszyte w prawidłowej kolejności dano nowe wyklejki i nowe karty ochronne. Wylepiony z oprawy miedzioryt przekazano do Oddziału Graficznego BJ.

17 II 67.

3		10	3	1	7	10
18	11	13	2	11	7	20
26	2	15	5	7	13	22
23	–	14	–	6	–	16
28	–	17	–	4	–	15
25	–	18	–	5	–	15

B. No 3 und No 4.

— No 5. hat auf 2 [illegible]

1

Inwn. 115

[Paris S. Doliatoris ca 1483]

Pirenne 1 (1484: 79/80) = VGT 1775

Claudin I 295 (2 egz.: Bibl. de Troyes i Bodlejana w Oxford)

Filigr.: dzban (Briquet 1248, 12482)

Inc. Qu. 115.

Ilustracje ks. (były przetłumaczone (po ilustracje d.) brak ilustracji ks.

2-gi egz. kompl. w ks-ce Lambeth Palace w Londynie

Continentur articuli condemnati Parisiensis
It ~~libr~~ repertorium magistri Guilelmi
It Tractationes physicae satis bone
It Formalitates Petri Thome magistri Scotiste

iij dud [illegible]

In nomine domini nostri ihesu christi fundatoris catholice religionis Incipiunt articuli
condempnati parisius sub bone memorie reuerendo patre domino stephano
diuina prudencia parisiensi episcopo die dominica qua cantatur in ecclesia letare
Jherusalem anno domini M°CC° lxxvj° qui eciam condempnauit libros seque
tes scilicet de amore siue de deo qui incipit Cogit me multum et sic
finitur caue igitur galtere amoris exercere mandata // Item librum
geomancie qui sic incipit Estimauerunt indi et tiranna racio
nari quo sic eum inuenies item libros rotulos seu caternos nigroma
ticos aut continentes experimenta sortilegiorum inuocationes demo
num siue coniurationes in periculum animarum seu in quibus de talibus
et similibus fidei orthodoxe et bonis moribus euidenter aduersantibus
tractatur excommunicationis sentenciam in alios iustis penis comminando hys
qui talia ~~dogmatizauerint~~ dogmatizauerint aut audierint Sequuntur
articuli ccxix

Incipit repertorium magistri guilhelmi varrillonis quod alio nomine dicitur vade mecum vel collectarium non opinionis scoti sed opinionum in scoto nullatenus signatarum

Quoniam letius intellectus conquiescit et mens capit acutius veritatem. dum non solum quid dicatur. sed quis dicat intelligit. hac ex re vt in doctore subtili quis proficere et altissimarum contemplacionum riuulos capere valeat. iuxta decursum operis sui principalis in quatuor sentenciarum libros: quod opus nominatur anglicanum. solumque in 2° suo super sentencias que non integrauit totaliter in anglia ex parisiensibus reportatis a. xv. distinctione inclusiue vsque ad. xxvi. exclusiue insertum est. disposui fauente altissimo et matre dei vnigeniti cuius sum indignus seruulus qualibet summatim prosequi conclusionem vt opinio et opinans cognoscatur. Quam vero in meditullio doctorum positus pandit clarissime veritatem. Sicque procedendum existimo vt si quam alicuius doctoris propria sit opinio hic doctor ex proprio nominetur. Si vero plurium vnus solus duo aliquando tres propriis clarent nominibus maxime cum opinionis rationes ex vno capi nequiunt sed pluribus et tunc si vnus solus ponitur hic erit in opinione princeps ceteri coadiutores. princeps omnium scotus. vt vera sint illa metra

Scoti subtilis nomen subtilia donat. Que vestis vilis pes nudus corda coronant. Vocatur equidem scotus nacione. subtilis doctrina. sed iohannes baptismo. de dunis cognomine. Cuius primi sentenciarum questio prima incipit sic. Utrum homini pro statu isto etc. hanc autem questionem que est de causa theologie effectiua diuidit in theologorum et philosophorum sentencias. posita tercia racione pro parte philosophorum: sequitur quedam additio que incipit. Notandum autem quod nullum supernaturale vsque ibi. Contra opinionem istam tripliciter potest argui. Et 3°. contra philosophos habita

a

ratioē vt clari⁹ maīfesta sit veritas ꝯ theologos argu-
it ratioē sūpta ex doctore solēni: qui henric⁹ sorbonic⁹
ex collegio seu de gādauo ex patria noīatꝛ iu sūma sua.
et incipit in nr̄a questioē. Cōtra istā q̄stionē arguo et
probo ꝙ q̄cūq; necessaria ꝛc̄ ꝛ sūmitur ex p̄te medij et
extremitatū. Quarta ratō ꝯtra phōs q̄ incipit. qua
rto sic arguitꝛ ordinatū ad aliquē finez. est thome pri
ma p̄te summe. q. i. ar. i. in solucioē principali. et sum-
mitꝛ ex fine ꝛ ordinatis ad finem. Quinta rō q̄ incipit
. v. arguo sic. nullū agēs ꝛc̄ est hērici de ganō in suma
et guill'i varroīs libro. i. q. 2. ꝛ sumitꝛ ex natura instru-
mēti ꝛ eo vtētis. et in ꝯ hec rō videtꝛ ꝯcludere ꝯ eū ꝛc̄.
dum ꝯtra eū dicit doctor subtilis. q2 t'lis secūdū eū nō
potest haberi ꝛc̄ hec quid habet hēric⁹ in sumā. ar. i. de
hinc in pricipio solucioīs pricipalꝛ ē q̄ddaz extra qō i
cipit. āīq; tamē hec dicendo vsq; ibi. ad ppositū ergo
applicādo ꝛc̄. Et tūc discussa q̄stione p p̄te theologoꝝ
motiuis phōphoꝝ respōdet. Ad secūdā inquit rōz q̄
re rn̄sponsionē thome. signatꝛ ibi thomas priā p̄te sume
. q. i. ar. i. soluendo ultimū argumētū ꝛ q2 thome solu
cio a doctore subtili subtilitꝛ impuguatꝛ. scd̄a addī solu
cio in illo ꝯ dicta tn̄ rn̄sponsio ad scd̄az rōz ꝛc̄. et est thoē
priā prīe ꝛ. q. liiii. ar. ii. maxiē soluēdo argumētū scd̄m
ꝛ goudeffrid⁹ quodlibeto. xiiii. q. iiii. seu ca⁹. ix. Ad t̄ciū
respōdetꝛ sic ꝙ pricipia priā ꝛc̄ hec ē solucio hērici d gā
dauo n sūma ꝛ dū alitꝛ. et scd̄o solnitꝛ dū dicitꝛ Et ideo
alitꝛ dī ꝙ t̄mini primi pricipij ꝛc̄. ex ꝑpositiuo p̄te priā
sumē capitꝛ ꝛ hec scd̄a reiecta solucioē. t̄cio rn̄spōdetꝛ ibi
Alia datꝛ rn̄spōsio ꝙ ex solis maiorib⁹. Est aūt fratris
guill'i varroīs libro. i. q. 2. soluēdo quintū argumētuz
Tandē ad argumēta pricipalia q̄stioīs descendit vt
suā ꝯpleat q̄stiōz. dicit i pricipio. Ad p̄mūz distinguo d
obiecto naturali. ē aūt hec solucō ex fratre guill'o var
ronis li⁹. i. q. 2. soluēdo scd̄m argumentum ꝛc̄

Sequitur scd̄a questio

trū cognicō sup̱ naturalis necessaria viatori zc̄

Hec ē scōa ꝓlogi questio q̄ causaz theologie as-
picit foralem nulla de foris assiguabit opio solū dum
octo vie p̄mittūt z exstāt t̄ptite Addit p⁹ hec clausula
ō secta machoēti zc̄. in q̄ dr̄ ꝙ m̄ltū ōbl'itata ē āno c̄sti
.1300. hoc frat̄ regis armenie haynot⁹ i oriētali scribit
hystoria ad philipum frācie regem z duz sequit̄. Et ꝓ-
phecia dicit̄ apud nos esse zc̄. ex calixto expositā iu vi-
agio sancti iacobi repeis. ibi em̄ legim⁹ apud salē cadis
machoēti fore ymaginez clauē tenētem iu maib⁹ q̄ duz
ruet z lex machometi dr̄ salem lingua arabica de⁹ ca-
dis ē mons Tercia ꝓlogi questio

trum theologia sit ō deo zc̄. Trinaz sil' mouet
doctor q̄stioēm de theologie obiecto qō causaz
materialē aspicit. post aūt locatā diffinicōz obiecti pri-
mi ē qōdā extra qō incipit sic. Qm̄ ec essencia cognita
vsq3 ibi. Cōtra istud arguit̄ duplicit̄ z dū descēdit ad
scōaz q̄onem sub qua scz racioē sit obiectuz theologie
de⁹. posita ꝑticl'a q̄lit̄ aliq̄t potest ꝯgnosci q̄druplicit̄.
infert inde ita possz poni de deo alia sciēcia sub roē eius
ad extra. vt aliqui ponunt sub rone repatoris. hoc egi-
dius de roma quodlibeto. iii. q. 2. Et hinc nil pōt poni
sub rōne aliq̄ attributali zc̄ Frater guill's varroīs li°. 1.
in ꝓlogo. q. xvi. post. vl' posset poni ō deo sub rōne cō-
muni zc̄. hec hēric⁹ in sūma hec in duab⁹ pris q̄stioīb⁹
de necessarior theologia. Tunc descēdit ad theologiā
ꝯtingēciuz. z dicit in quodā correlario. Ex hȳs pz dic-
tis i ꝓbacō illi⁹ opīonis q̄ ponit xp̄m esse subiectū pri-
mū zc̄ Hec fuit opīo doctoris deuoti qui iohānes bona
uēture noīnat̄. pz in ꝓlogo sui. 1. q. 1. Descēdit hinc do-
ctor vt soluat argumēta prime q̄stiois soluēdo aūt ad
argumēta infra dicit. qō addit̄ de passioīb⁹ frater. G.
var. li°. 1. dis. 2. q. 3. ar. 1. z. 2. Tūc t̄miātis duab⁹ pris
q̄stioīb⁹ t̄ciā incipit sic. Ad t̄ciā q̄stiōz videt̄ ꝓbabiliter
posse dici zc̄. lcz velle sil'r hēric⁹ ō gandō. qōlibeto. 5. q. ix

Int̃serit duas breues q̃ones s3 fecũdas/ ¶Pria᷉ vtrum theologia ĩ se sit scia᷉/ Scd̃a vtrũ ad alia᷉ sciaȝ hẽat rõ3 sub alt̃nãtis vł subalt̃nate In solucõe prie᷉ q̃onis ẽ q̃d addi⁹ post illud/ Sed est aliud dubiũ ꝛ incipit. Igit̃ ẽ necessaria ↄdi⁹ obiecti necessarij ꝛc̃ vsq3/ q̃d aũt sit d̃ necessario obiecto ꝛc̃ Sequit̃ q̃rta q̃stio

u trũ theologia sit sciencia p̃ctica ꝛc̃/ sił duas mouet q̃ones ad cãȝ finalem theologie dirigentes oculũ ¶Pria᷉ est p̃ticłaris/ scd̃a ↄmuiõr/ id̃ priõ soluit̃ ꝛ t̃plici dis. ar⁹. q⁹ ꝑ 3⁹ ẽ aq⁹ p̃ctica ↄgicõ accipit t̃łeȝ extẽsioneȝ ꝛ incipit! Circa t̃ciũ artickm sũt opiones vna ẽ t̃łis godofredi scȝ d̃ fontib⁹ q̃libeto. 10. q. 2. q̃ subtlissĩe ĩ ꝓbata. seq̃ues euasio appoĩt̃/ Ad rõnes doctoris iꝯ. 1. Ad primũ q̃ sciẽ p̃ctice ꝛ ẽ rñsp̃osio eius d̃ godefre. v̄ supra q̃ euasione semota/ scd̃aȝ ad idẽ opioẽȝ adducit ibi Aliĩ dĩ q̃d illud aq⁹ hĩt⁹ ꝛ act⁹ dicũt̃ p̃ctici ẽ finis ꝛc̃. Hec aũt ẽ opio doctoris solẽnis q̃libeto. viii. q. 1. s3 ea m̃ltipharie ĩ ꝓbata a doctore t̃cia totũ ↄputãdo! S3. 2. quo ad ipm̃ ꝛ eius apponit̃ opio dũ dĩ/ id̃ alĩ dĩ q̃ finis sciẽcie moral' sic̃ ꝛ prudẽcie ẽ actus v̄tutis moral' ꝛc̃/ ꝛ ponit̃ ĩ sũma s3 viuacit̃ hũc mod̃ dicendi doctor euacuat! Et quarta hui⁹ q̃onis veĩt opinio hic/ id̃ corrigit̃ ab aliȷ̃s ista opio/ ꝛ dĩ q̃ hĩt⁹ dĩ p̃ctic⁹ a fine qui ẽ ↄsedera cõ p̃ctica/ ẽ vero hec opio fratris iohãis roditon ĩ ꝓlogo. 1. q. vi. ar. 2. q̃ breuit̃ r̃iecta scd̃aȝ t̃miãt q̃onẽ/ pa᷉ ꝛ ĩcipit̃/ in cui⁹ pricipio opio hẽrici d̃ gand̃ poĩt̃ insũma theologia᷉ ponens specłatiuãȝ nõ p̃ctica᷉. ꝛ d̃ duplici actu volũtatis distigues ex summa ar. ix. q. 2. ĩ solucõe ad t̃ciũ argumẽtũ ꝛ ponũt̃ fũdamẽta ex summa ꝛ ex alibi dũ addit! Itẽ p̃ot argui scd̃m ĩtellctm̃ isti⁹ alibi ꝛc̃/ q̃libeto suo. v. q. iiii. ꝛ q̃li. viii. q. 1. Tũc ĩcipit doctor arguere ↄ eũ ꝛ ĩ. 1. argumẽto q̃d ĩcipit Cõtra istud priõ sic rõȝ istoꝝ duco ad oppoĩtũ ꝛc̃/ arguit ex dictis opinantis d̃ fie in vłi ꝛ ĩ p̃ticłari q̃li. iiii. q. xi. Rursꝰ ĩ t̃cõ argumento quod incipit p̃tea. tercio cuius dilectio prĩcipalit̃ itendit̃ ꝛc̃/ ꝛ sumit miõrẽ ex opinãte q̃li. 13. q. 2

Tanō respōdet doctor hērici fūdamētis/ priō ad autori tatez eoꝝ que videt ꝯcludere ꝛc̄/ Ad ꝯtra dictōz a ducit ex dictis alibi opinātis qōlbieto.i.q.ix. Secūda via seu opinio ad idez poīt dū sequit ī textu/ scōa via dicit ꝙ lz dilecō finis recte ꝛ nō recte/ extstat. hec via fratris guil. lermi. var. in āglia ꝛ garroīs in gallia liº.i.q.iiii.ponit aūt theologiā nō esse practicaz qꝛ obctm̄ ꝯtingēs nō hz Hac ī ꝓbata tcia via sequit dū dī in līa. tcia via ponit ꝙ volicō nō ē ꝓprie praxis ꝛc̄/ Est aūt fratris hērici na talis britoīs origiē ꝓdicatoris ordine/ ō fensoris theo. logie officō qōlibeto.i.q.3.ar.iiii. Unde ꝯcludit theolo giaz nō fore practicā/ sz specłatiuā cū duobꝰ p̄cedētibꝰ Ita ꝙ hij tres ī hoc ꝯmuni ꝯveiūt iō primo ꝯ hūc in. spāli arguit/ scōo silr̄ ꝯ tres/ Quarta via q̄ in textu inci pit ibi/ Quarta via dicit ꝙ theologia ē affectiā. est doc toī deuoti liº.i.in ꝓlogo.q.3.ꝛ fratris egidij de roma. liº.i.quaz distinguit doctor vt possit bn̄ defendi.v.via sequit ibi Quinta via dicit theologiā esse cōtēplatiāz/ quā ponit frat. G. varroīs liº.i.iiii.q.opioē vltima quā elucidat doctor subtilis vt bonū sēsuz capiat/ hee quin qȝ opioēs scōm ꝯmunē vocez theologiā negāt practicā Sed due vltime nō ponunt eaz specłatiāz/ sz bn̄ tres p̄ cedentes. Sequūt ex ad v̄so due opinioēs. Prima ē go defridi defontibꝰ qōlibeto.13.q.i. ꝛ poīt theologiaz du. plicem fore hītū/ vnuz practicū/ aliquuz specłatiuū ꝛ incipit. Alia est opinio discordās apcedētibꝰ ꝛc̄. Scōa ē sancti thome priē pte sūme.q.i.ar.iiii.ī solucioē prīci pali. Has duas nō a ꝓpbat doctor priāz ī ꝓbat mltipha rie. scōaz ī ꝓbacioē nō iudicat dignā vt sez idem hītus simplex silr̄ sit specłatiuꝰ ꝛ practicꝰ. Doctor aūt tenet theologiā esse p̄ticaz mltiplici aūt. dis. vt dici qat sic ꝛ nō. Tūc cū descendit ad soluēō argumēta hērici de gā dauo post solucōz p̄ncipaliū argumētoꝝ priē ꝛ scōe ꝙ in loco illo. ad illud de mediciā dicit quiō ꝛc̄. Iste quidē ē hēricꝰ idez qōlibeto.vi.q.2.ꝛ qōlibeto.12.q.22.ꝛ hec quo ad ꝓlogū dicta sufficiant.

Sequit᷑ prima distincō primi libri

Circa primā distīctōꝫ priō q̄rit doctor. Utrum ꝑse obiec̄m fruicōnis sit finis vltimꝰ. In ista q̄s. tioē ponit᷑ opīo auicēne nono methaphisice caꝰ. iiii. quā doctor multipharie redarguit ꝛ post alioꝝ adducit rati oēs. priō dñi boneuēture liꝰ. i. dis. i. ar. 20. q. 5. Arguit ex rōe imaginis q̄ capax est dei ꝛ ponit᷑ dū doctor dicit Aliȷ̄ arguūt ꝯ istā opinionē ꝛc̄. Scd̄o rōꝫ beati tho. priā ꝑte summe. q. 12. ar. 1. q̄ sumit᷑ ex hoc ꝙ aīa nostra imme diate a deo creat᷑. ꝯcludit ergo in eo īmediate btīficat᷑ ꝛ ponit᷑ ibi. Aliȷ̄ arguūt ꝯ rōꝫ eius sit aīa creat᷑

Scd̄o q̄rit doctor de rōe obiecti fruibl̄is an in ipso sit aliq̄ disti cō ꝛc̄/ articl̄at aūt hāc q̄stiouē ar. q̄druplici et ī pricīpio ar. 2. qui incipit. de scd̄o ar. dicit᷑ ꝙ nō ē possib ile loquēdo de potēcia absoluta dei ꝙ aliquis ꝯpreben sor fruat᷑ essencia dīna nō fruendo ꝑsona ꝛc̄. Hec ē opīo herici qōli. 2ꝰ. q. vii. post opinionē ꝓpriā hꝰ scd̄i ar. ē qd̄ dā vacat qd̄ īcipit. Item si ītellectꝰ noster in aliquo ꝓ ducto a se ꝛc̄. vsq̄ʒ ibi/ modꝰ ponēdi ē iste ꝛc̄./ Rursū ī sol uendo 3ꝰ. ar. est qd̄dā ꝑuū vacat qd̄ incipit. ꝯ quitꝙ̄ nō necessario ꝯmunicat᷑ vsq̄ʒ ibi. si dicas ꝙ ista rō ꝯcludit ꝛc̄ Et tūc discussa hīc inde veritate tandē venit ad soluen dū pricipalia argumēta/ ꝛ scdm̄ soluēdo sic dicit. Ad se cūdū dicend̄ ꝙ illa q̄ vniformiter respiciūt essenciā ꝛ ꝑso nā ꝛc̄. sic respondꝫ hericus qōli. i. q. i.

Quarto licꝫ doctor dicat 2ꝰ. scd̄o quidē dicit᷑ si priō ob iectū fruicioīs aspicimꝰ d̄ quo sūt due qōnes. vna d̄ ob ecto ī se. scd̄a d̄ rōe obī. 2ꝰ aspiciaꝰ mod̄ fruicōꝫ eliciēdi. d̄ qꝰ ē hec q̄stio/ Et ī medio prī ꝛ scd̄i situata ē q̄stio fruicōnis in se/ veluti si īt vitatē ꝛ monadē ꝛ̄piacur me diū qd̄ arismetici nō diceret iō ꝯputādo ex numeris. ter cia omissa q̄ īcipit. Cōsequēt᷑ q̄ro de frui ī se ꝛ priō sup poīto ꝛc̄./ Quartā ꝯsequimur quā doctor q̄druplici ar ticl̄at ar. ꝛ ī primo ar. opinās ītroducit᷑. Hericꝰ d̄ gā davo. ꝛ ī t̄bus silr̄ sequētibꝰ articl̄is ex qōli. 5. q. xvii. ꝛ

q̄ōli.iiii.q.ii.ꝛ tho.priā.2.q.10.ar.1.ꝛ.2. Ista vͦo q̄stio
est m̄ltū ꝯfusa addicioīb⁹. in priō.ar. ex loco illo argui
tur sic visioē posita necessario ponit̄ ꝛc̄. vsq3 ad illū locū
ex clusiē. Cōfirat̄ racō ista.et pot̄ esse racō scōa. Addiciō
est rursus in eod̄ ar.ab illo loco. Si t̄cio instet̄ admino
rez qd̄ nō ꝯcedo. vsq3 ad illū locū. Item ꝯ̄ primū ar. ar
guit̄.om̄e necessario agēs agit d̄ necessitate ꝛc̄. Est addi
cio t̄cio ex loco illo/ quitq̄t nō īpeditū necc̄o agit/ vsq3 ad
illū locū. Itē ꝓ ꝯclusioē negatiā primi articuli.arguo
sic addicō ē. Itez ī.3.ar.dū ꝓcedit doctor ꝓcedēdo ꝯ̄ hē
ricū q̄ de⁹ potencia sua absoluta pōt cāre sui visionez
sn̄ fruicioē/ ī vno.ꝯ̄ qui īcipit.dr̄ q̄ illa maior ē vera de
illis absolutis.quoꝝ neutꝝ depeudet ab alio ꝛc̄. Ponit̄
respōsio hērici q̄ōli.12.q.v.ꝛ cito sequit̄ vnū extra/qd̄
īcipit.absolutū includit hāc instāciā ꝛc̄. vsq3 ibi contra
quartum articulum

q vinto de fruēte in.v.questioīb⁹ doctor q̄rit descē
dendo q̄stioēz quād̄.allegat sapientē in diffinici
one dei. de⁹ inquit est spera intelligibl̄is cui⁹ centrū est
vbiq3.c̄cūferēcia nusq̄. Hec scōm doctorē irrefregabl̄ez
quē fratrez alexād̄rū de halis noīnant.priā p̄te summe
sue ē hermetis t̄megesti/in ꝓprietario suo. Frater bar
tholoē⁹ asserit hāc esse scōi phī/ in de vita phōꝝ. asserit̄
ēpedocles petit fieri vt vnus ab alio acciperet̄/ ꝛ sic qu
estio t̄miāt̄ ꝛc̄ Sequit̄ distinctō scōa

c Irca scōā dis.ex p̄te vnitatis duas sil̄ mouet q̄s
tiones vnā r̄alem. si aliq̄d scz sit in entib⁹ actu
infinitū. ꝛ priō argumēto ī. p̄tez fl̄az.respondet frater
G.var.dis.2.hui⁹.1.q.1.soluēdo quintū argumētū.ꝛ hoc
signat doctor dū dicit. Respōdet̄ q̄ maior est vera ꝛc̄.
Notād̄ū tn̄ q̄ quid̄ libri hūt hic t̄ciā q̄stionē q̄ incipit
Utrū sit aliqd̄ ens simplicit̄ primū ꝛc̄.sed nō ē de textu
sequēs em̄ q̄stio q̄ nō ē t̄cia sz scōa est An aliqd̄ infinitū
esse.sic̄ an deū esse sit p̄se notū/quā priō soluit/qr logica
est ꝛ subtilissiē discussa ꝓpōnis p̄se note racioē/ Tria.

negatiā infert correlaria p̄ter primū. Scōm ꝙ nulla ē
distīctō p̄se nota ī se ⁊ nota nature ⁊ nobis sic̄ distigue
bat tho. priā p̄te sūme. q. 2. ar. 1. ī solucione principali
Terciū nulla ē distīctō/aliud ē p̄ se nobis notū sapiēti
bus ⁊ insipientibꝰ sicut idē faciebat tho ibidē ⁊ priā se.
cūde. q. lxxxxiiii. ar. 2. Quartū nō valet distīctō ꝙ ali
qua sūt p̄ se nota primi ordinis aliq̄ scōi sic̄ distiguebat
G. var. liº. 1. dis. 2. q. viii. Et scōa t̄minata questioē ī pri
mo solucōis p̄ncipio priē/dicit cā exēplaris nō ē aliud
genꝰ cause a cā efficiēte/sicut ponebat hēricus qōli. ix.
q. 1. ⁊ 2.
In ꝓbacōe aūt prime questioīs post assignatā drīāz or
dinis essencial' ⁊ accidētal' ē qōdā vacat. qō īcipit. Ex
t̄bus drīīs. 3. ille ⁊c̄. Rursus ī. 2. ar. p̄īcipali vbi ipsē ꝓ
bat ꝙ ītellectō ⁊ volicō sui sunt idē cū essencia primi ī
primo īducit argumētū ex ydēptitate potētie ⁊ obiec.
ti. Et ē tho. primo scipti ex dis. 35. q. 1. soluēdo t̄ciū ar.
gumentū. Unde idem habꝫ egidius de roma qōlibeto
tercio. scūda/post ꝓbat ꝙ ītellectiō oīz ē in primo idez
cū primo. ⁊ ī quinta ꝓbacōne dicit. Item. v. posset sic
argui iste ītellectꝰ nō ē nisi qōdā intelligere/vbi ex ydē
titate intellectꝰ ⁊ ītelligerē ꝯcludit ꝙ ñ vnus ītellectꝰ
sit oīz ⁊ ipsū intelligere vnicū ⁊ ita ꝓpositū. Sic argu
it alexāder de alexādria ordine minor officō gñalis dis.
35. q. 2. soluēdo argumentū scōm. Ulterius dum doc.
tor ꝓbat īfinitatem prime via q̄druplici/prima via q̄.
ē p̄ efficiēciā satis iuxta p̄īcipiū ē qōdā extra. qō īcipit
sic. Inq̄rat itaqꝫ quomodo racō phī/vsqꝫ ibi. scōa eciaz
declaracō ꝯsequēc e ⁊c̄. ⁊ īfra ꝓbat primi īfinitas p̄ es
senciam hoc modo. q2 creat īter namqꝫ creacōis extre
ma ē distancia īfinita. hec est racō henrici qōli. iiii. q.
vltima. ⁊ richardi de media villa ī. 2. dis. prima ar. iiii
q. quarta. Tandem post quatuor. iiii. vias ꝓbat ꝓposi
tū ex negacōne materie/q2 forma finit p̄ materiā. hec ē
rō tho. 1. p̄te sum. q. vii. ar. 1. ⁊ tādē tiat suā questiōm

t Ercia questio est de vnitate dei ⁊ iuxta pncipi um in aliqb⁹ libris ē qōdā vacat qd icipit/con. sequēt arguit ad hoc p phm̄.12. metaphisice ꝛc̄. vsq₃ ibi pterea plura boā. ⁊ imediate p⁹ argumētū p vna pte i pede qstiois ē vnū extra qd incipit. In ista qstioē ponē do hūc ꝯceptū dei/vsq₃ ibi. In ista qstioē ꝯclusio ē tcta/⁊ imediate poit opio fratris. G. var. li⁹.1. dis.2.q.2. q sc₃ vnitas dei ē accepta a lege ⁊ de mōstrari nō pōt sik₂ sol uēdo vltimū argumētū de plib⁹ bonis idē aducit hac dis.q.2. soluēdo tciū argumētū

In scda pte distin. qtuo₂ sik mouet qōnes sicuti tres i priā vt inde numerus rsultet septenarius q ē vgo ter minādo aūt tciā qōnē pbato itēto ē qōdā vacat qd in cipit. Scd⁹ ar. tm̄ oportet rōnes ad qōnem ista₃ soluē dā nō esse demonstracōs ꝛc̄. vsq₃ ibi. Item pōt argui d volūtate ⁊ dū obiecit ꝯ se ⁊ rōnes dissoluit/infra dicit/ sic dicūt qdā de noticia abdita. vt hēric⁹ qōli.ix.q.xv. ⁊ frat G. var. dis.3. h⁹.1.q. Utrū aīa sp se itelligat actu elicito. Rursus post qrtā suā rōs ad pbād q i diuis est pductō adducit pbacōs alio₂ prima. Hic arguit alik qdā doctor ꝛc̄/q ex hoc q priā psona ꝯstituik p rlacōm Ad scdam arguit in deo pductō₃. hēricus ē qōli.vi.q. 1. ⁊ sequens racō eiusd est. ⁊ sequik. Arguūt aliŭ p racō₃ boni ꝛc̄. Argumēta sūt bonauēture li⁹.1. dis.2.q.2. Solu ta hac tcia questioē ꝯsequēt quarto respōd₃ qōni. in pri cipio pmittēs opiōnē q est hērici i sūma. ⁊ iqōli.vi.q.1 ppt adeq cō₃ actuū essēcialiū ⁊ nocōnaliū. Et int argu mēta an opiōnē doctoris sūt multa uacat. vnū incipit Item q de intellectu vt formek vbū ꝛc̄. vsq₃ ibi. hic pos set poni vna respōsio ꝛc̄. Scdm ibi. Confirmak q₂ pte essē cia qi opak actū ꝛc̄. vsq₃ ibi. Preterea si actualis itellec cō patris ꝛc̄. Et rspōso qōni iuxta mētē ppriā ē vnū va cat qd icipit. Meōrandū q tota materia dis.x3. ⁊ dur at vsq₃ ibi. obicik ꝯ istā deductō₃. Finita aūt quarta qōē incipit soluere primo pbando q sūt due psone pducte

5

Scōo q̄ vna est ī ꝓoucta. ⁊ priō dū dicit. Nūc restat ꝓbare q̄ vna sit ī ꝓducta vbi dicit vn⁹ doctoꝛ ⁊c̄. Hic doctoꝛ hēric⁹ ē q̄oli. vi. q. i. Et sequit̄ vnū vacat. Itez dis ⁊v. arguit. vbi arguit ad oppositū innascibl'itas ⁊c̄. vsq̄ ibi. ꝑterea arguit sic plura suppoīta absoluta ⁊c̄. Incipit aūt vltiō soluere priāʒ q̄onē ⁊ modicū an̄q̄ respōdeat argumētis p̄ncipalib⁹ dicit. Hic inducat̄ dictū illi⁹ doctoris ō duplici p̄dicatōe ⁊c̄/sic in bonauētura libro priō dis. v. q. i. sic q̄ ṫminat̄ tota scōa distinctō

Sequitur ṫcia distinctō

c Irca dis. ṫciā. priō mouet sil' duas q̄ones. Et soluēdo priāʒ dicit. Quod nō est distiguēdū q̄ deus possit cognosci negatiē nō affirātiē/sic distiguit tho priā ꝑte sūme q. 3. ar. 3. Nec scōo ē distiguēō de cognicōe q̄ ē/⁊ si ē. Et i mediate sequit̄ vnū magnū vacat q̄ō īcipit. Nota q̄ illud q̄ō dicit̄ ꝑ nomē ē q̄ōq̄d ē ⁊c̄. vsq̄ ibi. Nec ē disti guēō de si est vt ē q̄stio ō ṽitate ꝓpōnis ⁊c̄. sic fecit tho. priā ꝑte sūme q. 3. ar. iiii. ī solucōne c⁹ōā argumēti. ⁊ ṙmotis tb⁹ alijs descēdēdo ad q̄one dicit ītēcōnis sue esse. Vtrū ꝑ naturā possit haberi aliq̄s ꝯcept⁹ simplex in q̄ ꝯcipiat̄ de⁹. Et īmediate de hoc poītur opīo doctoris solēpnis ī sūma ar. 22. q. 2. ⁊. 3. Et post doctoꝛ iuxta mētez suā·entis pouit vniuocacōz. Et sūt m̄lta extra. primū in fine priē rōnis. ⁊ īcipit. Item illi duo ꝯcept⁹ sūt simplicit̄ simplices ⁊c̄. vsq̄ ad principiū scōe rōnis p̄ncipal' ibi. Scōo principalit̄ arguo sic Scōm ī fine scōe rōnis p̄ncipal' ⁊ īcipit. Vel sic foret̄ rō ⁊c̄. vsq̄ ad p̄ncipiū ṫcie rōnis ibi. Tercō arguo sic ⁊c̄ Terciū īcipit in fine ṫcie rōnis ibi· Ad istō sūt alia media. dis. viii. q. 3. Contra primā opīoz arguit̄ ⁊c̄. vsq̄ ibi Tercō dico q̄ de⁹ ñ cognoscit̄ naturalr̄ a viatore ⁊c̄. ⁊ tacta opīoē de q̄ditate rei materialis īmediate an̄ q̄rtū dictū q̄ q̄ditas scōm tho· priā ꝑte sūme. q. xu. ar. iiii. ē obiectū ad eq̄tū itellect⁹ viatoris. De priā se expedit veniēs ad scōaz q̄on duplici poīta dis. Poīt ordinē eorū q̄ ꝯfuse actu cognoscūt̄. Est aūt vnū vacat ibi. q̄ō īcip

it. Et hoc suppoīto q singłare 2c̄. 7 t̄miat̄ ibi ꝓbo q̄o3 2c̄. Est et̄ seques q̄o icipit. Ordo i gnacōnib9 ꝑ impfec. tū mediū 2c̄. vsq3 ibi. Sc̄d̄o arguo sic scd̄m avicēnā. Et ē t̄ciū modicū an̄q agat d̄ noticia habituali. 7 icipit. 7 tūc q̄o erit de spē intelligibłi vłioris 2c̄. vsq3 ibi. Ad t̄ciū dico q vtrobiq3 ꝓcedit

q Uestio t̄cia ē. Utrū de9 sit primū obiectū natu rale adeq̄tū r̄spectu itellect9 viatoris. In pn̄ci pio dū dicit. In ista q̄one ē vna opīo. Et ē opīo tho. in priā pte sūme q. xii. ar. iiii. 7. q. lxxxv. ar. i. 7 illa ipugā ta ibi. Est alia opīo q̄ ponit deū esse primū obiectū itell ect9. Ponit̄ sc̄d̄a opīo q̄ ē hērici q̄dl̄i. xv. q. ix. 7 q̄dl̄i. xiii q. ix. In sc̄d̄o aūt ar. pn̄cipali/in q̄ venat̄ si ens sit ob. iectū adeq̄tu3 itellect9. ē vna adictō q̄ icipit/r̄spōsio ꝓ batō i. ꝓbat 2gnicō3 substācie ituitiā3 2c̄. vsq3 ibi. Per id eciā 2cludit̄ ꝓpoītū de ptib9 essencialib9 2c̄. Post modu3 an̄q t̄miet q̄onē ibi. His visis de ente vlterior r̄stat du bitacō 2c̄. Poit̄ v̄m esse obiectū adeq̄tu3 itellect9. Et est opīo egidij de roma q̄dl̄i. iiii. q. 10. Sunt v̄o duo extra modicū an̄ finē q̄onis. vnu3 icipit. Cōtra august in9 viii. de tri. ca9. v. si potueris ꝑ se ꝑspicere bonu3 2c̄. vsq3. ibi. ꝑ ide3 dico ad illō viii. ca9 d̄ bono 2c̄. aliud incipit. Cōtra voluntas n̄ ē vłiu3 2c̄. vsq3 ibi. ita patet et̄ exposi cō illi9 auctoris 2c̄

q Uarta q̄o sc̄d̄m numeꝝ 7 vltiā q̄ ad priā3 pte3 t̄cie dis. est de sincera 7 c̄ta v̄itate. si ē cogōscibłis natu ralit̄ ab itellectu viatoris absq3 spāli lumiīs illustracōe Et īmediate post argumēta i pede q̄onis. ponit̄ opīo hē rici 7 isūma ar. i. De hinc articłata q̄one. i fine primi ar ē q̄d̄dā extra q̄o icipit/nota igit̄ q q̄tuor sūt 2d9nes 2c̄ vsq3 ibi Quātū ad sc̄d̄m ar. vt i nullis 2c̄ Est eciā aliud extra mediū pn̄cipiū ar. t̄cij q̄o icipit. Cōtra q̄uis ob iectū nō i q̄tū mutabłe 2c̄. vsq3 ibi. p3 eciā q r̄pn̄tacō. nū i se mutabłe 2c̄. Et i eod̄ ar. dū ꝓūd3 ad t̄ciū tāgit op piō3 hērici negātis oē3 spē3 itelligibłe3 q̄dl̄i. v. q. xiiii. In q̄rto articulo est quoddam extra quod incipit. Itē act9 itelligendi nō magis. vsq3 ibi hoc eciā i 2 ve iens

quod illatum est 2c. vbi tāgit opionē herici ī sūma. Vn de ↄsequēt doctor dicit/igit dico ad q̄oȝ q̄ ppt̄ v̄ba 2c. ī cipit ar. h⁹ ⁊ t̄miāt ibi. Ex dictis pȝ ad oēs autoritates augi. ī oppositū. Sext⁹ v̄o ar. de ↄmuni n̄ r̄pit ī libris iō duxi apponēd sub forma q̄ sequit̄. De sexto ar. vidē. dū est q̄ rōnes facte p pria opione aliquid verum ↄclu. dūt ī quātū accipiūt ab augustino/licȝ n̄ ↄcludāt illam ↄclusiōȝ f'laȝ ad quā īducūt. Vbi sciēdū ē q̄ assȝib⁹ sic a cā p se ⁊ p̄ncipali nō ē expectāda sincera veritas/ q̄ notitia s̄ȝus ē circ̄ aliquid p accidēs vt dictū fuit/licet act⁹ s̄ȝuū aliq̄ sint cti ⁊ veri/sȝ v̄tute ītellect⁹ agētis q̄ ē pticipacō lucis īcāte illustrātis sup fantasmata cog noscit̄ q̄ditas r̄p ⁊ ex hoc hēt sincera veritas/ ⁊ p hoc soluit̄ primū arguētū herici. Et scōm ītecōȝ augusti. nō plus ↄcludit. Ad scdaȝ rōȝ herici dico q̄ aīa muta. bilis ē ab vno actu disposito ad aliū scōm diuersitateȝ obiectoꝝ ⁊ suā illimitacōȝ ⁊ īmat̄ialitatē. q̄ ē r̄spectu cui⁹lȝ siłr ab actu ī nō actū q̄ nō sp ē ī actu sȝ r̄spectu prioꝝ p̄ncipioꝝ q̄ꝝ veritas ē ei nota ex termīs ⁊ ↄclu sionū euidēt deductaꝝ ex eis nō ē mutabłis a v̄io ī f̄ȝiū scilȝ a v̄o in f'lȝ. ita em̄ ī lumīe ītellect⁹ agētis rectificāt ītellectū vt ipsa spēs ītelligibłis t̄mioꝝ licȝ ī essendo sit mutabłior aīa ī r̄pn̄tādo. tn̄ in lumīe ītellect⁹ agētis ī mutabłit r̄pn̄tat ⁊ p duas spēs ītelligebłes cognoscūt̄ t̄mini primi p̄ncipii/ ⁊ ita ista vnio ē euidēs ⁊ c̄ta euidē ter. Ad t̄ciā dicēd q̄ ↄcludit ↄ eū q̄ nō ponit nisi speȝ s̄ȝibłeȝ vł fantasiua nō aūt ↄcludit ↄ spē ītelligibłi r̄pn̄ tāte q̄ditatē. Dicēdum aūt q̄ si potēcie s̄ȝitiē nō sūt in pedite spēs ītelligibłis s̄ȝibłis veracit̄ r̄pn̄tat rē. sȝ in sōpno potēcie s̄ȝuū extioꝝ sunt ligate. iō v̄t⁹ ymagina tiā ↄs̄ȝuās spēs s̄ȝibłes scōm diuersitatē flux⁹ huōꝝ ca pitis app̄hēdit eas tāq̄ res q̄ꝝ sūt siłitudiēs q̄ viȝ reꝝ hūt scōm phm̄ ↄ motib⁹ aīaliū vt pl⁹ ↄcludit t̄cia racio

1 N scōa pte t̄cie dis. solū mouet̄ vna q̄o q̄ ē ↄ vest igio ⁊ sūt tres ar. in priō ponit̄ thome opinio.

Primo scripti dis.3.ar.2.ꝙ scꝫ vestigiū ē in pssio dereli
cta ex trāsitu alic⁹ sup vacuū.vł plenū ipꝫ ipfecte rep
sentās qꝛ ꝑ mod̄ speciei.Quātū ad scd̄m ar. de r̄spectu
creature ad deū ⁊ ī quo ꝯsistit racō vestigij ponit̄ opio
henrici qd̄li.ix.q.1.⁊.2.de duplici r̄specru/Et hic ponit̄
vnū extra qd̄ sic incipit.Dicetur.ꝙ sic.sicut sol modo ē
⁊c̄.vsqꝫ ibi.ꝙtū igit̄ ad hoc dico ⁊c̄.Et quātū ad t̄cium
articulū de fundamēto vestigij ē opio hērici qd̄li.3.q.ix
⁊ qd̄li.v.q.2.⁊ qd̄li.iiii.q.vii.⁊.viii.⁊ qd̄li.2.q.3.

Sequit̄ t̄cia ps dis.t̄cie

Jrca t̄ciaꝫ ꝑtem t̄cie dis.mouet q̄tuor q̄stiones
c Prima ē de meōria ⁊ spē intelligibili ⁊ ī mediate
ī pricipio solucoīs poit̄ opio hērici qd̄li.iiii.q.vii.viii
⁊.xxi ⁊ maxē qd̄li.v.q.xiiii.Et post pauca duꝫ dicit/ist̄o
ponit doctor alius.Jste alius doctor ē godefred⁹ de fon
tib⁹ qd̄li.ix.q.xix.qd̄li.xiii.q.3.⁊ ꝯsequēt ī fine scd̄e vie
ē qd̄dā vacat qd̄ t̄miāt inpricipio t̄cie vie ⁊ īcipit.Hec
de actioē ītellect⁹ agentis

Scd̄a q̄stio t̄cie ꝑtis dis.tercie.Est de genita noticia ⁊
cā eius ⁊ īpricipio solucōnis ponit̄ opio hērici qd̄li.iiii
q.vii.Et p⁹ dū dicit doc.ꝓ ista opioē arguit̄ ꝑ rōes ē
idē hēric⁹ qd̄li.v.q.v.⁊ ī fine ī ꝓbacoīs p̄ntis opioīs ē
qd̄dā extra.qd̄ durat/vsqꝫ ad aliā opionē ⁊ īcipit.Spe
cialr̄ ec̄ illō d̄ excitacōe n̄ videt̄ valere.Scd̄a opio.poit̄
dū dicit doctor.Alia ē opio q̄ totlr̄ ē ī alio extreō.Est
aūt opio godofredi d̄ fontib⁹ qd̄li.vi.q.vii.⁊ qd̄li.viii.
q.2.⁊ qd̄li.ix.q.xix.⁊ qd̄li.xiii.q.3.Et ꝓprie ī fine īpūg
nacōnis h⁹ opionis.vsqꝫ ad t̄ciā opiōꝫ.ē qd̄dā vacat qd̄
īcipit istaꝝ sex rōnū factaꝝ ꝯ opionē tho.⁊ godofredi ⁊c̄
Tercia opio poit inq̄t doctor.hec ē hērici qd̄li.v.q.xiiii
⁊ post modum dum doctor dicit/istam ideꝫ istaꝫ posicio
nem de passione ⁊c̄.Henricus est qd̄li.3.q.uiiii.⁊ est opi
nio quarta.Quinta op o poit̄ duꝫ dicit doctor.Quin
ta opinio ponit/ꝙ species obiecti in intellectu et cetera
.Et est thōe prima parte summe 1.q.lxxxv.articlō scd̄o

Sexta opinio ibi scilicet opinio que reddit in idem ꝛc̄
Est egidij q̄ol i. 3. q. 12. 13. ⁊. xiiii et i̅ mediate an̄ solucōz
q̄stiōis scd̄m mētez doctoris Est qd̄dā magnū extra/ qd̄
incipit. Nota ꝙ i̅tellectiōis ad obiectū in q̄ntuz ꝛc̄. Et
i̅ mediate an̄ solucōz ad argmēta opionū ꝑ ordinē ē qd̄
dā extra qd̄ i̅cipit. Hic scd̄m suppoit̄ nō sine cā ꝛc̄. Lon
ge post respondendo ꝛōnib⁹ godefredi/ doctor dicit ad
achillez eoꝝ/ ꝙ quilz moueret se ꝛc̄. ē qd̄dā extra qd̄ i̅ci
pit. Ad respōsiōz achillis videt̄ sequi ꝙ lignū ꝛc̄. vsqꝫ
ibi. Illud eciā qd̄ videt̄ ꝓ achille ꝛc̄ ⁊ satis cito/ dū po
st dicit̄. Iste tn̄ due opiniones videlz. 5. 2. iiii. ꝛc̄. Hoc ex
iiii. q̄oli. hērici. q. viii. Et dū doctor post arguit ꝯ hui⁹
modi ꝯcordiā dū in quod̄ loco dicit. Hoc ꝯfirmat̄ scd̄m
opiōz illius doctoris ꝛc̄. Hēric⁹ est q̄oli. v. q. xix. Ceteꝝ
respōdēdo post ꝛōnib⁹ tho. in illo loco. Sed illa autori
tas q̄ dicit̄ ꝙ i̅tellect⁹ possiblis ꝛc̄/ quā necessariā ꝑtrac
tāt aliqui ē tho. prima ꝑte sūme. q. lxxxvii. ar. i. Et egi
dij de roma q̄oli. i. q. 3. ⁊. q̄oli. 2. q. 23. ⁊ finalit̄ iuxta finez
questiōis est qd̄dā extra. qd̄ incipit. Ad indiuidua eiusd̄
speciei ꝛc̄. vsqꝫ ibi/ cū arguis vltra ꝙ tūc ꝛc̄

Andem quo ad hoc vltiō q̄rit de ꝯꝑacōe causa
t rum noticie scz intellect⁹ ⁊ obiecti q̄ extstat prin
cipalior in quo nil dico. Ad ꝯplemētum tocius dis. que
rit doctor. Utrū in mente sit ymago t̄nitatis. Et t̄pli
ci discusso articl'o/ mouet doctor duo dubia. ⁊ primum
soluēdo tāgit. quosd̄ dicētes patrez nō habere fecūdita
tē. ad ꝓducēd̄ spm̄ sanctū/ nisi derelictā ex ꝓductōe filij
Hec hēric⁹ q̄oli. vi. q. 2 Inmediate aūt an̄ solucōz argu
mētoꝝ principaliū ē qd̄dā extra. qd̄ i̅cipit. Nota ꝓxiā
racō r̄cipiendi ſſzacōz ꝛc̄. Post vero respōdēdo scd̄o ar
gumēto dicit/ si poneret̄ patrem gignere in quantum
intelligens / sicut ponit vna opinio. hec henricus. q̄oli
vi. q. i.

Sequit̄ distincō quinta

Irca quintā distincōz priō q̄rit. Utrū essēcia di
c na gnēt vl' gnēt̄. ⁊ i. 2. ar. dicit. ꝓ ista go opione

magistri sic solenit approbata adducit t'is 2ō. res gnans 2c. est ado li°.1. dis. 33. q. iiii. vtrū essēcia diuina generet. Ante aūt rsponsiōz argumētoꝝ pricipaliū imediate. ē qdaz addicō. q incipit. Istud tū qō dictū ē de mltiplici abstractōe 2c. Respondēdo 2ōui de ꝯmuīcare est qddaz extra punc'qō icipit ibi. Exemplū hui' de pricipio quo 2c. Et tmiāt ibi. Per idē ad scōm ꝙ nullū extremuz 2c Infra dū dicit ad aliud essencia ē pat filij. quidē doctor rpetit opiones alioꝝ. Hic doctor ē hēric' in summa

cōo qūt. Utrū filius generet ō substācia patris

Inprincipio solucioīs locat opio hērici qōlibe. viii q. ix. 7 i summa ar. liiii. q. 3. post in loco illo. Huic. opioni addit ab alijs 2c. est godefred'. Consequēt cū ar guit ꝯ opinātez. quarta auctoritate augustini ꝯ maxi. minū 7 iponit. hērico vbū dixisse gigni p ipsiōz. ō hoc hēric' qōli. vi. q. i. Et in quinta 2ōe ē qddam extra/qō icipit. Maior pbat per augustinū ꝯ maximinū 2c. vsqz ibi. Item ꝯpositū p hoc ꝯstituit 2c/Et ē scōm extra in fine priē difficltatis vsqz ad pricipiū scōe icipit. Aliter pōt dici ꝙ omnes iste sūt verez2c

Sequit distinctō sexta

Irca. vi. dis. qrit Utrū pat genuit filiū volūta te. 7 inpricipio solucioīs poit opiōz hērici i sū ma ar. lviii. q. 2. dicētis ꝙ pat filiū volēs nō genuit/sz necessitate naturali. 7 i tcō ar. dicit. Alit dicit quidez doctor dicit ꝙ intellect' 2c. Hic est tho. priā pte sūme q. 3iiii. ar. i. Et hēric' de ganō qōli. vi. q. 2. 7 in sūma i. 2. ar. cū ostēdit/ꝙ pat filiū nō generat voluntate vt pricipio elicitiō/qō quiō distigūt. de lij volūtate q2 po test sūme aut noīnalit aut advbialit. Hij ortū possūt ha bere ex fratre iohāne 2odithon libro prīo dis. vi. q. vi ca ar. 3. in ꝯsili denecessitate. Et iuxta finem questionis dicit. Tamen ad i tencōnem augustini de i tencōne co pulante pētū cum prole. dicit. quidam doctor 2c. Hic est henricus qōolibeto. 2. q. v

ſequit̃ diſtinccio ſeptima

Jrca.diſ.vii. mouet qõnẽ/vtrũ potẽcia generã
di in patre ſit aliqõ abſolutũ/ꝛ poſt primũ argu
mentũ eſt qõdã extra / durãs vſqꝫ ad ſcõm argumẽtum
qõ incipit. Reſpõſio neutra ꝯſequẽcia valꝫ qꝛ ablatur⁹
eſt ꝛc̃. Jn fine aũt argumẽtoꝝ pedis qõnis ponit̃ opiõ
thome prime parte ſũme.q.xlꝫ.ar.v.dicẽtis ꝙ pat̃ eſſẽc
ã generat/p⁹ moõ duꝫ dicit doctoꝛ/ dicit alr̃ ꝙ genera
cõis ĩ diñis oꝫ dare ꝛc̃.Eſt opĩo hẽrici qõlibeto.ꝫ.q.ꝫ. ꝛ
ĩſũma.ar. lvii.q.vii.ꝛ hic mota qõue ĩmedio/Utrũ ge
neracõ ĩ diñis ſit vniuoca vl̃ equiuoca.Ultiõ rñdẽdo
argumẽtis thome ꝛ q̃̃ maxime priõ ẽ qõdã extra qõ ĩ
cipit/nota ꝙ ĩplicit̃ põt intelligi forma pſe eſſe/durat
vſqꝫ ad ſolucõꝫ ſcõi q̃ ĩcipit ad aliud de quo ꝛ qõ dico

Sequit̃ diſtinctõ octaua

n octaua diſ.ſcõo q̃rit̃/Utrũ aliq̃ creatura ſit
ſimplex ꝛ ĩ prĩcipio dicit.tho.priã pte ſũme.q.
ꝫ.ar.iiii.ꝛ.lo.qõne.ar. ii.ſoluẽdo tciũ ꝛ quartũ argu.
mentuꝫ ꝛ li⁰.ii.ꝯ gentiles ca⁰.xlix.ꝙ oĩs ẽatura eſt cõ
poſita ex actu ꝛ potencia.Tercio querit̃ vtrũ cũ di.
na ſimplicitate ſtet ꝙ aliquid foꝛãlit̃ dictum ď deo ſit
in genere/in prĩcipio ponit̃ opĩo henrici ĩ ſũma.ar.ꝛꝛ
q.i.ꝛ.ꝛ.ꝫ.ꝙ null⁹ ꝯcept⁹ ẽ ꝯmunis deo ꝛ creature/ꝛ in
fra doctori reſpõdet arguẽti ꝯ eũ/Unde textus habet
reſpõſio aliquoꝝ eſt ꝙ ens ratũ facit noticiã de ſe ꝛc̃/
hẽricus eſt qõlibeto.10.q.vii. Rurſus ꝛ⁰ arguit ꝯ doc
toreꝫ ſolẽpnem a doctore ſubtili illa fũdamentl̃i racõe
q̃ tacta eſt ſuperi⁹ diſ.iii.q.i.qñ ĩtellct⁹ ẽ ẽtus de vno
ꝯceptu ꝛ dubius de duob⁹ ꝛc̃ Et ꝯſequẽt̃ dicit ꝙ iſti ꝛõi
ĩplicit̃ reſpõdet̃ priõ ꝙ aliquis ꝯcept⁹ idẽ ẽ ẽtus ꝛ du.
bi⁹.vt ꝯcept⁹ ſoꝛtis ꝛ plõis ẽ dubi⁹.ꝛ ꝯcept⁹ alic⁹ homi
nis dubi⁹/ꝛ tñ idẽ ſic rñdet.Scõo reſpondt̃ ex hẽrico ĩ
ſũma.ar.ꝛꝛ.ut pri⁹.ꝙ ꝯcept⁹ ẽtis ĩ dõ ꝛ ĩ ẽatura ſunt
duo ꝑpinqui tñ ideo videt̃ vn⁹.ꝛ hic ẽ ẽtus in quodaꝫ
dubio.i.ꝯfuſõ/dubietas tñ in ipſis diſtincte conceptis

Tercio soluit raciōȝ fratris.io. rodithon li⁹. i. dis. ii q.vi.qꝫ ē ctitudo de ābobus disiūctis hoc ē disiūctiue Dubitacō vero ō altero sepatim seu solitarie / post hoc ē qōdā magnū vacat/qō incipit.ↄtra at vt oio dispati ergo nō videt vnus/vsqꝫ ibi/ↄfirāt illud p argumetuȝ phi scōo de aīma ꝛc̄. Aliud vacat incipit de⁹ nō dī sapiens qꝛ ineo ē idea sapie ꝛc̄! vsqꝫ ibi/ ꝛ si dicas qꝫ de deo ↄcludim⁹ ꝛc̄ !Est ꝛ tciuȝ vacat incipit/ ꝛ si instet qō ñ est ꝑprie nūerus/vsqꝫ ibi .cū arguit de dyonisio ꝛc̄. dū aūt dicit. Alia est opi o in alio exstreō ꝛc̄.)Opinio alberti de saxonia ꝛ fratris roberti holquot li⁹ .i. q.v. ꝛ dū longe post multū dicit. Aliqui ꝓbant/ deū nō esse i genere. thomas prima pte sūme.q.3.ar.v.in solucōe pricipali po⁹ ꝛ̄spondēdo priō argumēto pncipali est quod daȝ vacat magnū.qō icipit. Contra ↄcept⁹ finitus ille ē act⁹ finitus/ vsqꝫ ibi. Sed si arguas ergo ꝛ̄alitas.

q uarto qrit vtrū cum simplicitate dīna possit stare aliquomō distinctō pfectōnuȝ essēcialium Priō poit opīo tho. primo scripti dis.2.ꝛ herue. attributa diuina inquiunt/solum distiguūtur per actum intellectus nosteri/ꝛ post qn̄ dicit alij de clarāt istā positōnē sic tāgit godefred⁹. vii. qōli.q.i. In inpugācione aūt huius opīonis vltiō vsqꝫ ad opiōȝ aliaȝ est qōdam vacat quod incipit. Aliter arguitur prima ꝑpō vnum in re ꝛc̄. Et tunc sequitur posicio est alia que dicit. hic ē hēricus quodlibeto.v.q.i. ꝛ quodlibeto.13.q. i.attributa diuina distiguūtur per actum intell ectus diuini/ iuxta principium arguendi contra eum dicit doctor/dicitur ad eam qꝫ attbuta nō sunt fundamēta ꝛc̄. Henricus est quodlibeto.3.q.3. ꝛ in summa articulo.3vii.q.vii. Et satis cito sequitur vnum magnuȝ vacat quod incipit patet eciam eadem minor quia quodlibet tale ꝛc̄ vsqꝫ ibi/ Ulterius probo qꝫ tales perfectiones ꝛc̄. Rursus postqꝫ soluit iuxta mētē suaȝ ē qōdā extra qō icipit. Necesse ē vt sic quidqd oio meli⁹ ꝛc̄. vsqꝫ

ibi hoc ꝺclaro qꝛ ĩcluꝺi ꝼoꝛalr̃ ⁊c̃. ⁊ cito p⁹ aliuꝺ vacat
qꝺ̃ incipit. Nota pro dicto damasceni ꝙ pelag⁹ ꝑfeccio
num ⁊c̃ vsqꝫ ibi. cõfirmat ꝑ augustinũ. viii. ꝺ̃. tri. ca⁰ 2⁰
e dĩna ĩmutablr̃itate vltiõ q̃rit. vtrũ sol⁹ de⁹ sit
ĩmutabil̃ iu. ii. ar. collatis decẽ moĩs ꝺ̃ q̃b⁹ tres
ad ꝓpositũ sufficiũt. poit opĩo hẽrici qꝺ̃libeto. viii. q.
ix. ĩ qua ponũt decez moꝺi. decem mõs ponit hẽric⁹ ex
istẽd ꝛes ĩ qꝺ̃libeto. viii. q. ix. Prim⁹ est eius qꝺ̃ ex se ẽ
necesse esse ⁊ a nullo pricipiatiue vt pat̃ de⁹. Scꝺ̃⁹ eius
qꝺ̃ ẽ necesse esse sꝫ ab alio pricipiatiue nõ cãtiue vt fili
us ꝺei ⁊ spũs sãct⁹. Terci⁹ ei⁹ qꝺ̃ ẽ necesse esse sed ab. i
alio cãtiẽ. Quart⁹ ei⁹ qꝺ̃ ẽ necesse esse. uõ tñ ab alio pr
cipiatiẽ aut cãtiẽ. sꝫ ꝺ̃ pẽdẽt. Quint⁹ ei⁹ qꝺ̃ est ex se po
ssibile esse. ab alio. tñ necesse esse. Sext⁹ ei⁹ qꝺ̃ ẽ ex se po
ssibile ẽẽ ⁊ ñ ẽẽ ab alio. tñ necesse esse. Septim⁹ ei⁹ qꝺ̃ ẽ
ĩ se possibile. ẽẽ ab alio cãtiẽ tñ ab ẽtno. Octau⁹ ei⁹ qꝺ̃
est ĩ se possibile. ⁊ ab alio cãtiẽ. sꝫ tpalit̃ cuꝫ toto tpe.
Non⁹ qꝺ̃ ẽ in se possibile. ⁊ ab alio cãtiẽ. sꝫ cũ ꝑte tp̃is
Deci⁹ ei⁹ qꝺ̃ nec ex se nec ab alio ẽ possibile esse. iuuat is
taꝫ materiã eiusꝺẽ qꝺ̃libetũ. vi. q. vltiã. vbi ꝯtẽt⁹ est q̃s
tuoꝛ moꝺis. Pri⁹ ẽ vt oꝛbes tm̃ capiãt motũ a priõ. sꝫ
nõ esse. Scꝺ̃⁹ vt sint ex se necesse esse sed ab alio cãtiue
Terci⁹ vt oꝛbes sint ex se possibile esse. sꝫ ab alio necesse
esse. ⁊ ẽ ab auicẽna. Quart⁹ vt orbes ex se sint possibile
esse ⁊ ab alio. Et hec est opĩo platonis ⁊ fidei qꝛ deus
ꝓducit ꝯtigent̃ ⁊ seruat ꝯtingẽt. ⁊ inde ẽ ꝙ in docto.
re nostro aliq̃ñ scribit decẽ moĩs iuxta qꝺ̃libetũ. viiii.
q. ix. aliqũ scribit q̃tuoꝛ moĩs iuxta qꝺ̃libetũ. vi. q. vl.
tima. Et ꝓcedẽꝺo ẽ qꝺ̃ꝺam extra qꝺ̃ incipit sic. oĩo po
nit primũ moꝺ̃ ⁊c̃. vsqꝫ ibi. sed arguit ꝓ auicẽna si ẽ ab
alio ⁊c̃. Et qũ ꝺoctoꝛ ꝺicit. hoc ꝯfirãt ꝑ ꝯfirãtiõꝫ arguẽ
ti q̃ adducit a hẽrico ⁊c̃. hoc habet iu sũma. ar. liiii. q. 3.
in 3⁰ principali. ii. ar. dum dr̃ ĩ textu. Contra istam con.
clusionem in q̃ ꝯmunit̃ concoꝛdant philosophi ꝙ priã
causa necessario ⁊ naturaliter causat primũ causatum

Est racō hērici quodlibeto .v.q.iiii.ita tamen addit. Secunda racio apponitur ꝯ phiōs qr potēcia respiciens ꝛc̄ Racō est ibidē hērici.tūc ꝑpe ē vnuz extra qō incipit .verū qr qōlibȝ aliud a ōo hȝ ordinē ꝛc̄.vsqȝ ibi licȝ eē ista racō ī se sit aliq̄liť apparēs ꝛc̄ ibi arguit doctor ꝯ hēricū q̄i ꝯ contra diceret ex dictis vbi supra. Et nō lōge sequiť vnū extra qō incipit.siľr pōt necessario ꝯplacere in ostēso ꝛc̄.vsqȝ ibi istis rōib⁹ eiusdeȝ doctoris ꝛc̄. Et post scōaȝ rōȝ doctoris ē qōdā extra qō incipit. Respōsio aūt est veꝛ ꝑcise ꝛc̄ .vsqȝ ad tciaȝ rōȝ q̄ incipit.preterea ꝛ reddit in idē ꝛc̄.et post quartaȝ rōȝ est aliud extra qō incipit. Cōcedo sed euidēť requiriť aūt potencia ꝛc̄. vsqȝ ibi.et si ꝯsequēs vltimū seȝ ꝙ cāe secūde ꝛc̄. In fine toci⁹ q̄stiōis ē qōdaȝ magnū vacat qō incipit.posset dici aliť ad illud in ꝯueniēs ꝛc̄. ꝛ durat vsqȝ ad finē.dis.

Circa.dis.ix.respōdēdo ad tciū argumētuȝ quotat ḡgoriū sup illud iob sciebas tunc q̄n nascitur⁹ eras. Ubi sciēnō ꝙ scōm̄ veritateȝ autoritas ḡgoriȷ̄ ex li⁹ moraliuȝ.xxix.sumpta quē doctor subtilis dicit ḡgoriuȝ dixisse sup illud iob.xviii.sciebat tūc. q̄n nascitur⁹ eras ꝛc̄.nō est sup illo v̄bo sed super illud v̄buȝ eiusō capituli in iob ꝛ eiusdeȝ libri in moralib⁹ ꝙ. paulo an̄ ad iob dixerat.dūs nūq̄ post ortuȝ tuuȝ ꝑcipisti diluculo ꝛ ostendisti aurore locū suuȝ. Unde dicēdū doctorem ītellexisse sup illud iob.i.an̄ illud iob. ꝛ est satis ꝯmuīs mod⁹ loquēdi maxiē qr nō est post illud v̄bū nunquid post ortum tuū ꝛc̄.sed an̄ ꝙuis ī mediate ꝛ an̄ illud sciebas tūc ꝛc̄ mediate.vel forsitan autoreȝ ꝑ autoritate posuit ex ī advtācia maxiē ꝑpť illud v̄bū nasciturus:sol⁹ em̄ de⁹ memoriam oīa ꝯtinetē ꝯtinet. Uel tercio dicať ꝙ siľe ex siľi sumpsit.sic̄ ibiō dicit beat⁹ ḡgorius ex ponēs illam beati mathei ca⁹.i.autorē qō em̄ in ea natum est de spiritu sancto est natū inquit.i.ꝯceptuȝ Sic in ꝑposito nascitur⁹ ꝛ ortus apꝑximant vt qō dicitur sup vno superalio dici videať ꝛc̄

Irca distinctōꝫ·x·querit doctor vtꝝ spūs sāc
tus ꝓducat̃ ꝑ actū volūtatis Respōdet primo
q̄stioni·Aūq̄ tū ita moueat dubia ē q̄ddā vac
at q̄d īcipit·De pricipiū ꝓductiuū pfcm̄ alicui supp
osito ꝛc̄ et durat vsqꝫ ad motioēꝫ dubioꝝ.Soluēdo au
tē dubiū primū poīt primo opīo doctoris solēpnis in
sūma articulo·lx·q·1·distiguētis de natura.Quantū
ad scdm̄ dubiū idē r̄ndet doctor distiguēs d̄ t̄plici ac
cōe volūtatis·Tūc doctor īcipit arguere ꝯ eū:ꝛ ī 2°
argumēto dicit doctorē solēpneꝫ dicere actꝰ nocioāles
fūdari ī actibꝰ eēnalibꝰ hꝰ q̄olibeto.vi.q.1.Et ī vltiō
argumēto dicit eū sentire volūtatē ꝛ naturā tm̄ distig̃
scdm̄ rōēꝫ de hꝰ·q̄olibeto·v·q·1·Tūc r̄nt doctor noster
ꝓ dubio·ꝛ ibi ē quodd̄ vacat q̄d durat vsqꝫ ad solucōꝫ
scdi dubij ꝛ īcipit·Cōtra istō arguit̃ t̄plicit̃ q̄ non ꝛc̄.
Post solucōꝫ scdi dubij scdm̄ mētē doctoris sūt ita extra
mediū ē mltū magnū.primū īcipit·Cōtra dileccō cā
ture ē īfinita ꝛc̄ ꝛ tīnat̃ ibi·Jstud argumētū q̄i apos·
teriori videt̃ ꝯcludere necessitatē ꝓductiōis ꝛc̄ scdm̄ ī
cipit ibi·Cōtra idē ē principiū ꝓducēdi ꝛ necessario ꝓ
ducēdi ꝛc̄ t̃miāt̃ aūt ibi:scdm̄ est ꝓbatū.dis.prima de
frui.ꝛc̄.t̃ciū incipit.Nō videt̃ q̄ volūtateꝫ esse rectaꝫ
ꝛc̄·finit̃ dū 3°·r̄ndet̃ dubio·Ad q̄d r̄nt hēricꝰ q̄olibeto
.vi.q·1.Et ē vnū vacat vsqꝫ ad solucōꝫ argumētoruꝫ
pricipaliū·Verū tm̄ q̄ solucō hꝰ t̃cij dubij difforiter est
ī diuersis libris.sed nō est magna vis Si tamē q̄s ve·
lit hēre sic scbat dubiū t̃ciū.restat ubi d̄r q̄ natura a·
git ꝑ ī ꝑssionē ītellectꝰ.n̄ volūtas Cōtra hoc fl̄m est ꝛ
dis·scd̄a īprobatū ꝛ.v.Jtem nō ē ad ꝓpositū q̄ q̄rit̃
de distictiōē pricipij actiui ī mō agēdi siē eliciēd accōꝫ
siue ī aliud agat.siue nō.Alia rō v̄bū est iorālit̃ noticie
meōrie:volūtas vt eliciēs dat obiecto primū donum
q̄ amorē.ꝛ in hoc se vel ex ista rōe ē donū sil̃e obiecto
repn̄tato·idō amor nō gignit̃ nec ē ymago spūs scūs
filius hꝰ quidē verū est ꝛ bene:sꝫ non saluat̃ quomodo

hec pñcipia possunt elicere differet q̈uis ponat aliq̃ dis tinctõ in tminis pparatis ad pñcipia in assilari tantum
Tercia via q̈ si est necessitas. vt act⁹ tendit ĩ obiectũ nõ tm̃ vt elicit a potencia/ vl' alit̃ si vt in actu nõ tamẽ vt q̃i prior actu elicit. Contra istã arguit. q2 ex parte pñcipij/ vt quasi p̃cedit actum est necessitas ad elicien. dum. nec voluntas repugnat necessario. q2 voluntas p fecta potest habere pdictõm perfecti pñcipij elicitiui. Item econuerso necessitas non tollit libertatem ppt̃ nũc dictum. Item necessario agere est pdictõ moĩ operandi. ergo nõ repugnet alteri diuidẽcium pñcipium actiuuz Sicut nec mod⁹ ille. cui⁹ ẽ mod⁹. Sicut g⁹ duplex pñci pium ita duplex necessitas pueniens nec est alia racio. nisi quia hoc est hoc ergo nõ omnis necessitas est natu. ralis stricte capiendo naturale quo⁹ voluntas non est natura et hec de dubio tercõ. Et tunc respondet argu mentis pñcipalib⁹ ⁊ ñ est alia questio in pñti distinctõe verum q̈ est multum pfusa p varia extra sꝫ scribatur vt posui ⁊c. Sequit̃ distinctõ. xi.

c Irca. xi. distinctõ sunt due questiones. Prima vtrũ spũs sanctus pcedat a patre ⁊ filio. Et p bato q̈ sic addit. probant alij istum ordinem productio nis. henricus est qõlibeto. vi. q. i.

Scđo querit vtrum si spũs sanctus non pcederet a fi. lio distingueret ab eo inmediate ponit opiõnẽ dicenci. um nullaz esse. quia includit ĩpossibilia. est godofred⁹ qõlibeto. vii. q. iiii. Post hoc modo inpugnato ponitur opinio dicencium q̈ non distingueret. thomas est priã parte summe. q. xxxvi. articulo. 2. Et egidius de roma quodlibeto. i. q. vi.

i N distinctõne. xii. primo querit. Vtrum pater ⁊ fili⁹ spiret spm̃ sanctũ inquãtuz oĩno vnum pñcipiũ. Et ĩ pñcipio ẽ qđđã extra ĩ pede qois qđ icipit Itẽ amor noticia gñante ⁊c vsq3 ibi p. v. đ tri ca⁹. xvii

b1

11

Et q̄ͥ imediate icipit aliud extra ibi. Pro hac questione.
ꝙ spūs sanctꝰ distiguit̄ a filio ⁊c̄. ⁊ durat vsqꝫ ad solucōꝫ
pn̄cipalez/ et declarata q̄ͥ veritate auctoritate eccl'ie du
biū mouet. Utrū pat̄ ⁊ filius magis spirēt spm̄ sanctū
volūtate vt est vna vl' vt ē ꝯcors. Hic priō poit̄ opio hē
rici ī sūma ar. liiii. Post arguit doctor subtil' ꝯ eū. ⁊ in
vltiō argumēto dicit. Preterea ꝯ opinātem. qꝛ tenet ꝙ
spūs sanctꝰ possꝫ distigui a filio/ ⁊ si nō ꝓcederet ab eo.
hoc habet henricꝰ q̄olı. v. q. ix. Et ꝯsequēt̄ mouet vnā
q̄onē anteqꝫ t̄minet pn̄tez. Utruꝫ pat̄ ⁊ filius possent.
dici vnꝰ spirator/ ⁊ descēdēdo querit q̄re t̄minꝰ uumera
lis ꝯcedit̄ addi t̄minis adiectis. vt dicāt̄ duo spirātes
Et poit̄ opio tho. priā ꝑte sūme. q. xxxvi. ar. vltiō solue
ndo vltimum argumentum
Scd̄o q̄rit Utrū pat̄ ⁊ filiꝰ spirēt oīo vniforit̄ spm̄ sā
ctuꝫ dū dicit soluēdo argumēta pn̄cipalia. Dicit tn̄ q̄dē
doctor ꝙ pat̄ spirat pn̄cipalī ⁊ pn̄cipaliꝰ. filiꝰ aūt tn̄ pn̄
cipalit̄ spirat. Hic ē frat̄ alexād̄ de alexādria ī pn̄ti dis. q.
2. ⁊ bonauētura. q. 2. ī fine. ⁊ ī tcō dubio l'ali dū adit ali
us aūt doctor ꝯ dicit sibi. Hic ē frat̄. G. garrois in pn̄.
ti dis.

Seq̄t̄ distinctō xiii

c Irca dis. xiii. q̄rit. Utrū spūs sanctꝰ sit. genitꝰ
⁊ ī pede q̄ois poit̄ vnū extra. qd̄ icipit. Probat̄
ec̄ alit̄ minor dupliciter ⁊c̄ vsqꝫ ibi. Cōtra augus. de tri
caº. xviii. Post descendit ad varias opiones. Priā est.
egidij disticiōe pn̄ti ar. 2. ⁊ fratris G. var. in pn̄ti disti
ctioē ponunt has distigui ꝓductōes ꝑ t̄minos q̄ sūt ꝑso
ne ꝓducte. Scd̄a opio ē tho. priā ꝑte sūme. q. xxxvii. ar
2. ī solucōne vltimi argumēti ponētis has ꝓductōnes
distingui. qꝛ vna ꝓductō ē ab vna ꝑsona ⁊ alia a duabꝰ
Tercia opio est godofredi de fontibus q̄olı. iii. q. iii. ꝙ
hee ꝓductōnes distiguūt̄ ꝑ racōes prioris ⁊ posterioꝛ
quia vna est cū alia et cum opposito eius. Quarta op
inio iterꝫ est tho. prima ꝑte summe. q. xxvii. ar. iiii. ī so
lucōne argumenti priī ꝙ hee due ꝓductōnes distiguūt̄

ꝑ raciones ꝑoris ⁊ posterioris. Quinta opīo ē henrici insumma ar. xxxvii. q. vii. hec emācōnes distinguūt per pñcipia formalia elicitiuā/q̄ ponūt esse rōes psoaꝝ agēci um. Sexta opīo est eiusdē hērici q̄ꝫ distiguūt penes pñci pia distincta scōm racōꝫ puta penes naturā ⁊ volūta tem q̄dli. v. q. i. Opīo vii. est fratris ade li°. i. dis. vi. q. i. ar. 2. q̄ꝫ essencia oīo sub racōe vna īdisticta ē pñcipiū istaꝝ ꝓductōnū. ⁊ iꝓbat doctor post iꝓbacōes aliaruꝫ opionum hāc septimā opīōꝫ. Et in fine ꝑme racōis est q̄dā extra qd̄ īcipit ⁊ ē valde magnū. hec rō si ↄclude ret necessario ⁊c̄. ⁊ durat vsq̄ꝫ ad scd̄aꝫ rōneꝫ. Et ī fine q̄onis est aliud extra qd̄ īcipit. Exempū hui⁹ ē/asinus generat asinū ⁊c̄. ⁊ durat vsq̄ꝫ ad fineꝫ distinctōnis

Sequit̄ distictō. xvii

c Irca dis. xvii. mouet sic̄ duas q̄stioēs/⁊ habitis hinc inde argumētis respōdēdo ꝑmo scd̄e q̄oni Priō ostēdit opīōꝫ hērici ex q̄dli. iiii. q. x. distiguētis d̄ habitu infuso ⁊ acq̄sito ⁊ dicit q̄ꝫ v̄tus scōm illā rōm v̄tutis q̄ ponit̄ 2° ethicoꝝ q̄ꝫ v̄t⁹ ē q̄ hn̄tē ꝑficit ⁊ opus eius bonū reddit/sꝫ v̄tus theologica n̄ sic sed scōm illā rōꝫ v̄tutis ꝑmo de celo ⁊ mundo/virtus ē vltimū d̄ po tencia sic quidē dꝫ esse licet hic m̄ltū libri sint corrupti Unde libri ↄmunit̄ sic habēt q̄ꝫ v̄t⁹ acq̄sita ē v̄tus sꝫm illā rōꝫ v̄tutis q̄ ponitur scūdo ethicoꝝ q̄ꝫ v̄t⁹ ē vltimū de potēcia. sed v̄tus theologica non sic sꝫ sꝫm illā rōnē v̄tutis q̄ ponit̄ q̄ꝫ v̄t⁹ est vltimū de potencia. Et patet q̄ꝫ hic textus est f̄l̄sus/q2 ista diffinicō nō ē scd̄i ethicorū Sed ꝑi celi ⁊ mūdi. Scd̄o q2 ī vtilit̄ r̄petit̄. Tercō q2 sic n̄ ē ad ꝓpositū. Alibi tn̄ text⁹ ē iↄplet⁹ ideo aut f̄l̄us sꝑ aut supfluus aut diminut⁹/post modū poīt̄ opīo go dofredi d̄ fontib⁹ dicētis actū habere subāꝫ suā a poten cia/sꝫ intēsiōꝫ t̄l̄eꝫ vl̄ t̄l̄eꝫ ab hītu q̄dli. xi. q. iiii. Ex hic mouet vnā q̄onē ī medio. Utrū hīt⁹ moral̄ i q̄ꝫtū vir t⁹ sit aliq̄⁹ pñcipiū r̄spectu boītatis moral̄ ī actu. Est ī fra vnū extra. qd̄ incipit. simplicit̄ ↄiungit̄ prudencie. non dico ↄiūgi ⁊c̄. vsq̄ꝫ ibi. ↄiungi autem sic prudencie.

Est ꝛ ſʒm extra. qđ ĩcipit/iſte r̃ſpectꝰ aptitudiãľ ſeq̃ť ex
natura extreoꝝ ꝛc̃. vſq; ibi. iſtã go q̃ntã viã ꝛc̃. Et ē tci
um extra. qđ ĩcipit. Dubiũ ē de r̃ſpectu ad ꝑ ſe obiectuʒ
ꝛc̃. ꝛ t̃miãť ibi. Pōt dici ad ꝯfirãcōʒ rōnis ꝛc̃. Poſtea reſ
pōdēdo ad primaʒ q̃onē ſʒm mēteʒ ꝓpriã ĩprīō ar. ē qđ.
dã extra. qđ incipit. poniť ꝙ ad actũ meritoriũ nō ſuffi
cit ꝛc̃. vſq; ibi. dici pōt hic ꝙ ĩ actu meritorio ꝛc̃
Tercō q̃rit ſi caritas poſſit augeri. ponit opīōʒ godofre
di q̄ōli. xi. q. iii. ꝙ nichil caritatis p̃exñtis manet ĩ cari
tate aucta. ꝛ poſt dũ dicit. Cōfirãť iſta opīo. qꝛ ſic̃ ĩ plu
ribꝰ ſpēbꝰ ꝛc̃. Idem ē godefredꝰ q̄ōli. vii. q. vii. Et poſt
dũ dicit. Scđo ꝯfirãť qꝛ ſiľi mō videť ponēđ magis ꝛ
minꝰ ꝛc̃. eſt idem godoferdꝰ q̄ōli. ix. q. iiii. Poſt arguit.
doctor ꝯ eũ ſex viȷs/ ꝛ ĩ fine p̄rē vie ē quoddã extra. qđ
incipit. Si nullũ agēs pōt intēdere formã ꝛc̃. Et durat
vſq; ad ſcđaʒ viã. In ſcđa via ē qđdã extra qđ incipit.
maior ꝓbať. qꝛ ſʒm phm̃. viii. phiſicoꝝ ꝛc̃. vſq; ibi. Nec
pōt euadi ꝑ ordinē graduũ ꝛc̃. In ſexta via dũ dicit do
ctor/ r̃ſpōdeť ſcđaʒ iſtã poīcōʒ ꝯcedēdo ꝯcluſioēʒ ꝛc̃. go
dofredꝰ ē q̄ōli. xi. q. iii. Et poſt dũ diciť/ ad iſta ĩ ꝯuenie
cia r̃ſpōdet ad primũ ꝛc̃. Godofredꝰ eſt ibidē. Tunc reſ
pondet doctor ar. in pede q̃onis. Et ſequiť magnũ va
cat ĩmediate qđ ĩcipit. Cōtra godofredũ ſunt due rōes
ꝛ durat vſq; ad finē q̃onis. Hec ſolucōes q̃ ſeq̃ũť ad rōes
opīonis godofredi ꝯmuniť nō ſunt ĩ libris. Ad racōʒ au
tem illius opīonis dico ꝙ t̃mini motꝰ ꝑ ſe cuiꝰ moī ſũt
forma ꝛ ꝓuacō ſũt ĩ ꝯpoſſibiľes. Sed forã remiſſa ꝛ ipſa
augmētata nō ſũt ꝑ ſe t̃mini hꝰ motus. qꝛ forã r̃miſſa ñ
ē ꝓuacō ſʒ poſicō q̃dã. ſũt igiť forã r̃miſſa: ꝛ intenſa ter
mini motꝰ/ nō ꝑ ſe/ ſʒ ꝑ accidens/ in q̃tũ forã remiſſa
ꝯiũgiť q̃i ꝑ ſe t̃mino/ qui ē priuacō. Unde lcʒ ꝑ ſe t̃mi
nus aquo corrũpať in adventu t̃mini ad quem vt pri.
uacō/ nō tñ opportet ꝙ forã que ꝑ accidens ꝯcomitať
talem t̃minũ a quo corrũpať. Ad primã ꝯfirmacionem
dico ꝙ eſt ad oppoſitũ qꝛ ordo ſpēꝝ eſt ad eſſencias et.

q̄ditates. ⁊ iō vna nō ꝯtinet essenciā nec q̄ditatez alte. rius. ſ; ordo ſcd̄m grad⁹ ei⁹ dē forē ē ſ;m ptes materiales q̄ pūt esse ſil'. ⁊ forā q̄to ē ſub plib⁹ gradib⁹ forē. tāto ē intēsior ⁊ pfectior. opposito igiť mō ē ibi ⁊ hic. Ad aliā ꝯfirācōꝫ dico q̄ ē ad oppoitū q̄ꝛ phūs eo mō q̄ cōcedit. magis ⁊ min⁹ ī accn̄tib⁹ negat in ſubſtācijs. nec negat magis. ⁊ min⁹ ī ſubūs ſcd̄m ptes mobl'is ymo ſic con cedit ibi. igiť eo mō negat magis ⁊ min⁹ ī ſubſt acijs. ſ;m gard⁹ forē/igiť iſto mō ꝯcedit ī accn̄tib⁹. Vnde q̄ꝛ ponit forāꝫ ſubālez ī ſe indiuiſiblez. iō nullū gradū forē ponit acq̄ri aliq̄ motu. ī accidētib⁹ vō q̄ꝛ forā accidēta lis ē diuiſibl'is ſ;m grad⁹. ideo q̄b⁹ grad⁹ ꝯpatiť aliū ⁊ perficiť eo ⁊c̄

Quarto q̄rit doctor. Vtrū poſitū p̄exiſtens ⁊ manēs ſit tota eſſencia caritatis aucte. ita q̄ ſine ſubiecto po neret eſſencia caritatis aucte n̄ eſſ; alia realitas vltra caritatē remiſſā. In p̄ncipio ſolucōnis poiť opīo thoē dicētis p̄a ſcōe q. lii. ar. i. et 2. q̄ augmētū caritatis fit ſe cūd ī eſſe ſubiecto. ſ; magis ⁊ min⁹ p̄ maiorē diſpoſicō nē ſubiecti/vl' maiorē amocōꝫ īpedimēti. n̄ aūt ſ;m cari tatē ī ſe. Ad q̄d argumētū de diſpoſicōe dū doctor dicit di q̄ magis ⁊ min⁹ ē ī diuerſis ſubiectis ⁊c̄. Eſt reſpō ſio egidij de ro. q̄ōli. 2. q. xiiii. et q̄ōli. vi. q. ix. Cōſequen ter dū dicit. Alia eſt via q̄ de diſpoſicōe vl' amocōe ꝯrij. ⁊c̄. Eſt egidij vbi ſupra. ⁊ hērici q̄ōli. xiiii. q. iii. Et du; dicit vlteri⁹ via tcia d̄ radicacōe forme ⁊c̄. extat egidij q̄ōli. iii. q. ix. In ſeq̄ti eſt queſtiōe q̄ ē quinta ⁊ vltiā h⁹ diſtīctōnis dū dicit. magr vn⁹ dici hic tria. Hic magiſ ter eſt henricus q̄ōli. v. q. xix.

c Onſequēt ī ſ;a q̄ōe. xix. diſ. q̄ꝛ ī p̄a nichil occur rit q̄ ē d̄ circūīceſſiōe pſoāꝝ poiť ī p̄o ar. opīo hē rici ī ſūā. q̄ aliquid ē ī alio dupliciť/ aut ſ;m totū/aut ſ;m partē ⁊c̄. Et ī. 20. diſtīctōe ponitur opinio egidij di centis. q̄ potencia generandi pertinet ad omnipotenci am in patre. non in filio. Et modicu; ante ſoluciones

13

argumētoꝝ pñcipaliū. dū dicit. Et ex hoc apparet irrō nablitas illi⁹ dicti ꝛc. Tangit frat G. var. in pñti dis. q̄one vnica opi one tcia

i N dis. aūt. 21. ī pede q̄stionis est vnū vacat q̄ō icipit sic. Itez negatiā exceptiā ꝛ affirātiā ꝛc. ꝛ durat vsq3 ibi. opp̄itū patet p augus. vi. de tri. ca⁹ viii Et imediate post icidit vnū extra sic. Ad q̄oē opio pria q vnū rlm aliud nō exclusū ꝛc. Et durat usq3 ad solu coz q̄ois. q icipit sic. Ad q̄ō pōt fieri dis. vt di ꝯmuitez ꝛc. Et hūt aliq libri modicū post vnū extra. quod icipit Nichil nō ide hoi ul n hoi ꝛc ꝛ durat vsq3 ibi. pbat ec logice ꝛc. In rīspōsioē aūt ad primū argumētū dū di. aliq ec distingūt pñcipalē ppōnē q̄onis q̄ ista sol⁹ pi est de⁹ possit habere s3m ꝯpoicōnis s̄lm ꝛ s3m diuisiois. vm. adducētes illud presciāi ꝛc. sūmi potest ex fratre G garrois i tcio suo dis. vii. q. vnica. ꝛ boāuetura dubio tcō littrali. iiii. dis. b⁹. 1. Seq̄t distinctō. 22.

c Irca dis. 22. q̄rit doctor vnicā q̄onē. Utrū scil3 deus sit noiabilis ab hoīe viatore aliq noie pprio. ꝛ po⁹ argumēta pedis q̄onis collocat opio doctoris solēnis i sūma/ quā i pbat doctor mltipharie alibi ꝛc ex pprīs dictis herici i qt em isert⁹ dū tāgit q̄rtā ptem nioris. Tn arguit q rpugnet dictis h⁹ alibi. Prio sic ꝯcedit em viatorez aliquē ꝯceptū q̄ditatiuū posse habere de deo. Hoc h3 heric⁹ in sūma ar. 22. q. 1. 2. ꝛ 3. Item satis ppe dū dicit doctor. Scdo arguo sic obiectū pfectū pōt facere i itellectu ꝛc/ ꝛ post imediate si essencia diā scdo istū i intellectu pprio nō pōt cāre/ nisi vicū ꝯceptū ralez. H⁹ h3 heric⁹ q̄dli. v. q. 1 q̄dli. 13. ꝛ. q. 1. ꝛp⁹ rīspōd3 q̄oni s3m metē ppriā. Ut ex q vix pōt repiri ista q̄o ꝯpleta/ nisi ꝯpleat aut ex reportatis puleñ āt aliunde. Unde vna q̄stio que incipit. Circa. 22. dis. quero. Utrum de⁹ sit nomiāblis a nobis viatorib⁹ aliq nomine sigficāte eius essenciā dinā/ vt est hec i se/ nō ē de ope āglicano/ seu pñcipali/ nec ec q̄da pfacō p modū diuisionis vl

verius diuisio distictōnis ante motaz questionez. Et ē tūc respondeō argumētis. Ad primū ꝯcedo ꝙ de⁹ est in effabl'is ꝙ̄tū ad illū cui fatur ꝛ cui fit expressio per nomē vl' ꝑ signuz aliqḋ/qui nō pōt ꝑ illud deuenire ī cogicionē dei ī se distincte. Licet ipm̄ signū ꝙ̄tū est ex se sit rp̄ntatm̄/ꝛ exp̄ssiuū illi⁹ essencie in se ꝛ distīcte ī effabl'is Est igit̄ cuilꝫ ꝙ̄tū ad actum ꝯp̄hēdētez ipm̄. nō ꝙ̄tum ad signū rp̄ntatm̄ ipsi⁹. Ad scōm dico ꝙ illud videre filij/est ipm̄ nasci. fili⁹ em̄ quidquid hꝫ nascendo accipit. sic spm̄ sanctū audire ē spm̄ ꝓcedere scōm augu. et iō q̄cūqꝫ audiet loq̄ref. ꝛ quecūqꝫ accipit loq̄t. Sed isto v̄bo n̄ pōt a nobis aliq̄ de dō expmi vl' mōstrari. Ideo quoḋ signo nobis dato ssꝫibl'i q̄ possit a nobis exprimi/vl' ꝯgnosci indigem⁹. Ad illud hylary. et ābrosij sil'. Dico ꝙ v̄tus generacōnis excedit sꝫmones nostros. ꝛ oīa signa iposita vl' iponēda a nobis sunt dīnuta ad exprimeduꝫ aliquē ꝯceptū distincte ītelligibl'ez de illo vt ī se Ad racōꝫ dico ꝙ nichil pōt significari ꝑ vocem nisi aliqḋ cognoscat̄ ꝯfuse/ꝛ ī ꝯmuni. quia voces sūt note earum passionū q̄ sunt in aīa. ꝛ hoc sufficit ad intēcionez phi. ꝛ ꝯmentatoris. distinctius tn̄ pōt ꝑ nomen aliqḋ significari/ꝙ̄ cognoscat̄ vt dictū est prius. Et cum dicit augustin⁹ ꝙ veri⁹ cogitat̄ de⁹ ꝙ̄ dicitur. Dico ꝙ verum est sumendo cognicōm ꝓ quodam signo naturali ipsius intellectus/vel obiecti. ꝛ cōparando eam vt qḋdam significatum ad vocem representat ꝙ̄ aliqua vox vel nomen que sunt/vel ad signum ad placitum tunc verius representat ꝙ̄ aliqua vox vel nomen que sunt tantum signa ad placitum. ꝛ licet tantum verius representet non tamen distinctius. Breuiter ergo ad min⁹ potest dici. ꝙ multa nomina inponuntur/que significant deum in conmuni. quia sic potest naturalit̄ ꝯcipi a viatore vt patet distintione tercia. Vel si verum est ꝙ distinctius potest singnificari/quam concipi potest

deus nominaris viatore nomine significante hanc essenciã/q̃mõcũq3 aũt sit de istis ṽisile ē deũ nomiãri tali nomiē/ ⁊ hoc siue illud sit ĩpositũ vl' ab ipõ deo ul' ab ãglo ɔgnoscēte ipm̃ l' a viatore. Vel erisile ē q multa noĩna sint ĩ scriptura sancta disticte illã essenciã significãcia. Judei dicũt de nomine dei. quo vocãt eũ tetragramaton vt videt' de⁹ dicere exodi t'cio. Hec dices filijs. isrl' q̃ est misit me ad vos. hoc est nomen meũ. et alibi. Ego sũ de⁹ abrahã ⁊c̃. hoc est nomē meũ/ ⁊ nomen adonay nõ indicaui eis. cu3 igit' deus sit noĩnabl'is a viatore noĩe sigĩficãte ꝓprie essēciã dĩnã vt est hec essencia q2 viator. põt illo signo vti/ ⁊ ĩtēdere exprimere sigãtũ illi⁹ signi siue ipē ĩposuerit illud signu3/siue ali⁹ quicũq3 q̃ ɔgnoscit sigĩfic̃tũ. t'li g⁹ sigõ põt viator vti tãq̃ nomine/licet nõ poterit illud tãq̃ signũ ĩponere. Si illa ꝓpõ esset ṽa q nullũ nomen põt ĩponi alicui distictius q̃ intelligat'. Hec tñ est f'la q null⁹ põt vti noĩne distictius sigĩficãte ⁊c̃. q̃ ipē possit ĩtelligere ⁊ iõ simplicit' ɔcedēdum est q m̃ltis noĩbus exprimētib⁹ diuinã essenciã sub rõne dĩne essencie potest vti viator ⁊c̃

Sequit' distinctĩo. 23.

c Jrca dis. 23. q̃rit doctor. Vtrũ ꝑsona scd̃m q dicit aliquid ɔmune patri ⁊ filio ⁊. s. l. dicat p̃cipue aliquid scd̃e intencõnis. in p̃ncipio solucõnis poĩtur opĩo egidij dicentis q̃ hoc nomen ꝑsoã tm̃ dicit secũdã ĩtencõ3. Cõsequēt' ĩsertus est q̃dã vacat. q̃ incipit. Jtem arguo sic. Si ꝑsona dicat formalit' ɔmunicabilitatē ergo formalit' ⁊c̃. ⁊ durat vsq3 ibi. Et si hoc ṽm sit/tũc videt' dubiũ ⁊c̃

i N. xxiiii. dis. ē q̃dã extra m̃ltũ lõgũ iõ r̃pezi illud disũ ĩ q̃dl'i⁹ ãtiq̃ ĩ duas ꝑtes. priã ps diceba t' extra ⁊ ĩcipit ibi. Contra istud q̃rto methaphisice ca⁹ 23. de vno quidem ⁊c̃. ⁊ t'miat' ibi tenētes ɔmunē viã ṽitates ⁊c̃ ṽ ĩcipit. 2. ps q̃ dr̃ addi⁹. ⁊ durat vsq3 ad finē ⁊ q̃ois ⁊ dis. ⁊ si. 1ᵃ ps dicit' ex. ⁊ 2. addi⁹ totũ pt' dici vac't.

i In .xxv. dis. mouet qonē. An psoā dicat sbāz vel rlacoz. Et i fine ē qōdā extra qō incipit. xlui. z. rlacō ifra suū gen' nō distinguit nisi p illa supra q̄ fundat. z durat vsq3 ad finem distinctionis

Sequit dis. xxvi.

c Irca dis. xxvi. q̄rit doctor. Utrū psone diuine ɔstituāt i esse psoāli p rlacōnes origis / z in pñcipio ponit opio ppositini dicētis / persoās dinas se totis distigui. Contra quā arguit doctor ,pprijs motiuis. z. vltiō dicit. alit eē arguit ɔ ipm̄. qz si pater se toto zc. hoc ē argumtū heruei pdicatoz. Post hº poit opio ɔmunis que dicit persoās diuinas rlacioibº ɔstitui / hanc seq̄tur tho. priā pte sūme. q. xxxvi. ar. 2º. Ex oppoito i loco illo est tcia opio ɔcordās rōnibº z auctoritatibº adductis ɔ scōaz zc. ponit o pio dicens dinas psoās ɔstitui pabsoluta / quā iseq̄t frat iohēs de rippis i priō suo z qōli. xxv. z. xxvi. z ibi roborat ne noua vidiat auctoritate eius dē atiqui doctoris sez fratris iohis bonauēture vt iohānes iuuet a iohāne i primo suo dis. xxv. q. priā. Et de ista q̄stione ē notāō qz est mltū lōga dū est ɔpleta vtputa. vii. vł. viii. filioz. qō ,ptato dico. qz in diuersis libris diuersi mode habet Seq̄t distictō. xxvii

i In xxvii dis. mouet de ṽbo sil tres qones. Priā est. Utrū ṽbū sit itellectō actualis cui rspondz henric' qōli. vi. q. i. z i sūma qz ṽbū ē intellectō declaratiua. Scōa qo ē an ṽbum i diuis dicat ,ppriū psoē geite. Idem henric' rspondz vbi supra qz sic iprimit i ipm̄ itellectū dispositū ṽtute noticie simplicis. z dī noticia dclaratiua. Tercia qo est Utruz ṽbū dinū dicat rspectum ad caturā. Respōdet idē henric' i sūma qz sic. Hº habito doctor noster arguit ɔ hericū i dictis priā z secunda qone. z iuxta metez ,ppriā ṽbū diffinit. Ex qua diffinicōe aliq̄ infert correlaria. z ibi ponit seu tāgit q̄sdam. q posuerūt spēm in meōria de se gignere spēz i itelligencia. Egidius qōli. 3º. q. xii. xiii. z. xiiii. Inf. zt igit

15

q̄ ṽbū ñ ē spēs ī intelligēcia/qr supfluū eēt eaꝫ pōnere /sic posuit egidius qōli .v.q. vi. Infert vltra q̄ obiectū ipm̄ non ē ṽbū sic posuit frater petrꝰ aureoli in pn̄ti dis. ꝛ frat nicholaꝰ boneti ī pn̄cipio sue methaphisice. ꝛ liº. v. sue theologie. Infert vltra q̄ ṽbū ñ ē tminꝰ ꝓductꝰ ꝑ ītellectōꝫ sic posuit tho. pa pte sūe. q. xxxiiii. ar. i. Et pꝰ mouet dubitacōꝫ. Vtrū qlꝫ ītellectō sit ṽbū cui ꝑtinꝰ negatiē hēricus r̄spōdꝫ sꝫ oꝫ q̄ sit declaratiā ītellectō vt ṽbū dicat ex qōli. 2. q. vi. ꝛc. Seq̄t dis. xxviii

i N. xxviii. dis. lil' mouet duas q̄ones. Priā vtꝝ ī genitū sit ꝓprietas pr̄is. Scōa vtrū ī nascibilitas sit ꝯstitutiā prīe ꝑsone ī dīnis/respōdēdo primi q̄stioī duos ꝯstituit ar. q̄ꝝ sꝫꝰ ē quō ī geitū possit esse ꝓprietas cū videat negōꝫ ī portare/cui dubio ī pn̄cipio secūdi ar. īducit r̄spōdes doctor deuotꝰ ex priō liº dis. xxvii. q 2. ꝛ dis. xxviii. q. i. et añ distīctōꝫ. xiii. q. iiii ī solucōe pn̄cipali. Et duº tcō lrali. dicit em̄ q̄ īgenitū ñ dicit solā negōꝫ/sꝫ ꝯnotat fontl'eꝫ plenitudīeꝫ. Et īmediate pꝰ sequit' quoddā extra. qō īcipit. Alit' dicit' q̄ hoc positiuū ē esse ex se ꝛc. ꝛ durat vsqꝫ ibi. Sed ꝯ illud priō ꝛc. ṽ frater ī fratrē ꝛ iohanes ī iohānē. ꝛ subtilis ī deuotū surgit. In soluēdo aūt scōaꝫ q̄stionē. est qōdā extra qō īcipit. Respōdeo negō pn̄cipiati ī ente ē oīo īꝯmuicabl'is ꝛc. ꝛ durat vsqꝫ ibi. Preterea nulla negō ē ꝓpa ꝛc. Post ī eadeꝫ dis mouet tres q̄ones. Priā vtꝝ dīna ꝑsona ꝯstituat' ī esse ꝑsoāli/alia relacōe positiā ad scōaꝫ ꝑsonaꝫ. Priō soluēdo poit' opīo tho. priā pte sūme. q. xl. ar. iiii affirātiē r̄spōdētis/sꝫ distiguētis de ꝯstitutiō vt ē ꝓprietas ꝛ vt rlacō. Scōo poitur opīo deuoti doctoris distiguētis de ꝯstitutiō. vt ē origo. ꝛ vt ē rlo ī pō dis. xxvi. q iii. Tercō ponit' opinio doctoris solēpnis in sūma ꝛ qō li. ix. q. i. et. x. distiguētis ō gn̄acōe ī q̄tū poñal' ī q̄tū aptitudiāl'/ pn̄s vl' pterita. Quarto poit' opīo fratris iohāis ō rippa ex distīctōibꝰ xxv. et. xxvi. hꝰ pi ponteis ꝑaꝫ ꝑsoāꝫ ꝯstitui ꝑ absolutū ñ ꝑ rl'ōꝫ iō q̄oī negatiē rn̄oꝫ

Quint⁹ doctor hic respōdet ad questiōz. ꝛ ē ibi qōdā ꝓ
au extra qō icipit. Cōfirāt ꝑ illud augustini de q̄titate
Et durat vsq3 ibi. Ad hoc eē adducit auicēā ꝛc. Et ī fine
q̄onis ē vnū extra qō icipit. Quāuis negeṫ ī diuīis oīs
prioritas scōm naturā ꝛc. ꝛ durat vsq3 ad finē questiōis

Sequiṫ dis. xxx⁹.

e Irca dis. xxx. q̄rit sił doctor duas q̄ones. Priā
vtrū de deo dicaṫ aliq̄ r̄lacō ex tpe. Scōa vtr
dei ad c̄aturā possit esse aliq̄ r̄lacō r̄alis. dū q̄rto argum̄
to ī fine q̄onis daṫ q̄dā r̄spōsio. dicēdo ꝙ nō ē v̄m nisi ī
agentib⁹ naturaliṫ. ē opīo durādi ī p̄senti dis. Priē aūt
q̄oni r̄spōd3 herīc⁹ qōli. ix. q. i. distinguens de r̄lacōe in
q̄tū ē aptitudiāł et potēciał/ p̄ns/ uł fuṫa. Scōe eciā
q̄oni respōd3 idē3 qōli. 3. q. iiii. Et vbi supra negatiē. q2
de⁹ nō ē ad aliud ordiāt⁹. Et ipō ī vtraq3 q̄one a docto
re ī ꝓbato poniṫ opīo fratris G. var. li°. i. p̄senti dis. q.
vnica. ꝛ in scōo dis. i. q. v. ꝛ in. iiii. ī maťia de eucaristia
q̄one vltima in solucōe ar. i. p̄ncipał ꝛ t̄cīj in3 venietis
eiusdē. Et tho. priā pte sūme q. 13. ar. vii. ī solucōe p̄nci
pali. Dicūt hij duo ꝙ ex r̄lacōe q̄ ē ī c̄atura r̄ferṫ ex tpe
de⁹ ad c̄aturā r̄spondēdo negatie ad primā q̄oue3. Ad.
scōa3 q̄one r̄spondēt idem duo. tho. vbi supra. Et frater
G. var. ī p̄nti dis. q. vnica negatiē. q2 de⁹ nō h3 ordinē
r̄alē ad c̄aturam. Quib⁹ ī ꝓbatis r̄spōdet vtq3 q̄oni sec
undu3 mēte3 ꝓpriā. Et post r̄sponsionē ad scōa3 q̄onem
obiecit ꝯ se q̄druplici argumēto/ in quoꝝ scōo dicit. Itē
si c̄atura hēat esse q̄ditatiuū in q̄tū h3 esse exēplatū s3m
vnā posicōz. Hec est opīo herici qōli. viii. q. ix. ī fine. Et
in solucōe q̄rti argumēti pedis q̄onis r̄petit solucōz du
rādi dicentis. ꝙ solū cā naturał r̄ferṫ r̄lacione reali ad
suū effectū. q2 forma scōm quā agit īclinaṫ naturaliter
ad ꝓducendō effectū hoc ī ꝓbat doctor ꝛc̄

Sequiṫ distinctio. 31

i N. 31. dis. mouet q̄one3. Vtrū idēptitas silitu.
do ꝛ eq̄litas sint r̄lacōes r̄ales ī deo. Et ī scōo ar. dicit

Preterea forã ei⁹dem spẽi nõ enuẽrat / nisi ꝓpt̃ materiã
ꝓbacõ . oĩs forã sepata a materia hꝫ totã entitatem in e
spẽi scd̃m aliq̃s . est opĩo tho ꝑa pte sũme . q . vii . ar . i . In
solucõe pñcipali poit̃ opĩo hẽri . qd̃li . v . q . i . dicẽtis . ꝙ fu
damẽtũ eq̃litatis ĩ diñis ñ ẽ r̃ale . qꝛ magi tudo trãsit ĩ
essenciã . Et p⁹ r̃ñoꝫ argumẽtis pñcipalib⁹ . Et p⁹ r̃spõ
siõꝫ ad pñcipale . ꝑm̃ ẽ q̃dd̃ã magnũ extra . qd̃ ĩcipit Co
tra istã solucõꝫ arguitur m̃ltiplicit̃ . ⁊ durat vsq; ad sol
ucõꝫ scd̃i argumẽti pñcipal̃ Seq̃t̃ dis . xxxii

c Irca dis . 32 . mouet sil̃ duas q̃ones . Priã ẽ vtrũ
pat̃ ⁊ fili⁹ diligãt se spũ sancto . Scd̃a vtrũ pat̃ sit sapi
ens sapiẽcia geita . In soluẽdo ꝑãꝫ sex poit opĩoẽs . q̃rũ
sexta ẽ sua . Prima ẽ magistri sñiaꝝ eã r̃putãtis diffici .
leꝫ / iõ in solutã r̃liq̃t . Scd̃a ẽ negãciũ ipãꝫ ꝓpõꝫ ⁊ r̃tra
ctatã ab augus . ĩ sili dicẽciũ . Tercia ẽ symois de torñaco
dicẽtis . ꝙ pat̃ ⁊ fili⁹ diligũt se spũ sancto sic̃ signo . qꝛ .
ipẽ est signũ dilectõnis ipõꝝ . Quarta ẽ fratris alexãdri
d̃ halis dicẽtis ꝑa pte sũme ꝙ pr̃ ⁊ fili⁹ diligũt se spũ sa
ncto a ꝑpate . qꝛ amor a ꝓpat̃ spiritui sancto . deide dici
tur pr̃ ⁊ fili⁹ diligũt se spũ sancto . ille ablati⁹ ↄstruit̃ in
rõe effect⁹ formal̃ . Et p⁹ has opĩoẽs d̃tmiãt q̃õꝫ iuxta mẽ
tẽ ꝓpaꝫ . ⁊ distĩcto de dicere iuxta mẽtẽ ꝓpaꝫ q̃druplicit̃
accepto . dubitacõꝫ monet Vtrũ declarare formalit̃ omẽ
declarabil̃e . sit ꝓpũ v̄bi . Et poit̃ opĩo hẽrici qd̃li . 2 . q . vi .
dicẽtis ꝙ sic . ⁊ p⁹ satis cito ẽ q̃dd̃ã extra qd̃ ĩcipit Tc̃
ad q̃onẽ scd̃aꝫ ↄcedo negatiãꝫ pt̃e q̃õis ⁊c̃ . ⁊ durat vsq;
ibi . Dico ad argumẽtũ in oppositũ ꝙ anselmus

c Irca dis . xxxv . q̃ro Vtrũ ĩ deo sint r̃lacõnes et̃
ne ad oĩa scibil̃ia q̃ditatiẽ cognita . In ista q̃oẽ
doctor poit tres opĩones . Priã ẽ tho . ꝑa pte sũme . q . xv
ar . 2 . Et godofredi ꝙ ydee sunt r̃lacões et̃ne ĩ deo ad .
alia cognita . vt ea distĩcte intelligat . Scd̃a opĩo est hẽ
rici qd̃libeto . v . q . iii . et quodlibeto . vii q . i . et . viii . Et
qd̃li . ix . q . 2 . dicentis ꝙ iste ydee siue relaciones . sũt ĩ ess
ẽcia diña vt ẽ ꝑmũ obctm̃ cogitũ po⁹ dũ dicit doctor .

Tercia opīo ponit ydeas siue relacões tl'es in actu in
telligendi. ꝛ habent tl'em rōz intelligere nostrū. secūdū
phm̄ quinto methaphisice h₃ ꝛespectū ad ītelligibl'e sic
mensuratū ad mēsura/go si esset īfinitū sic dinū hēret
r̄spectū ad īfinita ītelligibl'ia. q₂ vt finit⁹ ē h₃ ꝛespectū
ad vnū ītelligibl'e. go cū ītelligere dinū sit īfinitū in
ipō ītelligere suo erūt infinite relacōnes ad infinita in.
telligibl'ia ꝛc̄

i . N.xxxvi. q̄rit Utrū fundamētū relacōnis etne
ad deū vt cognoscētez hēat v'e esse essencie/ex h⁹
ꝙ est sub tl'i ꝛespectu. In p̄ncipio solucōnis poit' opīo
hērici de etnitate exn̄ciū in sūma ar.2.q.23.ꝛ.xxiiii.ꝛ
qōli.viii.q.ix.ī fine.ꝛ qōli.ix.q.1.ꝛ.2.ꝛ qōli.xi.q.3.ꝛc̄.

i N scōa pte xxxviii.dis.ꝛ tota.xxxix.dis.mouet
doctoꝛ quinqꝫ q̄ones vt p₃ in l'ra ꝛ ꝯueniūt ī cō
muni. Ponit tres opiones ad videdū quō c̄titudialit'
de⁹ cognoscit omīa. Priā ē fratris iohānis boāuēture
li⁹.1.dis.xxxv.ppt sc₃ ydeas/q̄ ponūt in ītellectu dino
Scōa est sancti tho.in priā pte sūme.q.xiiii.ar.ix.ꝛ.13
q₂ tot⁹ deflux⁹ tpis p̄ns ē etnitati. Tercia ē ei⁹ tho.pri
ma pte sūme.q.xiiii.ar.xiii.in solucōe p̄ncipali ꝛ argu
mētoꝝ ꝛ godofredi.q₂ pūt esse necessaria c̄ata ꝛespectu'
dīne sciēcie/ꝛ tn̄ ꝯtingecia ꝛespectu scōaꝝ cāꝝ. In spā
li aūt qn̄ venit ad soluēd q̄rtā q̄onē q̄ ē. An de⁹ necessa
rio sciat omēz ꝯdicōz existecie om̄z ponit iohēs solucōnē
iohānis bonauēture li⁹.1.dis.xxxviii.ar.2.q.2.distiguē
tis istā de⁹ necessario scit ꝛ s₃m ꝯposicōnē ꝛ diuisionem

Sequit' distinctō.xli

c Irca aūt dis.xli.q̄rit doctoꝛ. Utrū sit aliqd me
ritū p̄destinacōnis ꝛ re.pbaciōis. In p̄ncipio
poit' opīo augus. sup epl'az ad ro.ꝙ si boā opa nō sint
ī p̄sciēcia dei rō p̄destinādi. bn̄ tū fides.ꝙ opiōz p⁹ mo
dū ī li⁹ r̄tractacōnū r̄tc̄tat. Scōa opīo ē magri dicen
tis nullū fore meritū p̄destiacōnis vl' r̄.pbaciōis. Et ar
guit ꝯ se magr ex illo.lxxxiii.q.ix.lxviii.vbi dicitur/ꝙ

p̄destinacō venit de occultissimis meritis zc. Et rn̄det. magr augus. istā auctoritatē r̄tractasse i sili illi⁹ ad ro manos. Sed ꝯ obicit doctor q̄dē scȝ heri. q̄oli. viii. q. v. i fine. qr libꝝ sup eplaȝ ad ro. edidit qn̄ solū erat p̄sbit. li brū aut. lxxxiii. q. qn̄ erat epūs. nō ē v̄isile ꝙ si r̄tractet aliquid ō illis libris. q̄s fecit qn̄ erat min⁹ sciēs ꝙ ec aliquid r̄tctet ō ill' q̄s fecit qn̄ erat magis sciens. Jō tcō poit opio tho. p̄a pte sume q. 23. ar. v. ꝙ ex pte dei nulla ē q̄renda rō q̄re huc p̄destinat ⁊ illū repbat. nisi. voluntatis sue beneplacitū. Extrinseca aūt poi pōt rō maifestacōnis mie dīne i bonis / ⁊ iusticie i repbis Con tra istā pōnem arguit doctor solēnis. q̄oli. v. q. v. ⁊ q̄oli viii. q. v. ex eo ꝙ null⁹ defect⁹ / aut culpe / aut pene ē de pfectōe vniuersi / qō tn̄ exigeret. si ad maifestacōȝ dīne iusticie r̄ pbi dāparet. Et iō idem heri. alit dicit q̄oli. iiii q. xiiii. ⁊ vbi supra act⁹ dīnus pōt capi dupliciter. vl' vt ē a deo ⁊ sic accōnis dīne nō ē rō. vl' vt t̄miat ad aliqō passū et sic bn̄ zc Sequit dis. xlii.

c Irca dis. xliii. q̄rit doctor Utrū deū esse oi po tētē possit pbari rōe naturali. Jn hac q̄one r n̄ dēdo ad argumētū sm p̄ncipale / cū di notā esse oi potē ciam ppe suptā. qr ois rō pbās ipossibile seq̄ ex ea est so. phistica. Respōdet egi. de ro. q̄oli. v. q. vii. ꝙ illa rō est sophistica nec tn̄ pōt solui p naturalē rōȝ / qr p vt di so phistica ⁊ peccās i materia ē hn̄s aliq̄ p̄missaȝ falsaȝ ⁊ nō pōt solui nisi p īterēpcōȝ illi⁹ p̄misse q̄ tn̄ n̄ pōt cogno ci iteramēda p rōȝ naturalē Sequit dis. xliii

N dis. xliii. poit opio pugnās ꝯ opiōȝ eiusdem opinātis / io em̄ qō i q̄oli. vi. q. iii. heri. dicit ō rez ipos sibilitate. vn̄ surgat aut ex deo vt sit boā ꝯsequēcia. de⁹ nō pōt facere. g⁹ nō pōt fieri vl' eꝯ ꝙ ex rei ipossiblitate dicat de⁹ n̄ posse / ⁊ ibidē ōtminat ꝙ ex rei ipossiblita te dz argui / deū nō posse n̄ eꝯ vt sit ꝯsequencia eꝯrio. nō in ipso sm phi arte i scōo thopicoꝝ. Affirmatiē siq̄dē ar gui⁹ de⁹ h⁹ pōt / g⁹ ē possibile. Negatiē aūt eꝯrio h⁹ n̄ po test fieri g⁹ ō⁹ n̄ pt. oppoitū maifeste dic q̄oli. viii. q. iii. Jta

q̄ patȝ ibi ē ꝯsequētia ī ipō nō ꝯsequētia ꝯ̄rio. ita q̄ sic affirātiē seq̄t de⁹ pōt hoc/ g⁹ ē possibile. Sic in eodeȝ ordine seq̄t. de⁹ nō pōt hoc. g⁹ nō ē hoc possibile/ qd̄ est manifeste oppositū dicti in. vi. q̄ōli. q. iii. Unde ad declaracōȝ q̄onis ꝛ argumētoꝝ ibi positoꝝ. Notādū q̄ ſȝm ipſuȝ q̄ōli. vi. q. iii. ſunt ꝯſiderāda in affirātiuis. Et q̄tū ad ꝓpositū dū affirātm ꝑncipale dicit ꝑfectōȝ ſimpliciter q̄tuor ſigna. Primū est ī q̄ ꝯſideraṫ ipā ꝑfectō ſimpliciṫ ſȝm ſe. vt ī ꝓpoſito potēcia actiua ſȝm ſubām et vt q̄ddā abſolutū. Scōm ſignuȝ in q̄ ꝯſideraṫ potēcia paſſiua ſibi correſpōdēs ſȝm ſubām ꝛ vt aliud abſolutū/ ita q̄ ī duob⁹ ſignis priꝰ correſpōdet abſolutum abſoluto. In t̄cio ſigno r̄ferṫ potēcia paſſiā ad potēciā actiuam ꝛ poſſibile ad potētē r̄lacōe reali ꝛ ſcōm eſſe In q̄rto ſigno potēs ad poſſibile. ꝛ potēcia actiua ad paſſiuā r̄lacōe racōnis. ꝛ ſolū ſcōm dici hec in affirātiuis. In negatiſ aūt inq̄t iſto mō. nō ꝓcediṫ vt ī ꝓpoito. qꝛ ī potēcia nō dicit nec ꝑfectōȝ ſimpliciṫ. nec ꝑfectōȝ aliquā. Ideo primo deo nō att̄buiṫ. vt dicaṫ aliquid poſſibile. qꝛ de⁹ nō poteſt. ſed priō ī potēcia īpoſſibili donaṫ. Et ex hic nō poſſe de⁹ dī. hec ex illo. vi. q̄ōli. Sup̄ hec r̄quirāṫ ī hac diſ. r̄portata doctoris noſtri p̄ſi⁹ vt p̄ſius āgliā iuuet ꝛ veritas appareat. Hec ſint ꝓpriō libro. ꝛc̄

n Otāduȝ t̄n̄ q̄ nō notaui extra addiciones ſeu vacat que ꝑ eodem habeṫ. tot quaſi quilȝ pri⁹ fratris iohānis de dunis tot habeat. ſed qui min⁹ habȝ plus gaudeat. Sūt eīn in magnū īpedimētuȝ. licet in ꝑncipio fuerint annexa quaſi ī adiumētuȝ. ſed vt in antiquo ꝛ optime correcto libro reperi ſic ſignaui vt magis cognita magis fugianṫ. ꝛ de cetero ſine eis prim⁹ ſcribaṫ. Et ſic feci ī priō. ſic ī ceteris ſequētib⁹ ītēdo facere libris dō michi ꝓpinq̄ q̄uis ſequētes tot n̄ hēāt Ceteꝝ ſcdo qꝛ ī hoc priō ſūt aliq̄ autoritates aug. ꝟ alioꝝ īcepte ꝛ non ꝯplete. ꝛ libri nō ſemꝑ occurrunt diſpoſui huic annectere operi Conſequenter ꝛc̄

18

Sc͂d͂a questione prologii

Gregorius i omelia de adue͂tu. sꝫ cum m͂lta ia͂ p͂nuncia ta ꝯpleta sint. dubiu͂ no͂ e͂ quod sequa͂t͂ ec͂ pauca q͂ resta͂t .quia seque͂tiu͂ rez͂ c͂titudo. est p͂ncipiu͂ exibic͂o͂. Augus͂. in p͂a͂ ep͂la ad ieronimum. ꝛ h͂e͂t͂ in decre. dis͂. ix. solis eis scripturaꝝ libris qui canonici appella͂t͂. didisci hu͂c ho. norem differre. vt nullu͂ auctore͂ eorum scribe͂do errasse. aliquid firmissime credam. alios au͂t ita lego vt q͂ꝫ tali. bus sanctitate doct͂narum p͂polle͂at no͂ ideo veꝝ putez quia ipsi ita senserunt ꝛc͂

Item de vtilitate c͂dendi vulgus mariu͂ ꝛ femnaꝝ in ta͂ multis diuersis qꝫ generibus. et credit et p͂dicat ꝗ ꝯti nua vsqꝫ ad tenuissimu͂ victu͂ panis ꝛ aque/ ꝛ no͂ quotidi diana solum. sed p ꝯtextos plures dies p͂petua ieiunia. qꝫ castitas vsqꝫ ad ꝯiugu͂ ꝓlis qꝫ ꝯtemptum ꝗ paciecia vsqꝫ ad cruces fla͂mas qꝫ neglectas qꝫ liberalitas vsqꝫ ad pat͂monia distributa paup͂ibus qꝫ denicqꝫ tocius hui⁹ mu͂ di aspernac͂o vsqꝫ ad desideriu͂ mortis intendit͂. pauci/ hoc faciu͂t. pauciores bene prude͂t͂ qꝫ faciunt

In. xiiii. de tri. ca⁰. i. neqꝫ v͂bo quicquid sciri ab homine potest in r͂bus hu͂a͂nis. vbi p͂limu͂ sup͂uacue vanitatis noxie qꝫ curiositatis e͂ hinc sciec͂ie t͂buo sed illud tm͂ q͂ fi des saluberrima qꝫ ad vera͂ beatitudinem ducit gignit͂ defendit͂ ꝛ roboratur

Ite͂. xv. de tri. ca⁰. xiiii. sꝫ quid e͂ q͂d po͂t esse v͂bu͂ ꝛ id ia͂ dignu͂ e͂ v͂bi nomine quid e͂ inq͂t hoc formab͂le nu͂du͂ forma͂ tum nisi q͂dem me͂tis nostre ꝗ hac atqꝫ illac volubili q͂ dam moc͂o͂ne iactam⁹. cum au͂t a nobis nunc hoc nunc illud sicut inue͂tu͂ fuerit v͂l occurrerit cogitat͂. ꝛ tunc. v͂bu͂ fuit veꝝ q͂n illud q͂d nos dicimus volubili moc͂o͂ne iactare ad illud q͂d scim⁹ p͂uenit atqꝫ inde format͂ eius omnimodam sil͂itudine͂ capiens. vt quom͂o cu͂ neqꝫ res scit͂ sic ec͂ cogitet͂ ꝛc͂

Expliciu͂t dicta sup͂ p͂mu͂

Sequu͂t͂ sup͂ sc͂dm

i Circa pmam distinctionem scdi sunt sex qões Prima est. vtrum primaria causalitas respectu oiuz causabilium de necessitate sit i tbus personis. In principio ponitur opinio henrici qdli. vi q. 2. dicentis qꝫ sic ppt declaratiuam noticiam/que est verbum. ⁊ amorem insentiuum q̄ ē spūs sanctus. quia hec opinio in multis de est libris. dignum duxi hic notare. Inquit ergo. qꝫ emanacio extrinseca creaturaruz. necessario presupponit emanacioēm ad intra nō solum qꝫ a tota trinitate. ⁊ ita a personis pductis pducantur creature scdm genus cause efficiētis. sed qꝫ sapiencia ⁊ amor pducti sunt racioēs in intellectu essenciali. ⁊ i voluntate disponēte ⁊ ordināte ad creaturarū pductioēz scdm gen9 cause formalis. ita qꝫ verbū pcedēs ⁊ amor. procedens respectu essencie sunt principium formale actus creandi. et quasi principium proximum ⁊ essencia. remotum. Et habet essencia siue pater illud verbum i se in suo intellectu ad perficiendum ipsum. Et similiter filius qui est ipsum verbum ⁊ spūs sanctus. Sed pater habet ipsum a se. quia ipsum dicendo. Filius vero ⁊ spiritus sanctus habent idem verbum in intellectu suo. essenciali ipsum perficiens a solo patre. Ista opinio probatur. quia ad hoc qꝫ deus producat aliquid extra se nō sufficit simplex noticia rerum ⁊ simplex amor concomitans qui solum ad noticiam speculatiuā pertinēt. Sꝫ requirit noticia declaratiā rerum ⁊ dispositiā fiendoꝝ ⁊ amor insentiuus seu affectiuus affectās earum productionem. Sed noticia declaratiua ⁊ amor affectans sūt verbum ⁊ spiritus sanctus. que sunt proprietates producte ad intra ergo ⁊c̄ Maior probat racione ⁊ exēplo Racōne sic qr tūc opus pducit cū sapiēcia dispoit. et volūtate affectat. ita qꝫ sapiēcia dispōsitiā et amor affectās ad praxim ptiuēt. Sed simplex noticia ⁊ amor concomitās nō ptinēt ad praxim. sed ad solā speculacioēm

in quantum talia igitur quantumcumqꝫ deus cogno ceret operanda simplici noticia . si de eis vt de operan dis non disponeret et quantumcumqꝫ voluntas operā da si productionem earum non affectaret nunquam per sapienciam ⁊ voluntatem ea produceret. Secundo po nitur exemplum. sicut enim artifex creatus duplicem habet noticiam respectu artificialis. vnaꝫ simplicis no ticie in arte vniuersali in qua intuetur operanda pure speculatiue. Et aliam noticie dispositiue ad opus. qua in arte particulari concepta. De arte vniuersali intuet ordinem productionis. ⁊ est cognicio practica. sine qua est impossibile ad opus procedere. et suo modo ex parte voluntatis. Et quia hoc non cognouerunt philosophi ideo coacti sunt deum dicere alia a se de necessitate pro ducere. Scd̃a questio est. vtrum deus possit aliquid cre are. nec dū vt deꝰ sit ꝑor sꝫm naturā c̄atura c̄ata/sꝫ ī tē pore ō necessitate ꝓpt istā rōꝫ agēs ꝑfecciꝰ miꝰ ꝑsuppoit ī agēdo q̄ agēs īꝑfecciꝰ sic̄ natura miꝰ ꝑsppoit ēs ī pot ēcia q̄ ars ēs ī actu gᵒ deꝰ nichil ꝑsuppoēt. qꝛ ē ꝑfectiꝰ q̄ natura. Hec est rō egidij de roma quodlibe. vi. q. iiii. Et post dicit doctor q̄ nichil pōt capi dupliciẗ. Vno. modo pro nichilo secundum esse exn̄cie . nō tamen secū dum esse essencie . Et iuxta hanc distinctionem. dicit do ctor solempnis in summa articulo. 2. q. 25. et. xxiiii. q̄ ca piendo priō mō nichil/nichil potest creari. quia deus ni chil potest producere quod nō est possibile produci. Ca piendo aūt secundo mō nichil potest c̄ari. Tercia q̄stio. est Vtrum sit possibile deum ꝓducere aliquid aliud a se sine principio. Et introducuntur duo doctores ꝯtedē tes adinuicem. Primꝰ est thomas prima parte summe q. xlvi. ar. 2. dicēs quod deꝰ potuit aliquid aliud a se ꝓ ducere sine prīcipio. Scdꝰ est hēricus qōli. i. q. vii. et. qōli. ix. q. xvii. dicens inpossibile aliud a deo esse sine prī cipio. ⁊ probat hoc primo dupliciter. Scdo probat hoc idem qōli. i. q. viii. ex eo qd̄ omēs sp̄es sunt eq̄lr̄ ī poā.

Et ita si sol potuit esse ab eterno et asinus potuit esse generare. Et tunc deducit quod asini geniti usque ad nunc nec essent finiti nec in finiti. propter inconueniencia. tandem ostendit doctor quod neutrum concludunt. Consequenter coniungit duas questiones. Prima est que est quarta in ordine. Utrum creacio angeli sit idem angelo. Secunda que est quinta in ordine est. Utrum relacio creature ad deum sit idem fundamento. Ad quam primo respondet. et primo ponitur opinio henrici quolibet. v. q. vi. et. vii. et quolibet. vii. q. i. et quolibet. ix. q. iii. dicentis quod omnis relacio est eadem fundamento. tandem per doctorem disputantem de relacionibus in communi contra henricum descendit et petit in speciali de relacione creature ad deum. et ponitur opinio henrici quolibet. 3. q. ix. quod sic: et hoc inquantum fundamentum niehil est nisi quedam relacio ad deum. Hac improbata ponitur secunda opinio que est eiusdem henrici videtur quolibet. ix. q. iii. circa medium questionis. in qua dicitur quod relacio angeli ad deum differt realiter ab essencia angeli. Sexta questio est. Utrum angelus et anima differant specie: conclusio certa est quod differunt specie. sed racio queritur. Dominus bonauentura li°. 2°. dis. 1. in secunda parte ar. 3. q. 1. que est unitas et non unibilitas. Frater alexander de balis prima secunde collacione de substancia angeli. q. v. dicit quod gradus maior et minor in incliacione. quia angelus intelligit sine discursu. anima cum discursu etc.

Sequitur dis. 2.

c Irca dis. 2. sunt. xi questiones. quatuor de mensura angeli. tres de loco eius. et quatuor de motu illius. In prima q. queritur an in existencia actuali angeli sit aliqua successio formaliter Et introducuntur in questione duo doctores pugnantes. Primus est doctor deuotus li°. 2°. dis. 2. ar. 1. q. iii. qui dicit in actuali existencia angeli fore successionem quod probat quadruplici via. Alius doctor ex aduerso est doctor solennis quolibet. v. q. xiii. dicens implicare contradictionem in actuali existencia angeli fore successionem. quia ibi non est aut prius aut posterius. et probat idem quolibet. eodem. et quolibet. ix. q. vii. quomodo differt euum dupliciter ut medium a tempore et eternitate

vt extreis p̄ō q: eternitas ꝑmanēs mēsurat sic possibilitate ꝑ mutacōis Tēps vō ē mēsura mot⁹. euū sic mēsurat ꝑma nēs vt mutabilitatē nō abigat Scōo q: eternitas mēsurat ī deficiēs ꝛ indefectibile. tēpus defitiens ꝛ de fectibile. euū vero mediās indeficiēs sic mēsurat. vt tn̄ defectibile .i. potens deficere. Scōa questio est. vtrum in āgelo actua liter exn̄te necesse sit ponere aliquid mēsurās exn̄ciā. vel duracionem exn̄cie eius. aliud realiter abipa exn̄cia. ꝛ ī ꝑmo ar. ponit opinio doctoris solēpnis qōli. xi. q. xi. dicē tis ex multis ei⁹ indisibilib⁹ multoꝝ angelorum eiusdē rōnis ꝯponi vnū euū qō est q̄titas discreta ī euiternis si cut in corpalibus ex multis vnitatib⁹ numer⁹ relinqt. Tercia questio est vtrū oīm euitnorū sit vnum. Hic po nit opinio henrici qōli. v. q. v. dicentis q tot sunt eua quot euitna/ita q in q̄libet euiterno sit aliqō indiuisibile ꝑpum pertinens ad gen⁹ quātitatis/ ꝛ ex multis tali. bus pōt ꝯstitui numer⁹ vnus Quarta questio est et vl. tima ad mēsurā angeli est. Utrū mēsuret euo opacō ā geli. Et ponitur in pricipio hērici opinio. q. xii. q. viii. dicentis opacōm intrinsecā angeli tempore discreto mē surari Quinta questio q̄ incipit ī scōa pte pn̄tis distic. tōnis de loco āgeli est Utrum āgel⁹ sit in loco In pn̄. cipio ponit opinio tho. ꝑma pte sumē q. lii. ar .i. et .ii. di. cētis āgelū esse in loco ꝑ opōm ꝑcise/ ꝑbat auctoritate. damacen̄ dicētis in corpea natura/ vbi adest ibi opatur Hac ex ar parisien̄ opinione im ꝑbata Scōa ponit opiōm q̄ nō vult vti vbis suspectis. vt dicat āgelnm esse in lo co ꝑcise per opacōm/ sꝫ dicit ipm̄ esse ī loco ꝑ applicacōꝫ ei⁹ ad locū. sꝫ re vera isti ī idē īcidūt. quid em̄ ista app licacō nisi āgeli opō. hec ē opio godofredi qōli. viii. q. ix In sexta questioē nō venit opinio Questio septima est Utrꝫ duo āgeli possint sil esse ī eodē loco. Et argumēto ī pede questonis dicit q nō ex hoc q due cause totales nequeūt eē respectu eiusdē effect⁹ ꝛ angel⁹ est totalis. cā respectu sue opōnis Scōa racō addit ex godofredo. qōli. vi. q. v. q: q̄ hn̄t euō moō eendi ī loco nequūt esse sil

21

patet ex duobus corpibus gloriosis. que nō possūt natu raliter esse sil' ī eodem loco. āgeli autem hūt eūdem mo dum essendi ī loco. Octaua questio que ad terciā ptem presentis distictionis pertiēt. que prima est in sua pte. Sed octaua in ordine est de motu āgeli talis. Utrum ā gelus possit moueri de loco ad locum motu cōtinuo. et probato q cōtinuū nō potest cōponi ex minimis. Ueiēt egidius romanus quodlibeto. iiii. q. vi. ꝛ quodlibeto. vi q. xvii. ꝛ distiguit d minio scōm materiā. ꝛ secūdū forāz Et dicit q est dandum minimum secundum formam ñ tamen secundum materiam. Et consequenter descēdit ad solucionem argumentorum pñcipalium. Et respō dendo prime cōsequencie scđi argumenti ꝛ anteceden. ti dicit frater rogerius bachonis in opere minori ad cle mentem papam quartum/ q licet possibile sit cōtinuuz posse diuidi secundum omne signum. nō tamen possibi le ē diuisum esse. quia ista diuisio est in potencia ꝛ in fi eri ꝛ nūquam tota in facto esse potest esse. Nona q̄stio ē Utrum angel9 possit se mōere. Tandem post multa. dicta de leui ꝛ graui ꝛ eorum motu. godofred9 veīt no lens graue se mouere. sed graue generātis in virtute ī graui manente. ꝛ mouet graue. qōlbeto. viii. q. x. Deciā q̄stio est. Utrum angel9 possit moueri ī instanti. Post argumentū habitū in pede q̄stionis īmediate dicit' Hic dicit' qō angel9 potest moueri ī instanti/ sz nō tēpis ꝯti nui. sz discreti. qō probat'/ ꝛ ī libris correctis nil aliud habet'. Est aūt opīo tho. pā pte sūme. q. liii. ar. 3. Cuius rō ē vt arguit idē tho. ꝯ quādā opīonē dicētē. q agel9 p totū tps pcedēs q̄escit. ꝛ ī vltiō īstāti illi9 tpis moue tur vt pz ī illuīacōe ꝛ generacōe q̄ sūt finis mot9. ꝛ fi ūt in īstāti dicit tho. hoc esse īpossibl'e. qꝛ quod q̄escit in tpe cū toto/ q̄escit ī vltiō instāti illi9 tpis. qꝛ q̄escere est eod mō se habere nūc ꝛ pus. Ideo loquēdo de tpe cōti. nuo nō ē possibl'e āgelū q̄escere p totū tpus pcedens. ꝛ moueri ī vltiō īstāti illi9 tpis/ nec ī ꝯsequēte. qꝛ int' duo

instācia tēporis nostri est sp tpus mediū/ ideo si moueatꝛ in instāti illud instās est instās temporis discreti/nō continui cū non sint/nisi duo tempora· ꝛ sequitꝛ post in textu· Alius doctor d isto tēpore discreto dicit·qre qrere ꝛ n̄ amplius ·ꝛ aliqn̄ est hic quoddā spaciū sine scriptura· ꝛ tamen nichil deficit· Est autem iste doctor henric⁹ qōli xiii·q·vii·est aūt opinio eius ꝙ·āgelos pōt moueri ꝛ in ī stāti tēporis nostri· ꝛ temporis discreti· ymagiatꝛ ibi duplicem actum āgeli· Primū pfectum c⁹modi est intellectio ꝛ volicio· ꝛ hūc dicit mēsurari tempore discreto se habente ad modum oracionis ideo sibi respondet nō instās temporis nostri solum·sed tpus nostꝝ cum multis instāti bus habet enī talis actus moram· Est scdo alius act⁹ āgeli ī pfectus c⁹modi est moueri· ꝛ hic mensuratꝛ scōm eum īdiuisibili seu īstāti tēporis discreti·Cui īstāti correspondet ī tempore nostro nō iam tpus/ sed īstās ꝛ hoc tpus discretum assilatꝛ numero ī quo sunt simplices vnitates/nō oracioni cui⁹ partes morā habent maxime vocalis· Ex quo infertꝛ secundum eum fore duo tēpora discreta in angelo·Scdo infertur angelum posse moueri tā in instāti temporis cōtinui ꝙ discreti·iuuat ad materiā hanc cōcipiēdam quodlibetum eius xii·q· viii· Tercio ponit hic doctor quietem mediā inter duo instācia temporis discreti/quod accipit motum āgelicū Et hanc mensuram dicit mora intellectionis angelice· Quarto ponit vnū solum instans reale in motu angeli licet multa fantastica de vbi· Circa vndecimā nouitatis opinātis nil adducit ꝛc

Sequitur distinctio tercia

c Irca distinctionem terciam sunt decem questiones·septem de indiuiduacione· Et tres de cognicione angelica· Prima est· Utrum materialis substācia ex se siue ex natura sua sit indiuidua · Hic dicit frater· Adam ex primo distinctione ·xxxiii·questione· viii ar·pō ꝙ sicꝰ natura ex se foralitꝰ ē natura ita ex se singlaris

22

ita quod non oportet aliam causam singularitatis q̄rere
Scd̄a questio est vtrum substancia materialis per aliq̄d principium intrinsecum sit de se indiuidua. Huic questioni respondet hērīcus q̄ol. v. q. viii et. xv. q̄ nullo positiuo / sit materia sit forma / sit absolutum. aut respect⁹ ī diuiduat indiuiduum. sed negacōne duplici īdiōne scʒ per se ⁊ p̱ accidens vł indiōne contra diōem generis ⁊ indiōne contra cōmuīcacōʒ speciei vł negacōne dupli. ci. quia scd̄m actum ⁊ potenciam In t̄cia questioē dī q̄ existencia est p̄ricipium īdiduacōnis ⁊ videt̄ opinio turonēn seu fratris nicolai boneti iuxta sua p̄ricipia sue methaphisice libro. viii. de sep̄atis vłibus iuxta p̱ipateticorum dicta ⁊c̄
Quarta questio est. vtrum substancia materialis sit p̱ quantitatem īdiuidua / hec dicit godofred⁹ q̄ol. vi. q. xvi. et q̄ol. vii q. v. q̄ substancia materialis est singularis ⁊ īdiuidua p̱ quantitatem. quia diūi in p̱tes primo ꝯpetit quantitati. Contra quam opinionem doctor arguit quinq̧ vij̄s. Et inter t̄ciam viam ⁊ quartam poīt aliam opinionem de īdiuidacioē p̱ quantitatem que est egidij deroma q̄ol. i. q. v. dicentis substāciam materialem īdiuiduari p̱ substāciā signaciōʒ cātam a q̄titate q̄ t̄ñ signacō ē eadem cum substācia materiali. Et cōsequent̄ ꝓpt̄ argumenta doctoris infra dicit idem egidius q̄ol. i. q. v. q̄ q̄titas nō t̄m̄ precedit in corrupto genitum. sʒ precedit naturaliter formā geniti. alioquin generās in īstāti in quo īducit formā īduceret in nō quātum quod videtur falsum. quia agens particulare non attingit materiā nisi ī q̄tum q̄tā. Et post dicit doctor noster q̄ ista racio nō debet hic adduci. quia fundatur. sʒ godofredus vbi supra videtur tenere cōtra hoc adductum. tenet enī q̄ quātitas nō sit primus actus materie. nec aliqua forā corporeitatis manet eadem in genito et corrupto loquendo de corpore isto in genere substācie dicit nullā q̄titatē manere eād numero īgenito ⁊ corrupto.

Quinta questio est. vtrum substācia sit hec ⁊ in dīdua
per materiā. Hec est opīo sancti thome ꝑma parte sum
me. q. vii. articulo. i. ꝙ sic ꝓpter multas auctoritates.
Et anteq̄ soluat quintā questionem. Mouet sextā. vtꝛ
substācia materialis sit indīdua ꝑ aliquā entitatem po
sitiuā ꝑ se de t̄minātē naturam ad singularitatem ⁊c.
Septima questio est ⁊ vltima de indiuiduacione. Utꝛ
sit possibile plures āgelos esse in eadem specie preponit
egidius quodlibeto. 2. q. vii. respondens negatiue idem
thomas sc̄do scripti dis. 3. q. iiii. ⁊ sic posui discipulum
ante magistrum. Contra arguit doctor quia deus po
test vnum āgelum anichilare ⁊ post vnum in eadem sp
ecie facere. sed non ꝑmum sc̄m eos quia idem homo se
cundum istos nō possit resurgere idem in numero nisi
anima intellectiua remaneret eadem in numero. tho. ī
quarta dis. xliiii. q. i.
Octaua questio est. vtrum āgelus possit cognoscere se
per essenciā suā ita ꝙ essencia sua sit racio cognoscendi
sine aliquo representātē precedente actum naturaliter
In principio ponitur opinio thome ī ꝑma parte sum
me. q. l viii. ar. i. ꝙ licet ī actione trāsiēte obiectum sit
seꝑatum ab agente. tn̄ ī actione īmanente oportet obie
ctum esse vnitum ipī oꝑanti ⁊ vt vnitū. est rō tlis opō
nis īmanentis sicut spēs visionis ī oclo. Sic ī ꝓposito
de essencia āgeli iuncta intellectui anglico respectu in
tellectionis. Post est opinio gandensis qōli. v. q. xiiii. ꝙ
āgelus nō cognoscit se ꝑ essenciā suā sed ꝑ bitū sciēcia
lem. de ista opinioē ad longum videbit. q. deciā. Tādē
descēdit ad soluēdū argumēta pricipalia ⁊ soluēdo se
cūdū dicit. Ad sm vnꝰ doctor dicit ꝙ singlare pōt ite
lligi ꝑ se. s ꝫ n̄ singlare materiale q2 singlaritas n̄ ꝓhibꝫ
sꝫ materialitas. hic doctor ē tho. pā ꝑte summe. q. l vi.
ar. i. ī solucōe. 2. argumēti. Aliꝰ dicit ꝙ secꝫ nec se nec
alia ītelligit sub rōe singlaris material vl ī material.
sꝫ vlis qō ē ꝑ se obiectum ītellectꝰ. hic aliꝰ est henricus

qōli.v.q.xv.ꝛ.xxvi.ꝛ.qōli.viii.q.xiii.ꝛ qōli.v.q.ix.
Nona questio scōm numeꝝ ꝛ scōa q̄ ad cogicōꝫ angli
est an ãgelus hēat noticiam naturalem distictã essencie
dĩne.et post argumēta ĩ pede questiōis .dicit. Hic ꝯcor
dāt aliq̄ ĩ ista negatiã. ꝙ angeli nō hūt distictã noticiã
essencie diue naturalit̃. Et pmꝰ ꝓbãs hic ĩducit̃ hēricꝰ
qōli.3.q.3.ꝛ qōli.iiii.q.vii.ꝙ ãgl'icꝰ ĩtellectꝰ nō pōt p
se attigere dinam essenciã nec p essenciam ꝓpaꝫ pōt ip
sã cognoscere ppt̃ ĩ ꝓporcōꝫ. nec p quãcūqꝫ spēm c̃ata
pōt dinã essenciã distīcte naturalit̃ cogōscere vt ex inte
cioē ꝓbat qōli.iiii.q.ix. Tho. vō pã pte sūme q.xii.ar
.2.eãdem negatiãꝫ ꝓbat. qꝛ ōis forã c̃ata ē detmiata.di
na aūt essencia ĩdetmiãta. iō nō ē ꝓporcō. Et si q̄rat̃ q
lit̃ gº naturalit̃ pōt cogōsci deus. Respōdet tho.q.l vi
ar.3. ꝙ ãgelus nat̃aliter n̄ ꝯgnoscit dĩnã essenciã p al
iquã spēm. nec p c̃aturas ĩferiores loquēdo de ꝯgniciōe
distīcta.sꝫ medio mō p suã essenciã vt ē ymago dei. Ut
verius dicat̃ cogicio specularis quã distīcta
Tercia questio quo ad ꝯgnicōꝫ ãgelicã.ꝛ deciã sꝫm to
tuꝫ/est. Utrū ad hoc ꝙ ãgelus ꝯgnoscat distīcte q̄dita
tes creatas alias a se/ rq̄rat̃ necessario/ꝙ heat ꝓpas et.
distīctas racōes cognoscēdi eas. Hic ē opīo hērici qōli.
v.q.xiiii.ꝙ ãgelꝰ omēs ꝯgnoscit q̄ditates p vnū hītuꝫ
sciēcialem.modꝰ ponēdi ĩ doctore nostro. Pro ista opīo
ne vō ex dictis sic opinantis.pūt elici qnqꝫ rōes. Qua
rū pã ē sꝫm phm̃ ĩ 2º ethicorū/ĩ aīa non sūt nisi t̃a.pas
sio/potēcia/hītꝰ/Sed rō ĩtelligēdi ĩ ãgelo nō pōt esse so
la potēcia.qꝛ sic naturale esset sufficiēt pñcipium r̃pñt.
andi oīa cogōscibl'ia.nec sola passio c̃tū ē.ergo hītꝰ. Se
cūda talis ĩ intellectu nō habēte habitum potest gene
rari habitus per frequētes actus elicitos.igitur si ĩ an
gelo nō esset cōcreatus habitus sciēcialis ad cognoscē
dum.posset in se generare talem habitum.ꝛ sic esset in
potencia essenciali ad actum.nō solum secundum/sed
eciam primū sic ĩtellectus noster/quod est ĩꝯveniens.

Tercia racõ q2 dionisi9 de.di.no.c.vii.ꝙ ꝯnexio vniuer si ꝯsistit ĩ hoc. ꝙ supmũ in ferioris ꝯiungit cũ ĩfimo su perioris. sed summum ĩ cogicõe hũana est/ ꝙ ꝓpter cognoscat ꝑ hitũ scialem. g⁹ huiusmoĩ cogicio ponẽda ẽ in angelo. Quarta si nulla alia racõ esset/nisi q2. spẽs nõ sufficit sine hitu ad ꝑfectã cogicõꝫ. Et hitus perfec tus sñ specie sufficit/ frustra ponitur spẽs ꝓpt actum intelligẽdi. Quinta ĩ volũtate ñ ponũt aliq̃ plura ve. pricipia volẽdi diuersa obiecta g⁹ nec ĩ ĩtellectu oppor tet ponere diuersa pñcipia ĩtelligẽdi/ sꝫ sufficit vn⁹ hi tus ĩ ĩtellectu ꝑfect⁹ ad repñtãd qꝫ naturalit ẽ cogno scibĩlia. Scdo poĩt opio tho.ꝑa pte sũme q.lv.ar.3.di. cẽtis ꝙ nõ oꝫ ĩ ãgelo ponere ꝓpas rões respectu singu laꝝ quiditatũ creataꝝ/q2 ãgl'us ĩferior.licet ꝑ pl'es ra. cões cognoscẽdi cognoscat pl'es q̃ditates.supior tñ po test cognoscere ꝑ aliam vnam racionem

Sequitur.iiii.et v.distĩctõ

i ungit po⁹. quartã ⁊ quintam distinctioẽs. Et in quarta querit vtrum inter creacioẽm ⁊ bea. tificacõ n ãgeli boĩ fuerit aliqua morula. Et in quinta querit vtrũ agelus ꝑ⁹ meruerit beatitudiẽm q̃ꝫ eam ac cepit. quã pmo soluit ⁊ repudiata racõe multiplici opi nioe magistri dicentis ãgelos primo recepisse/ post me ruisse/ ⁊ dicit duo. Primum ꝙ ãgeli suam beatitudinẽ meruerũt. Scdm ꝙ pusq̃ꝫ eam acceꝑint. Scdm ꝓbat tho.ꝑã pte sũe.q.lxii.ar.iiii.q2 meritũ ẽ ex grã inꝑfecta pmiũ autẽ ex grã ꝑfecta. Soluẽdo aũt q̃stionem quar te dis. de moris distinguit ⁊ dicit ꝙ pũt poĩ due more Vna scꝫ in qua sũt ĩ tmino. Et alia sola pcedes/ĩ qua sunt ĩ via. Et ponit quid doctor ꝙ sil' erant omnes ĩ gracia creati ĩ pmo ĩstãti ⁊ ĩ illo nichil meruerũt. In scdo isti meruerũt ⁊ nõ illi/quia posuerũt obicem ita ꝙ si non posuissẽt fuissent pmiati sicut aliĩ. Hic doctor est tho. ꝑã pte sũme.q.lxiii. ar. v. ĩ solucõe vlti argumẽ ti. Secundo possunt poni tres more/et hoc tripliciter

24

Primo qr in p̄ma mora oēs fuerunt in naturalibus suis
In scd̄a mali in peccato. iusti in merito. In t̄cia mali
ī pena. ꝛ iusti in gl oria ꝛ in p̄mio. Hec via videtur esse
magister dicentis ꝙ mali demeruerūt apponi sibi graci
am qū apponebat̄ bonis q̄i. Jam peccassent in scd̄a mo
ra an̄ꝙ in t̄cia grā̄ apponeret̄ bonis. ꝛ tūc ni t̄cia boni si
mul duracione habuerūt graciā̄ ꝛ gloriā̄. Secūdo mō
ponendo tres moras/ita ꝙ in p̄ma omnes fuerūt in na
turalibus. In scd̄a boī ī grā̄ ꝛ mito. ꝛ mali ī demerito
Et in t̄cia isti ꝛ illi in t̄mino. Tercio modo ponendo tr
es moras/ita ꝙ omnes in p̄ma mora fuerūt creati ī gr
acia ꝛ meruerūt. in scd̄a soli boni steterunt in merito et
mali ceciderunt . in t̄cia isti ꝛ illi in t̄mino. Tercio pos
sunt poni quatuor more . ꝛ hoc dupliciter. Primo quia
in p̄ma mora omnes fuerunt in puris naturalibus. In
scd̄a mora mali peccauerunt. ꝛ boni steterūt In t̄cia bo
nis apposita est grā̄ ꝛ meruerunt. In quarta boni p̄mi
ati sunt. ꝛ mali condempnati. Scd̄o modo ꝙ in prima
mora omnes fuerunt in naturalibus. in scūda omnes ī
grā̄. ī tercia boni steterunt ꝛ meruerunt. ꝛ mali delique
runt. ꝛ in quarta hȳ ꝛ illi in termino ꝛc̄

Sequit̄ distinctio. vi.

i In sexta distinctione querit Utrum āgelus ma
lus potuit appetere equalitatem dei. thomas p̄
ma p̄te summe. q. lxiii. articulo iii. loquens in ducit̄ ꝙ
non. In eadem dis. Scd̄o mouet questionem. Utrum
primum peccatum āgeli fuerit formaliter superbia. in
principio autem scd̄i articuli ponitur opinio bonauen
ture li°. 2. dis. v. ar. i. q. v. dicentis ꝙ sic. ꝙ probat ex dic
to augustini ꝛc̄

Sequitur distinctio. vii.

i In dis. vii. querit. Utrū āgel⁹ mal⁹ necessario.
velit male. in cui⁹ p̄ncipio solucōis poit̄ opīo tho p̄ā p.
te sumē. q. lxiiii. ar. 2. dicētis/ꝙ sic ex ꝯformitate appetiti
ue ad app̄hēsiuā. app̄hēdt̄ aūt ī mobl'r iō volūt imobl'r.

Scd̄a est opio hērici qōl. viii. q. xi. respōdētis q̄ sic. qꝛ cū̄ sepata est volūtas angeli cui se iungit. ī mobiliter se iungit. Et ī corpe questionis dicto de multiplici boni tate restat inquit. Nūc vidēdum est de bonitate mora li ꝛ malicia sibi opposita. Et dicit bonauētura li°. 2. pte pma. vii. dis. ar. 1. q. 2. et. 3. q̄ nō pūt habere voliciones moralit̄ bonam. qꝛ omnē difformāt ex alia circūstancia in ordiāta. ꝛ tandem descendit ad soluēdum argumenta pͥcipalia. Soluēdo ꝟo primum ꝑmittit solucioēm dn̄i bonauēture vbi supra. Soluendo pmum argumētū se cunde questiōis. vbi dicit q̄ licet mali angeli credant ille tamē actus credēdi ē ī eis mal° qꝛ odiūt illud cͤditū

Sequit̄ distinctō. viii. et. ix.

c Irca dis. viii. nō poit̄ opio. In ix. dis. querit du as questioēs. Prima est vtrū angelus supior po ssit illumiāre inferiorem. Scd̄a est vtrū vnus angel° pos sit ītellectualiter loqui alteri. ī pͥcipio questiōis articu lat questiōꝫ quadruplici articl̄o ꝛ cuilibꝫ ar. inducitur hēricus qōl. v. q. xv. et qōl. 2. q. viii. respōdēs qui post modum a doctore multiplicit̄ ī ꝓbat̄. dimitit̄. x. dis.

Sequit̄ distinctō xi.

c Irca xi. dis. querit. Vtrum angelus custodiēs possit aliquid effectiue cāre in ītellectu homīis custoditi. locat̄ ī pͥcipio opio auicenē in. vi. naturaliū pte v. vi. c. dicentis q̄ intellectus supior est causa essen di ꝛ cognicōnis aīe intellectiē/ ita q̄ aīa solum ītelligit ꝑ ꝯuersionem actualem ad illā intelligenciam. Contra hanc opionem arguit thomas pma pte sūme. q. lxxxiiii articulo. v. quia tunc frustra vniret̄ anima corpori. qꝛ nullam pfectōm hinc acquireret. sed solum ab intelligē cia recipet perfectōnem. Hanc racōnem inprobat do. ctor. quia tunc frustra in resurrectione aīa vniretur cor pori ꝛ preterea inquit secundum aliquos eorum anima intelligit inquātum est supra corp°. Hoc habet thoās ī quarto sentenciarum distinctōe. l. q. 1. Post in secundo

articulo dū q̄rit quid possit āgelus in homine. Dicit egidius qōlibeto.vi.q.xvi.q potest facere spirituum ꝛ humorum motum localem/ad quem motum sequitur transpositio ꝛ ordinata inmutacio intellectus possibilis ab eis

Sequit distinctio.xii.

c Irca distinctionem xii.querit. Utrum in substācia generabili ꝛ corruptibili sit aliqua ētitas positiā distincta realiter a forma. Et post primum articulum in pede questionis dicit. Dicit quod materia est ens in potencia. Hoc habet richardus de media villa. qōlibeto.iii.q.v.articulo.i.hoc idem in questione principali r̄citat/de illa opinione que ē illi⁹ fratris richardi. Scd̄a opinio ē alberti magni ꝓnūcciātis formā ꝛc

Sequit distinctio.xiiii.

c Irca dis.xiiii.mouet duas q̄ones. Pria ē Utꝛ corpus celeste sit essencia simplex. Scd̄a ē vtꝛ. aliud celum sit mobile a celo stellato. Soluēdo primā questionem tāgit opinionem godofredi qōlibeto.v.q.ꝛ ꝛ hērici qōli.iiii.q.xvi.q diuersa materia ꝛ alterius racōnis.est in corporibus corruptibilibus ꝛ corpibus celestibus. Et circa finem questionis tāgit. Utrum corpa celestia sint animata. Et dicit ibi thomas ex prima pte summe q.lxx^o. articulo 3.q nō.quia frustra illa anima vniretur tali corpi.quia ex eo nō acquireret perfeccōm. Soluendo autem secundam questiōm dum ad celum mercurij venit. Dicit vlterius cum mercurius habeat. deferens cui⁹ centrū mouetur/ꝛ nō circa terram sicut centrum lune/sed ex vna parte discribendo vnum circulū paruū sicut patet in almagesti.ꝛ tunc debꝫ dici distinctiōe.ix.vii.viii.ix.x.et vndecima capitulis

Sequit distinctio.xv.

c Irca dis.xv.mouet due q̄oēs. Prima ē Utꝛ ī mixto remaneant elementa secundum actum. Secunda. Utrum ymago trinitatis in anima racionali consistat in tribus potencijs realiter distinctis. Hic notād

Hic notandum est in pͥncipio ꝙ ab ista.xv.distinctione inclusiue vsq̨ ad.xxvi.exclusiue nichil scripsit super secundum suū in ope āglicano doctor subtilis ideo.totuꝫ de reportatis ꝑisiensibus sūmit. Soluēdo scd̄aꝫ questiō ponit̄ opīo thome ꝑma parte summe.lxxvii.q.ar.i.dicētis ꝙ intellectus ꝛ volūtas sūt potēcie realit̄ distīcte Cuiꝰ racio ē.quia potēcie ꝛ actꝰ pertinēt ad idē geꝰ.est autem ītelligere accidēs.ergo ꝛ ītellectus.sic de velle.ꝛ volūtate. Post dicit.vnꝰ doctor modernꝰ addidit talē racionem nullum simplex creatum potest esse pͥncipiuꝫ totale ꝛ īmediatum diuersarum operacōnum. Hic est herueꝰ natalis q̄olibe.i.q.ix. Post ꝙ dicit doctor.vnus alius modernus ponit talem racōnem.accidēs variabile nō inest substācie nisi mediāte accidēte īvariabili ꝛc̄. Hec egidij racio.q̄oli.iii.q.x. Scd̄a opīo dicit ꝙ sūt ꝑtes anime realiter distincte inter se.q̄uis nō ab essencia anime. Hec videtur bonauenture libro.2.distinctioē.xxiiii.articulo 2.q.i. Tercia est opīo dicencium ꝙ potēcie anime sūt idē essencie aīe.distincte tamē realiter re relatiā. Hec est opīo hērici q̄oli.iii.q.xiiii.ꝛc̄

Sequit̄ distīctio.xvi.

i N dis.xvi.querit doctor. Utrum anima ade fuerit creata in corpore. Infra ponit opīōm bonanēture distīctioē.xvii.2.articulo i.q.2.dicētis.ꝙ anima ade est cōposita ex materia ꝛ forma/ꝛ tñ creatur.quia ñ est de materia ꝑiacēte vl̄ preexistente ꝛc̄

Sequit̄ distinctō.xv.

i N distinctioē.xvii.querit doctor. Utrum ꝑadisus sit locus cōueniēs hītacioī.huāne. Dum autem de altitudīē eius loquit̄ dicit. Dicūt quidam ꝙ attingit vsq̨ ad globum luārem. Et quo ad lōgitudīēm.dicūt ipsum ad orīētem. Hij sūt frater alexāder de halis ī sūma/ albertus magnus in sumā Et.maxime frater nicolaus boneti super genesim ad litterā.vbi dicit ꝙ bene tenet ꝑadisus terreitris spacium duorum aut triū

26

climatum Et post dū loquit de lōgitudine. allegat aui cenam. vbi ɔmuniter textus falsus ē. Debet eniȝ sic esse ppt̄ qd̄ recurreēdum ē ad sentēciam auicene p̄ō canōis. sentēcia scd̄a. doc̄na scd̄a. caº. viii. qd̄ ititulat de accidē tibꝰ aeris ꝛ impssioībꝰ. Et ifra dū allegat pliniꝰ ꝗ solū hic allegat debȝ sic scribi. ꝛ pliniū q̄rto naturaliū vi. c. Et post ē qd̄dā extra vacat hoc ē dictu qd̄dam spaciuȝ vacuū modicū tn̄. cꝰ spacij racōȝ nō inveni. dum dicit. doctor aliā racōȝ ponit iste doctor ꝛc̄

Distincō. xviii.

i N dis. xviii. poit q̄stio Utꝝ i materia sit racio. seīnalis ad formam naturalit educēdā. Et poit opīo alberti magni dicentis i materia ɔsiderari potēciā passiuā. potēciā receptiuā. ꝛ actū. qꝛ in rōe seīali ponit inchoacōm formaꝝ

Distinccō xix.

i N xix. dis. mouet questiōȝ. Utrum i statu inno cēcie hūissemus corpa i mortalia Soluēdo ponit opīo dn̄i bonauēture i p̄nti dis. ar. 2. et. 3. dicētis ꝙ hec ꝓpō corpus i statu innocencie fuisset i mortale racōe nega. cōnis intellecte i hoc ꝙ est in mortale eq̄pollet isti. corpꝰ in statu innocencie nō potuit mori. Et hec ē distinguen da/ secunda ꝙ ly nō/potest addi ad ly potuit/per resp ectum ad ly mori. et tunc est falsa. vel addi solum ad. mori. et sic est vera Rursus soluendo primum argumē tum principale post ꝓpriam solucōm dū dicit. Alii aūt dicūt qd̄ fiebat restauracō per esum ligni vite. bonauē tura est vbi supra ꝛc̄

Distintō. 2º.

i N. xx. distintōe sut tres questiones. Prima ē. Utrum filii ꝓcreati in statu innocencie fuisset̄ stati cōfirmati i iustiā origīāli. Et respōdēdo ad vltiȝ argumentum dicit sic. Si ista duo opposita essent a ca usa vniuoca cōcluderet scȝ bonum iusticie originalis. Et malum iniusticie originalis. Et debet post addi

Et debet post addi si vero vna est equoca cū altera / vni uoca nō tenet. Exemplū: qualitas corruptibilis potest generare q̄litatem corruptibilem. vt calor calorem/ g° q̄litas icorruptibilis qualitatem in corruptibilem. non sequit. qr qualitas icorruptibilis inmediate a deo creatur: sic in pposito zc̄

Scd̄a questio. vtrū in statu innocencie fuissent illi soli geniti qui nunc sunt electi zc̄

Tercia questio est. vtrū filij i statu innocēcie creuissent in corpore z sciēcia sicut modo. dico iquit q̄ fuissent. nescij/ z quod nerui eorum nō fuisset primo apti ad motū pgressiuum. ideo zc̄. Hec est tota z breuissima q̄stio. que i reportatis pisieñ nullaten⁹ est reperta zc̄

Sequit distinctō. xxi.

i N. xxi. dis. querit. Utrum peccatum pmi hoīs instatu innocencie potuit esse veniale. Dicit frater alexād er de balis iu scd̄a scd̄e collacioē de peccatis. qd̄ nō potuit ēe veniale. qr pure corrūpe nō hz manēs veniale summā rectitudinem quā habuisset homo i statu innoceucie zc̄ Sequit dis. xxiii.

i N dis. xxiii. querit. Utrum de⁹ possit facere voluntatem creature racōnalis ipeccabilem p naturam. In pn̄cipio solucōnis ponit opīo fratris alexādri de balis scd̄a scd̄e dicentis q̄ nō poat auctoritatibz z racionibus zc̄ Sequit dis. xxv.

i N dis. xxv. querit. Utrum aliquid aliud a volūtate causet effectiue actū volendi in voluntate. Ecce in pn̄cipio dicit godofred⁹ de fontibus. sed nō saluatoris qd̄li. vi. q. vii. et qd̄li. viii. q. 2. et qd̄li. ix. q. xix. et qd̄li. iz q. 5. dicentis q̄ sic. z illud potest esse fantasia. Et infra. dum dicit doctor. dicunt alij ad racōnem z sub racōne delectacionis. z sub racōe illiciti. vt patet in obiecto fornicacōnis. Hic est hēric⁹ de gandauo qd̄li. xii. q. v. Ad pmam aūt racōz godofredi dum dicebat q̄ mouens et motum sunt subiecto distincta. Idem hēricus resp̄odz

27

quodlibeto.x.q.ix.et qdli.xiii.q.xi.in fine/ et qdli.xiiii.q
2.et maxime q.v.q habet solum veritatem in corpalib'
Ad scdam eciã racoz eius de materia et efficiete q nõ
coincidunt. Respõdet henricus qdli.xiii.q.xi.q in vo
luntate duo possumus cõsiderare vl' in qtum est appe
titus/vel in qtũ est liber. in qtum liber efficit. in qtm
appetit' suscipit etc.

Distinctio.xxvi.

c Jrca dis.xvi. querit Utrũ gracia sit in essencia
anime vl' in potẽcia Et ponit opinio thome in
pñti dis.articulo.3.dicẽtis q sic

Distinccio.xxvii.

i N dis.xxvii.querit Utrum gracia sit vtus poi
tur opinio hẽrici qdli.xix.q.xiii. q grã est quasi lumen
supnaturale se habens ad virtutes theologicas/sicut.
lumen naturale se habet ad virtutes acquisitas ergo
et cetera

Distinctio.xxviii.

c Jrca.xxviii.dis.querit Utrum liber arbitriũ
hominis sine grã possit cauere omne peccatum
mortale Et in pede questionis allegat ggorium in mo.
ralibus libro.xv.sup illud iob.xxxiiii. conteret multos etc.
Ubi notandum est q nõ est super illud iob inmediate
xxxiiii.conteret multos etc. Sed super textum sequentẽ.
in eodem capitulo scz super illud Novit enim opera eo
rum. Jdcirco in ducet noctem.et conterentur. Jdeo.
glosandus est doctor subtilis q est super illud mediate
vel inmediate.et maxime quia inmediate quasi sequitur
iuuat hic concordia de conteret et cõterentur.actiõ enĩ
suum correspondet passiuum. Soluendo autez dicit do
ctor. Hic dicitur q racione verborum augustini que ad
ducit contra pelagianos q non possit caueri ab omni
peccato sine gracia. Sed hic diuersimode poit Utrũ no
modo quod liberum arbitrium possit vitare singula.
peccata mortalia tñ ñ oĩa Hic hẽric' qdli.vi.q.xi

Alia responsio quamuis liber quodlibet manens in peccato mortali possit seruare preceptum quantum ad explecionem nō tamen quantum ad intencionem mādātis qui vult ser uare preceptum ex caritate. Est eciā bonauētura in p̄nti. dis. ar. i. q. 3. distinguētis de implecione mandatorum dei aut quantum ad gen⁹ opis. et sic possunt impleri per solaz graciam gratis datā aut quantum ad intencōz mādantis Et sic nō possunt impleri sine caritate et gracia gratuz faciente etc. Sequit distinctio. xxix.

i N. xxix. dis. querit doctor. Utrum iusticiam ori ginalem in adam necesse sit ponere aliquod do num supnaturale. Hic dicit henric⁹ qōli. vi. q. v. quod p̄t rectitudinem illam ni fusam si que fuerit opus ponere in voluntate rectitudinem que est sicut qualitas in quanti tate cui opponit curuitas inflicta ipsi voluntati natura liter/quam incurrit peccando. et ex ista curuitate seqtur inobediencia viriū inferiorum etc.

Sequit distinctio. 30.

c Irca dis. 30. 31. et 32. quatuor mouet questiones de inflictione eius et remissioē eiusdē. In. 30. siquidem mouet duas. Prima vtrum quilibet scdm legem com munem ppagatus ab adam ꝯtrahat peccatum origiāle Scdā vtrum illud peccatum sit carencia origiālis iusticie

Sequit distictio. xxxi.

i N. 31. querit. vtrum ipsa aniā ꝯtrahat peccatū originale a carne infecta Sequit dis. 32.

i N. 32. eciā vnā mouet questionē de remissioē pe ccati originalis. Utrum in baptismo remittat. peccatuz origiāle. et de hinc articulat has questiones quadruplici ar. in quib⁹ articulis duas vias tangit ansel. mi et gandensis. et quia satis notat doctor noster viam an selmi. Idcirco noto qualit articulis respōdet doctor so lemnis Prim⁹ articl⁹ est qualit ab anima ꝯbit infectio in carne. Hinc respōdet heric⁹ quod volūtas peccās in car ne causauit quādā qualitatem morbidam ꝯsequentem

curuitatem volũtatis que qualitas dr̃ fomes ꝛ lex me
broꝝ tirann⁹ ꝛc̃ ꝛ sicut quoddam pondus in carne exci
tans motus sꝫuales ꝛc̃ Hec henricus quodli. v. q. xxiii
Secundus articulus est qualiter seminatꝰ caro infecta
Idem ibidem respõdet ꝙ vlꝫ tota caro pentum fuit in
fecta hac morbida qualitate vel si nõ saltem ex feruore
et libidine in seminacione inficitꝰ ipsa caro seminata.
Tercius ar. est qualiter inficitꝰ abipsa anima infitiatꝰ.
anima. idem q̃dli. vi. q. xxxii. ꝙ in instanti creacõis et
ĩfusionis anime ipsa maculatꝰ a carne nifecta Quart⁹
articulus qualiter anima abista infeccione liberatꝰ per.
baptismum. Idem ibidez respõdet ꝙ ista curuacõ ma.
net in voluntate quam incurrit peccando aut si nõ saltẽ
manet fomes ꝛ solum vt materia exercende virtutis
xxxiii. et. xxxv. et. xxxvi. ac xxxvii. q̃oẽs
t Unc iũgit q̃tuor dis. sil' in xxxiii. q̃rit Utrũ pe
ccatum sit a bono vt causa. xxxv. querit Utꝛ.
peccatum per se sit corrupcõ boni. xxxvi. in qua querit
Utrum peccatum sit pena peccati Et xxxvii. ni qua q̃
rit Utrum peccatum possit esse a deo Soluendo aũt.
has questiones ꝛ inquirendo cui⁹ boni est peccatum ꝓ.
uatõ Dicit doctor ꝙ illi⁹ boni in quo est q̃ꝛ illi nocet Se
cundo mõ ponitꝰ ꝙ boni supernaturalis scꝫ gracie Ter
cio mõ ꝙ est corrupcõ habituũ acquisitorũ. Quo ad
hec tria videatꝰ bonauentura li⁹. 2. dis. xxxv. 1. et. 2. arti.
culis Soluẽdo aũt ꝓmã questiõꝫ dicit doctor ꝙ bonũ est
causa mali Sed de mõ ponendi inquid dr̃ diuersimode.
Uno mõ ꝙ bonum est causa ꝑ accidens mali. ꝛ hoc ẽ.
dupliciter vlꝫ ꝙ accidentalitas sit ex ꝑte cause / vel ex ꝑ
te effect⁹ Uideatꝰ doctor deuotus li⁹. 2. dis. xxxiiii. ar. 1. q
. 2. et. 3. ꝛ capiendo accidentalitatem ꝛ ex ꝑte cause ꝛ ex.
ꝑte effectus Ponitꝰ eciam bonauẽtura vbi supra ꝙ pecca
tum nõ habet causam efficientem / sed defficientem et sic
habet voluntatem ꝓ causa defficiente nõ efficiente Post
modum mouet vnam questionem Utrum voluntas.

creata sit totalis causa τ inmediata respectu sui velle. ita q deus respectu illius non habeat aliquam efficiē. ciam inmediate. sed tantum mediate Et probato q sic secundum vnam viam quinq3 vijs est quoddam extra. quod incipit. Nota q virtus istarum stat in tribus ꝓpolicionibus a. b. c. ꝛc̄ Et durat vsq3 ibi Probacio secū de consequencie ꝛc̄ Ulterius descendo ad solucionem. argumentorum questionis xxxvi. dis. Utrum peccatū sit pena culpe vel peccati Dicit bonauentura libro secū do distinctione xxxvi. articulo tercio questione prima. q non semper illud quod est pena. est a deo tamen inq̄ tum, est ordinatiuum culpe est a deo. q2 ipe ordo ē a deo ꝛc̄

Distinctio xxxix.

c Irca xxxix. distinctionem doctor querit dupli. cem questionem Prima est Utrum synderesis sit in voluntate Secunda. vtrum consciencia sit in vo luntate Ad habendum autem noticiam harum duarū questionum Et argumentorum. quia doctor est hic br euilogus. Est notanda opinio henrici quodlibeto. i. q. xviii. in qua dicit q in intellectu sunt duo. τ in volun. tate duo correspondentes illis duobus. Singulum se3 singulo. In intellectu autem est lex nature que ē de vl̄i bus pricipijs agendorum τ huic correspōdet in volun tate synderesis que est quasi quidem motor vniuersalis stimulans ad talia principia vniuersalia. τ sic dicitur. quasi eleccō naturalis. dicitur autem secundum eum. a sin q est sil̄ seu cū τ heresis electio q̄si cū lege ambl̄at ītpoīt aūt ꝓpt̄ euphoiā vl̄ ad differēciā cuius ō figure graātical̄ q̄ dr̄ synere sis. q̄ ē qn̄ ex duab⁹ vocalib⁹ fit v. na. τ hr̄ oppoī dieresi. q̄ ē qn̄ ex vna vocali fiūt due Se cūdo ī itellectu ē recta. rō τ ē ō ptic̄laib⁹ agēdis τ h3 seō3 eū ex maiori ō vl̄ib⁹ pncipijs sumptis sub illis vl̄i b⁹ ꝯ dictamīe rōnis. huic aute ī volūtate corīspōd3 q̄ ꝯsciā q̄ iō dicta ē a cū τ sciā. τ dicit eleccō deliberatiā

Distinctio xli.

In distinctione xli. querit Utrum aliquis actus possit esse indifferens Hic ponitur opinio sancti thome. prima secunde q. xviii. articulo ix. Quam doctor dicit requirendam in bonaventura. Ponit autem eam doctor devotus in presenti distinctione articulo primo q. 3. non quod eam teneat. ymo inprobat. Ipsa autem opinio secundum eum aut viam dei nimis ampliat si dicat sufficere referibilitatem habitualem ad finem ad meritum. Aut nimis artat si dicat exigi actualem. Ponit autem ibi frater iohannes bonaventura loco primo eam inter tres opiniones quarum ultimam seu terciam tenet. duabus primis ripudiatis Est autem talis opinio quod est bene dare actum humanum indifferentem secundum speciem / hoc est dictu / secundum esse quod habet ab obiecto / non tamen secundum esse individuum hoc est ut elicitur cum circumstanciis. quod notat in breviloquio doctor subtilis dum dicit Hic dicitur quod nullus singularis actus est indifferens. hoc est ut est quoddam individuum. Et post modum iungit. actus tamen in hoc est indifferens hoc est secundum speciem sive secundum quid in quantum individua perfectionem addunt ad suas species etc.

Sequitur distinctio. xliii.

In distinctione xliii. querit Utrum voluntas creata possit peccare ex malicia volendo aliquid non ostensum sibi sub racione boni veri vel apparentis Hic ponitur opinio bonaventure libro secundo distinctione xxxiiii. articulo primo q. iii. quod non etc.

Distinctione secunda in fine quarte questionis. damacenus intelligimus enim in intellectu quoniam petrus et paulus sunt eiusdem nature et communem habent naturam et paulo post neque enim ypostases hee in se invicem sunt seorsum autem unaqueque et secundum partem scilicet secundum se ipsam separata est plurima separancia eam ab altera habens et in loco distant et tempore differunt et mente mensurantur

Genedius massiliensis presbiter. xvi. distinctōne. in li°. de ecclesiasticis dogmatibus quem dictis augustini ꝑ magna parte ꝯposuit. Ideo liber ille aliqñ esse augustini dicit animas hominū. nec esse ab inicio. nec inter ceteras intellectuales naturas nec simul creatas sicut origines fingit dicimus. nec cū corpibus per coitū seminari sicut luciferiā aut tertull° ꝛ quidam latiōrum presumptores firmāt / sꝫ dicim° corp° tātū per ꝯiugū copulaꝫ seminari ꝛc̄

In illa questione Utrum voluntas sit totalis causa. ꝛ inmediata respectu sui velle aug° de libero arbitrio capitulo. viii. totā quidē substāciā quā de nichilo fecit pōt ī digere ī nichilū. a volūtate vō būte ītitudinē nō valet illā separare ꝛc̄

Expliciūt dicta sup̄ scdm̄ librum
Sequitur super tercium librum

30

Incipit liber tercius pma dis

c Irca primam distinctionem tercij apud doctorem subtilem sunt quinqz questiones Prima vtrum possibile fueit naturam humanam vniri deo in vnitate persone. Et probato secuudo articulo vi. possibilitate. talis vnionis ex parte persone que assumit secundũ mẽtem propriã tangitur probacõ fratris guill'i varronis libro. 3. q. i. ꝙ scz persona diuina includit in se virtualiter perfectõnem cuiuscũqz persone create. Quo ad terciũ articulũ scz de possibilitate hui⁹ vnionis ex parte. nature assumpte. Primo ponit' probacõ eiusdem fratris guill'i varronis triplex ibidem. Prima est quia singl'aritas precedit personalitatem/ ergo de⁹ potest influere ad singl'aritatem nõ nifluendo ad persoãlitatem. Secũda quia illud quod est vni⁹ generis potest habere modum alteri⁹ generis. Tercia qr q̃to aliqua sunt magis diuersa tãto sunt inagis vnibilia. Tunc descendo. ad argumenta quomõ potest respect⁹ terminare dependenciã. dicit hẽnricus qõlibeto. xiii. q. v. ꝙ persona diuina inq̃tum relatiã est terminat dependenciã nature c̃ate ad ipsam in duplici genere efficientis et formalis. efficieutis quia verbum ad se sumit. Secũdũ probatur qr terminat inq̃tũ psoã ĩlatiã

Secũda questio ẽ. Utrũ tres persone possint assumere eãdem naturã numero. frater guill's varroĩs dicit ꝙ sic in questione. v. qr p⁹ põt esse sine posteriori sine cõtradiccõne ꝛ per cõsequens pri⁹ potest emanere indistnictũ. facta distinctõne circa posteri⁹

Tercia questio est. Utrum vna persona possit assumere plures naturas. Respondet doctor ꝙ sic. Et cum arguitur in pede questionis aut esset vnus homo. aut plures Respondet frater richardus de media villa ordinis miõrum ꝙ nec esset vnus homo nec plures Iõo

Ideo aliter dicit thomas tercia parte summe q. 3. arti
culo vii. in solucione secunde argumenti q̄ esset vnus
homo ab vnitate suppositi sicut vnus sciens licet sciret
multas sciencias ꝛc̄
Quarta questio est Utrum suppositum possit substen.
tare ypostatisce aliā naturam creatā q̄ istam q̄ habet
Doctor dicit q̄ sustātare effectiue nichil potest nisi de⁹
in cui⁹ potencia obediēciali est ōnis creatura. substenta
re autem inquit formliter frater guil̄s var. q. 2. hui⁹ ē
cū non potest creatum suppositū. quia nō est illimitatū
suppositū Secunda racō eius quia de⁹ solus pōt illabi
creature illapsu generali. ergo ꝛ isto speciali ꝛc̄
Quinta questio Utrum formalis racō terminādi vni
onem nature humane ad verbū sit ꝓpetas eius relatiā
Hec questio de cōmuni habet duo valde magna extra.
Unum incipit inmediate post primum articulum. qui
est de ꝓprietate cōstituente personam. Et nō durat ꝑ
quatuor lineas. iō totū residuum vsq̄ ad principiū ar
scōi est extra seu vacat In scōo articulo questionis que
rit̄ quid est racō terminādi hui⁹ōdi vnionem. Ponit̄ opi
nio var. hui⁹ tercij. q. 1. Est enim scōm eum ꝓpter perfec
cōnem ꝛ cōtinenciam perfectōnis realitatis suppositi.
creati ī ipō assumpte. ꝛ ꝓpter potenciam obedeenciale
in natura assumpta. p⁹ aūt ī cepcōnē ad argumēta prin
cipalia incipit quoddam magnū extra cui⁹ caput est. Ad
aliud de supposito ꝑ accidēs dico q̄ alio mō dicit per ac
cidēs methaphisic⁹ ꝛ logic⁹ ꝛc̄ Et durat vsq̄ ad finem
questionis Sequit̄ distinctō 2.

i N secunda distinctione sunt tres questiones Pri
ma est Utrum naturam aliquam inmediate vi
si verbo ypostatisce et nō frui eo īcludat cōtradictiōm
articulat istam questionem doctor duplici articulo Pri
mus ē de natura nata. frui an ista possit non frui. Huic
articulo respondet henricus quodlibeto sexto questio
ne sexta q̄ nō propter presenciam obiecti inmutantis.

Articulus secundus est an natura nō nata frui possit. assumi dicit idem henricus quodlibeto xiii.q.v.ꝙ non ꝓpter cōparacōnem illapsus generalis ad illapsum specialem Arguto autem contra hanc opinionez. poīt opinionem fratris guillī varonis libro.iii.q.ix. dicentis ꝙ natura racionalis potest vniri verbo diuino in racione ypostasis ⁊ non persone propter distiōnem ypostasis et ꝑsone in verbo dinino

Secunda questio Utrum fuerit aliquod medium cōgruitatis inter verbum ⁊ naturam assumptā. intrinsecum aut extrinsecum Hic doctor ponit duos articulos Primo articulo dicit frater guill's varronis li° 3. dis.2.q.1.ꝙ anima primo assumpta ē a verbo. in scōo instāti nature anima vnita est corpori ⁊ per hoc in isto scōo instāti corpus vnitum est verbo. ⁊ ita partes cōpate toti prius ordine execucionis assumpte sunt. sed totum prius ordiē intēcionis In scōo articulo de medio extrinseco ponit opinio bonauenture hui° tercij dis.2. articulo.3.q.2.ꝙ gracia in ista vnione fuit medium cōgruitatis

Tercia q̄stio ē. Utrū ī carācōm ꝑcessit corpis orgaīzacio ⁊ aīacio Hic sunt duo ar. Prim° de ꝑoritate temporis Scōus de prioritate nature Et ꝑm° ī duos. quoꝝ 2° est de ꝑoritate organizacōnis ad animacōm. Ubi ponit duos modos loquendi de organizacōe. Quoꝝ ꝑm° est henrici qōli iii.q.vi. dicētis ꝙ organizacō ē ꝓduccō vltiē forme disponētis īmediate ad aīaz nitellectiuam Ali° modus est thome ī iiii. distinctioē xi. articulo 1.q.i. soluendo. secundum argumentum questionale tcie ponentis.ꝙ. organizacio corporis humani est induccio anime ītellectiue 2c

Distinctio.iii.

i In distinctione tercia mouentur due questiones Prima est Utrum virgo fuerit concepta in peccato originali Soluendo dicit /dicitur conmuinter ꝙ sic Prima racio symitur ex nobilitate filij quia vniūsal

redemptor nō redemisset autem si non fuisset concepta. in peccato originali thomas prima parte 2. q. lxxxi. articulo scōo Scōa est ꝓpagacio ex viro ꝛ muliere eciā habuit sitim/ famem/ ꝛ reliquas penalitates non voluntarie assumptas. idem thomas eadem. q. articulo iiii. ꝛc̄ Secunda questio est quare non cōtraxit corpus xpī peccatum originale. primo ponit opiniōm magistri de qua in scōo distinctione. xxx. de illa proporcione de qua omnes filij eius creati sunt. ꝛ est opinio ꝙ aliquid porciōis non fuit in fectum in adam sed seruatum mundum ī eo vsqꝫ ad generacionem xpī Contra istam opinionem sunt ponende siue querende ex precepto doctoris racioēs ꝛ sunt in veniende in domino bonauentura huius tercij distinctōne tercia parte secunda articulo secundo. q. prima Est enim contra sanctorum dicta vt patet ex damasceō greco qui dicit cristum conceptum fuisse de marie sanguinibus purissimis Est et contra augustinum louaniensem qui dicit cristum assumpsisse prenucias nostre carnis seu masse Et est contra fidei documenta q̄. dicunt cristum descendisse ex semine abrahe ꝛ dauid. iō in patribus nec formaliter nec qualificatiē distiuguebatur caro cristi a carne patrum nec materialiter Unde. ergo non contraxit cristus peccatum originale Henricus einin ꝙ tota caro beate marie fuit santificata. et iō. quod assumebatur ad formacōnem corporis dominici. fuit sanctificatum. quia secuudum eum peccatum originale cōtrahitur ex carne cōcupiscibiliter seminata et ifecta ex qōli. vi. q. 32. ꝛc̄

Sequitur distnictō. iiii.

c Irca distinctōnem quartam mouetur vna questio. Utrum beata maria virgo fuerit vere mater hominis oppinio preponitur et philosophi et thome prima secunde questione. lxxxi. articulo v. quodlibeto. solus pater habet racionem actiui et mater passiui

Secūdo ponit opinio bonauenture hui⁹ tcij articulo 3⁹ p̄sentis distinctionis q̄ beata virgo maria mistrauit materiam in qua erat vis actiua. sed illa vis nō habuit aliquā accōnē. quia accōnē ei⁹ p̄ueīt sp̄us sanct⁹. Tercio ponit opinio fratris guill'i var. q. xiii. hui⁹ tcij q̄ collata fuit sibi vis supnaturalis secūdum q̄ potuit coopari spiritui sancto ī instanti ꝛc̄

distinctio. vi.

i In sexta distinctione queritur Utrum in cristo sit aliquod esse aliud ab esse increato Hic dicit henricus qōlibeto. 3. q. 2. q̄ nō. quia verbum diuinum. suplet p̄sonalitatem nature humane et ita esse Eandē sentenciam tenet godofred⁹ de fontib⁹ aliter p̄bans qōlibeto viii. q. i. q̄ sicut eadē q̄titate dī materia quāta vt recipiens ꝛ albedo vt recepta ita eadem existencia existit verbum diuinū formaliter ꝛ natura vnita quasi per accidens ꝛc̄

Distinctio. vii.

i In dis. vii. querit. Utrum ista sit vera/ de⁹ est hō In tercio aūt ar. i quo querit qualiter accipit hoc predicatū homo ponit opinio archiepi senonensis qui dicit q̄ accipit p̄ supposito/ vt sit predicatio per idē ptitatem innuendo talem implicacōm/ verbum est suppositū qō est homo Ceterū in hoc dubitat ar. de ista cristus est hō an sit per se vbi dicit frater guill's var. in presenti distinctōne questione vnica qō est per accidēs p̄pt implicacōnem in subiecto qō ē per accidens xp̄us enim implicat de verbo esse hominem ꝛc̄

Secūda questio est. vtrū de⁹ fact⁹ sit homo Ponit opīo bonauenture dicentis illā in p̄nti dis. ar. i. q. 2. quia faccio potest referri ad ꝯpoēm vł ad extremū altū. Et hoc dupliciter vel ni se vł in ordine ad alter̄ extremū Et circa finem questionis dū dicit Et q̄ aliqui dicūt q̄ fieri denotat mutacionem illi⁹ de quo dicit ꝛ p̄cessiōm respectu termīn factionis tangit bonauentura vbi supra

Distinctio. viii.

i N dis. viii. querūť due questiones Prima est. vtrum in cristo sint due filiacões reales In responsione dicit ꝙ nō a quibusdam Quoꝝ rō duplex ē Prima quia filiacō est per se suppositi ⁊ nō nature Hec ē rō bonauenture in pñti dis. ar. 2. q. 2. et hērici qōli. iiii. q. iii Alia racō est quia due disposiciones eiusdem racōnis n̄ possunt esse in eodem Hec racō est thome tercia parte summe. q. xxv. ar. v. qō ⁊ ꝓbant aliȷ̈ quia potencia per se ē ad formā ⁊ nō per se ad hanc formam ⁊ ita si posset esse in potēcia ad formā ⁊ actu haberet formā siľ esset cū actu ⁊ nō cū actu hȷ̈ aliȷ̈ sunt sequētes hēri. qōli. iiii. q. 5.

i N ix. dis. querit vnam questōnem Utrū cristo. debeať lata vľ honor latrie solū scōm naturam diuinā In tercō aūt ar. ponit vnā racōm quare nō potuit fieri repacō humani generis per purā creaturā. qr. tūc inquit nō esset homo Restitutꝰ ad illā excellenciā ꝙ habuit priꝰ. qr tūc teneret seruire illi creature q̄ eā liberaret Hec est racō bonauenture dis. x. hꝰ tcȷ̈ q. iii. ⁊c̄

i N xi. dis. q̄riť Utrū cristꝰ sit creatura. dicit in solucione bonauentura presentis distincōnis ar scōo q. 3. in solucōe scōi argumenti ꝙ ista ꝓpō est notāda. qr ꝯmunicacio ydiomatū nō fit in hȷ̈s vbi ē repugnācia vniꝰ ꝓpetatis vniꝰ nature ad aliā naturā Secūdo dicit ibidem soluendo vltimū argumentū/ꝙ nō fit conmuīcacō ydioātū ī negacoībꝰ nec ī hȷ̈s q̄ dicūt repugnanciam vniꝰ nat̄e ad aliā nat̄ā Tercō dicit frater guill'us var. presentis dis. q̄stione vnica/ꝙ proposicio est simpliciter concedenda. negatur tm̄ a sanctis conmuniť ꝓpter hereses dicenciū. cristum esse purā creaturā

c Irca distinctionem 13. simul mouenť q̄tuor q̄stiones Quarum prima est Utrum anime cristi ꝯferebatur/vel potuit ꝯferri summa grā que potuit conferri creature Arguiť in pede questionis. Primo ꝙ nō qr anima cristi nō est summum gratificabile Huic respondet godofredꝰ quodlibeto. xix questōne xii. ꝙ anime xpi

dabat habit⁹ quidem supernaturalis per quem augeba tur capacitas illi⁹ nature et idem replicat doctor soluē do argumēta pricipalia racōne vnionis ad deum ꝟbū

i In xiiii. distinctōne mouet doctor duas questiōes simul Prima est. Utrum possibile fuit intellectū anime xpi priō ꝛ inmediate perfici visione verbi perfectissima possibili creature Et soluendo secundum argumentū pricipale dicit. Ad scōm licet aliqui negent obiectū sub rōne īfiniti videri ab intellectu creato ꝛ hoc. absolute ꝛ ꝯcidant īfinitatem nō videri formalit̄ sꝫ tm̄ ꝯmuīcabilit̄. hij sūt egidi⁹ de roma ꝛ hēric⁹ qōli. xii. q. i Scḋa questio Utrū possibile sit illū ītellectum videre oīa in verbo q̄ verbū videt Dicit tho. pā pte summe. q xii. ar. viii. ꝛ tcia pte eiusdem q. x. ar. 2. ꝙ nō. quia quātū causam perfecti⁹ vident tāto necessario plures effectus possunt videri ī ea ꝛ ecōuerso. sicut patet de ꝯclusione ꝛ principio. Henric⁹ autē dicit ex qōli. v. q. xiiii. ꝙ intellectus anime xpī potuit in verbo omnia videre habitualiter nō actualit̄

Tercō mouetur questio in eadē dis. Utrum anima xpī nouit ōnia in genere ꝓpo Priō venit tho. tcia pte sumē q. xi. et. xii. ꝙ cognicōne īsula nouit ōnia ꝛ nō potuit pfici Cognicōe aūt acquisita potuit pfici Scḋa opinio ē hērici qōli. v. q. xiiii. vt dicat ꝙ anima cristi ōnia nouit habitualiter nō actualiter ꝛc̄

Sequitur distinctō. xv

c Irca distinctionem xv. querit doctor Utrum in anima cristi secundum porcionem superiorem fuerit verus dolor Et soluendo preponitur. opinio henrici distinguentis quodlibeto viii. questione septima ō porcione superiori vt est natura ꝛ sic dolet

Alio mō vt superior porcio est racio ꝛ sic nō doluit Itē henric⁹ qōli.xi.q.viii.et.ix. et qōli.xii.q.ix. Aliť dicit/dicit ei s͡zm tres articlōs ī quos doctor suā diuidit q̄stiōz. ꝙ doloris p̄ma racō ē innmutacō offēsiua vľ corruptiua disposicionis ꝯueniētis nature et cetera que narrat doctor ī textu Et post ī tercio ar.de tristicia sunt duo extra Vnū incipit.quo ad terciū esset diuersiō de dicēdū scōm q̄tuor vias ꝛc̄ Et durat vsq͡z ibi Et quo ad duo p̄ma obiecta sc͡z fruicōm ꝛ iusticiā ꝛc̄. scōm incipit Cōtra istam viā potest argui Primo q͛ racō cui mitiť tātū ostēndit possibiliť. Et durat vsq͡z ad argumenta principalia ꝛc̄

Distinctio xvi

i N dis.xvi.querit doctor duas questiones Priā est vtrum cristus babuitn ecessetatem moriēdi. Soluendo p̄mittit mentem bonauēture ex p̄nti dis.ar. i.q.iii.ꝙ habuit necessitatem moriendi.q͛ in eo fuit potencia materie eiusdem racionis sicut in alĳs hominib⁹

Distinctio xix

i N dis.xix.moueť questio Vtrum crist⁹ omibus nobis meruit graciā et gloriā ꝛ remissionez culpe ꝛ pene Et poniť in solucione opinio thome t̄cia p̄te summe q.xlviii.et e͡z ꝙ meritū cristi potest sumi q̄tū ad sufficienciā ꝛ sic meruit omnib⁹ remissionem culpe ꝛ glorie. collacionem ꝛ gracie Quātū ad efficaciam non.et vtrumq͡z probat ꝛc̄

Distinctio 20

i N 20.distinctione q̄uerit Vtrū necesse fuerit gen⁹ huānū reparari p̄ passionem xp̄i argumento p̄mo ꝙ tale est si nobili⁹ est lapsū ꝛ non est necesse ipm r̄pari per mortem xp̄i nec si miu⁹ nobibz est lapsum/ied āgelus lapsus nobilior ē ho mine ꝛc̄ Respondet tho.ī p̄nti distinctione q.prima ī solucōe tercĳ argumenti ꝙ nō tota natura āgeloꝝ cecidit sicut hominum.iō nō ē siľe. Scōo respōdet tho. ī eodem 3° q.2.p̄me distinctōnis ꝙ hō cecidit alterius temptacione vt temptaciōe dyaboli angeli autem non.sed ꝓpria voluntate solum

34

Sequitur distinctio xxi.

c Jrca dis. xxi. querit doctor Utrum xpi corp⁹ fuisset putrefactũ si resurrectio ñ fuisset accelerata Hēric⁹ inducitur respōdens qōli. xii. q. xii. ꝙ aliq̃ sunt futura ꝓpter causas naturales inferiores q̃ tamē nō fiūt ꝓpter causas superiores impedientes ⁊ maxiē ꝓpter pm̄ã causam impedientem Distinctio 22

i Jn 22. dis. querit doctor Utrũ in triduo xpũs. fuerit homo Jn solucōne pmo ponit opinionem hugonis de sacramentis li°. i. pã parte ca° penultimo. dicentis ꝙ anima ē hō Jdeo in triduo verbũ dicendũ erat hō q2 habebat animã secũ vnitã. Cui ꝯsentire videt albert⁹ magn⁹. dicens nichil eē de q̃ditate rei nisi formam ⁊c. Seqnitur distinctio xxiiii.

c Jrca dis xxiiii. doctor q̃rit Utrũ de credibilib⁹ reuelatis possit aliqs habere sciēciã et fidez Et pmo ponit responsio tho. ex pã pte sume q i ar. 2 ꝙ et si cũ fide possit esse sciencia de credibilib⁹ Nō tñ sciencia subaltnãs/sed sciencia subaltnata. Sequens opio est henrici qōli. xii. q. 2. ponentis t̃plex lumen/fidei glorie/⁊ mediũ/clari⁹ luiē fidei ⁊ infra luiē glorie dis. xxv

i Jn distinctōne. xxv. doctor q̃rit. Utrũ ad hoc. ꝙ fides sit in intellectu necesse sit aliquē habitũ infusum esse in volũtate. Aliqui inquit dicũt ꝙ sic q2 ꝓ statu isto. intellectus non mouet nisi a duob⁹ ab obiecto scz et voluntate. Et videt esse thomas in tercio scripti dis. 23. ar. 3. q. 1. Distinctio xxvi.

i Jn xxvi. dis. in qua agit de spe. Querit vtrum. spes sit vt⁹ theologica distincta a fide ⁊ caritate ⁊ ꝓpositis aliq̃bus dicendi modis ponit opinio henrici qōli. viii. q. xv. ꝙ spes distinguit a caritate. q2 spes ē ĩ irascibili. sz caritas ē in ꝯcupiscibili ⁊ hec distingũt nō solum ĩ appetitu sẽsitiuo/sz eciã ĩ volũtate Et post modũ ponit vnũ magnũ extra qō incipit Preterea racō ꝫ hoc de arduo cōfirmat si excedens illud ē condicio. Et

Et durat vsq ad pricipalem solucõnem qonis Ad questionem g° dicendũ q spes zc

Sequit distinctio xxvii.

i In dis. xxvii. est vna qstio. Utrum sit aliq virt° theologica inclinãs ad diligendũ deũ super oĩa In qua questione sunt tres ar. in tcio poit opinio tho. q natura nõ sufficit ad diligendũ deũ super oĩa sine habitu infuso. cõtra quã arguit godofred° qõli. iiii. q. vi Dant exemplũ de aq q aliquando ascendit sursum. ne sit vacuũ plus curãs de esse vniuersi q de esse pprio zc

Sequit distinctio. xxx.

i In dis. xxx. mouet doctor qonem. Utrũ vtutes morales sint in volũtate sicut ĩ subiecto. In principio ponit opio egidij de roma qõli. iiii. q. xviii. et thome tercio scripti pñti dis. ar. 2. q. iiii. q nõ. Ubicũq em loquit de eis phus eas locat ĩ pte sensitiã. nõ ĩ volũtate Ceter aũt post solucõnem auctoritatis de li° . pollitico adducte in pede qonis de principatu despotico. Poit doctor opinionem henrici qõli. iiii. q. xxii. pones virtutes in voluntate. nõ ĩ q tũ libera est/ vel natura. s ĩ q tũ deliberatiã

Sequit distinctio. xxxiiii.

c Irca. xxxiiii. dis. mouet doctor qonem An virtutes dona et beatitudines et fruct° sint hit°. inter se idem. Ponit ĩ pricipio opinio henrici qõli. iiii. q xxiii. distinguentis de modo humano ĩ quo sunt virtutes/ suphumano ĩ quo dona/ ĩ humano ĩ quo beatitudines. Scõo ponit opio bonauenture ar põ. q. pã pñtis distiuctõnis. Conuenit em per virtutes bene z recte agere. per dona pfecte. p beatitudines expedite Tercõ poitur opinio thome pma scõe. q. lxviii. ar. 1. Et fratris ricbardi de media villa ar. pmo. q. 1. pñtis dis. Dicũt q os aliquid disponere volũtatem vt ẽ mobilis a racõne recta z hoc ẽ virt°. z aliud eã disponere vt ẽ mobilis a spiritu sancto. et hoc ẽ donũ. Et ĩ qonis corpe allegat illũ poeticum. Nobile vincẽdi gen° paciẽcia zc. parsi° ẽ zc.

Sequit distinctio xxxvi.

c Irca dis. xxxvi. querit doctor Utrum virtutes
morales sint ꝯnexe In qua sunt q̃tuor articuli.
Prim⁹ ē de ꝯnexione ṽtutū moralium inter se Et q̈ ad
hūc ponitur henric⁹ q̄oli. xi. q. xvii. distinguens quadru
plicem gradū in bono. Juxta phm̄. vii. ethicoꝝ Prim⁹
est pseuerencia. Scd̄⁹ ꝯtinēcia Terci⁹ tēperācia Quar
tus heroyca dignitas In eodem ar. Scd̄o opinio tho.
ponit in pn̄ti dis. q. i. dicentis ꝙ possibile est quēcūqꝫ hi
tum q̃tūcumqꝫ pfectū in genere nature acquiri ex ac.
tib⁹ frequent̄ elicitis circa obiectum vni⁹ ṽtutis absqꝫ.
acquisicōne alteri⁹ ṽtutis Sed ille habit⁹ q̃tūcumqꝫ i
tensus nō erit ṽtus. qꝛ nō habet racōm ṽtutis insi sit
ꝯsoris aliis ṽtutib⁹. qꝛ concordācia habit⁹ ad hitū ne.
cessaria ē i quolibet actu ṽtutis. Secūd⁹ articl⁹ ē de cō
nexione ṽtutū moraliū cū prudencia Et hic sunt duo.
dubia Primū de ꝯnexione cuiuslibet ṽtutis cū sua pru.
dencia Et ē hic opio godofredi q̄oli. v. q. xii. ꝛ q̄oli. viii
q. xvi. et q̄oli. x. q. xiii. et q̄oli. xii. q. 2. dicentis ꝙ sic. ꝛ p
bat textu m̄ltiplici ꝛc̄. Et si arguit ꝯ̄ istos per articl̄m.
parisius ꝯdempnatū q̇ dicit stāte sciencia in vl̄i et in p
ticulari de aliquo. volūtas nō potest velle oppositū error
Respondet q̄oli. x. q. xiii. dicendo articulum scd̄z sensū
ꝯpositū. ꝛ diuisum. In sensu diuisionis dicit ꝓposicōnē
falsam In sensu ꝯposicōis pot̄ īquit ablatiu⁹ ex poi per
dū p si ꝛ p qꝛ ꝛc̄. Unde ꝛ gramatic⁹ dicit Per dū vel p
si/vl̄ per qꝛ sepe resolui. Ablatiu⁹ habet qn̄qꝫ regente ca
ret. Sed surgit dubiū. An habit⁹ rect⁹ in intellectu gei
tus sine ṽtute genita dici prudencia mereat̄. Dicit tho
p̄ma. scd̄e. q. lxvi. ar. i. ꝙ nō. Itē henric⁹ q̄oli. v. q. xvi.
. et q̄oli. xiii. q. xiiii. Scd̄m dubium principale est de cō
nexione omnium ṽtutum in vna prudencia dicit henri
cus q̄oli. ix. q. iiii. que est Utrum sciencia sit aliquid cō
positū in intellectu ꝛ nō tria vt ꝯmunit̄ libri omnes ha
bent quos vidi ꝛ male. quia habit⁹ scie dū augmētatur

secundum nitencõnem nichil reale acq̃rit realiť distinctũ a p̃cedẽti. sed tm̃ s3m racõm. s3 habit⁹ efficiť pfectior vt pfecti⁹ eandẽ ꝯclusiõm vł idem pricipiũ cognoscat q̃ꝑ pus vł nouã ꝯclusiõm cognoscat vł nouũ prnicipiũ Et licet scõm act⁹ difoꝛmes vł diuersaꝝ rõnũ. q2 diuersoꝝ pricipioꝝ aut ꝯclusionũ augeať. manet tñ vniforis ꝛ simplex scõm rem. licet pfectioꝛ s3m v̕tutem q̃admodũ eadẽ albedo intensa. ꝛ remissa q̃uis p act⁹ vniforẽs intendať nichil aliud re videť dicere. 3⁹ eũdem esse hitũ pricipioꝝ et ꝯclusionũ differẽtem solũ scõm magis et minꝰ intẽsum Tũc pformiť inquit doctoꝛ subtiľ hab3 henric⁹ dicere de eadẽ prudẽcia acquisita s3m numeꝝ ex actib⁹ difoꝛmib⁹/iusticie/tẽporẽcie/ fortitudinis reliquarũ q3 v̕tutũ Hanc ꝯclusiõm im͂pbat scot⁹ hic. ꝛ sexto libro sue methaphisice q. 1. opinione scd̃a. Tum q2 actus difformes dissilĩa generãt in habitu Tum q2 sexto ethicoꝝ hitus pricipioꝝ distinguiť. ab hitu cõclusonũ. etc̃

distinctio xxxvii.

i In dis. xxxvii. ẽ q̃o Utrũ omnia p̃cepta decalogi sint de lege nature. Dicit tho. 1. 2. q. 100. arti. i. ꝛ. viii. q̃ sic q2 omĩa p̃cepta decalogi sequũť aũt imediate aut mediate ex p̃mis pricipijs agibiliũ. q̃ habent. euidenciã ex terminis Distinctio. xxxviii.

i In dis. xxxviii. q̃rit Utrũ omne mendacium sit peccatũ Cõclusio certa q̃ sic Sed racõ q̃riť. dicit vt videť. si veritas spũalis limeť ad deũ. Frater petrus de tharẽtasia in pñti dis. q. iiii. q̃ ideo ẽ peccatnm q2 necessario auertit a deo q̃ est veritas. ꝛ mẽdaciũ ẽ ꝯ. veritatẽ. Dicit tho. scd̃a scd̃e q. 110. et ar. 3. q̃ racõ ẽ q2 . actus mal⁹ ex genere nũq̃ põt esse bon⁹. est aũt malus in genere racõne obiecti. q2 c̃cũstancie sequentes nõ tollũt p̃cedentẽ maliciã Mentiri aũt ẽ actus mal⁹ ex genere. q2 materia loquendi debet esse veꝝ vł apparens In mẽdacio ẽ materia opposita Dicit scõ bonauẽtura i pñti dis. q. 2. et Girardus odonis põ ethicoꝝ impũgnans.

opinionem plonis ō felicitate q.1.ꝙ rō ē.q̄ mētiri ex rō ne sua dicit ītencionem malā. ⁊ ita īcludit forālit malū Ceterū īfra ponit opiniōm bonauēture ī pn̄ti dis. q. iiii. dicētis mēdaciū iocosū ⁊ officiosum nō esse peccatū mortle viris ī perfectis/s3 viris pfectis q̄ aufert ab eis autoritatē ne cdat eis ꝛc̄ Distinctō.xxxix.

c Irca dis.xxxix.pono textū illi⁹ Item nō oē iuramētū ꝛc̄ q̄ ꝯmuniter falsus ē Sic igit scribat Item nō oē iuramētū ꝓmissionū necessario obligat ca usa.22.q.iiii.p totū Mali⁹ ē votū. stulte ꝓmissiōis nō īplere.ꝙ c̄mē ꝯmittere/g° nec ibi p iuriū ē peccatū mortale Probacō antecedētis ō iuramento coacto extra ō iure iurādo. Verū ī ea q̄stione ō iuramēto eciam dolo so p3 ꝙ nō ītendit se obligare. nll⁹ enim obligat nisi ītēdat se obligare. extra ō iure iurādo. q̄rto ī glosa. vbi dicit ꝙ si aliquis hoc iuret n̄ stare ꝯ aliū/tamen pōt stare ꝯ eū nō obstante ꝯtra iuramētū ī causa ip̄a. ecclesie ⁊ ꝯmunitatis ō iuramento in cauto. probat illud si iurans impleat illō vergit in peiorē exitū.22. q.iiii.si aliquid.g°. mai⁹ est peccatū implere

quarta distinctōe soluēdo s3m argumētū. Damascen⁹ qm̄ ī destructōe theotocos.1. dei genitcis vocis neq̄. ⁊ inqnat⁹ nestori⁹.q̄ iudeoꝝ fingens q̄ ē vas super dehonoracōīs soli⁹ vere honoritate sup c̄aturā ōnē. theotocom ⁊ dei genitcis ⁊ si ip̄e rescindat cū patre ei⁹ dyabolo adivenit. ⁊ īfra ⁊ oīs theophoros 1. deū ferens. hō xp̄us dici potest.s3 nō de⁹ natura/vt nestori⁹ dei inimic⁹. eū q̄ ex v̄gine nat⁹ ē theophoron 1. deū ferentē dicere impijssim⁹ infremuit. nos aūt theophoron ip̄m dicere. vel intelligere absit. sed deū incarnatū ip̄m enim verbū. caro factū ē. ꝯceptū q̄dē ex virgine maria ꝛc̄

Expliciūt dicta seu abreuiata super terciū librū scoti senteciaꝝ

Seq̄t super quartum ꝛc̄

Sequitur prima distinctio
quarti sentenciarum

Irca quartum sentenciarum . In prima distinctione querit doctor subtilis septem questiones . Prima est. Utrum creatura possit habere aliquam actionem respectu termini creacionis . In ista questione inquit doctor communiter theologi tenent partem negatiuam Et ponit quatuor raciones aliorum . Prima est thome prima parte summe questione xlv. articulo v. oportet effectus vniuersaliores . in causas vniuersaliores reducere. esse est effectus vniuersalissimus . igitur reducitur in causam vniuersalissimam / que est deus . Secunda racio est henrici quodlibeto iiii. questione vltima . Et richardi de media villa in secundo. distinctione prima . articulo. xl. q. iiii. supra distanciam infinitam non potest nisi virtus infinita inter terminos creacionis . vt inter nichil et ens est distancia infinita . igitur . Ex eodem medio aliter formatur racio a thoma prima parte summe questione xlv articulo quinto in solucione tercij argumenti . non est aliqua proporcio nullius potencie ad aliquam potenciam . ergo non est aliqua proporcio distancie que est inter potenciam et actum ad illam que est inter nullam potenciam et actum etc. Tercia racio est egidij quodlibeto quinto . questione prima . Et fratris petri de tharentasia. libro secundo. distinctione prima . questione tercia Agens inferius presupponit in agendo effectum agentis superioris ergo omne creatum agens vt agat presupponit effectum dei. ergo nullo supposito repugnat agere. Quarta racio est egidij vbi supra et quodlibeto. i. q. iiii. Nullum agens creatum est actus purus siue purum esse . igitur nec actio eius est actus purus ergo est cum motu et mutacione . Contra doctor arguit contra primam racionem que est thome quam reducit ad duas propositiones Prima est esse simpliciter est primus effectus

Secunda esse simpliciter est proprius effectus creacionis
Et post modum ostendit racionem peccare secundum equi
uocacionem. Et respondet proposicioni sumpte ex libro
de causis Post ea ponit quandam confirmacionem thome
me ad suam racionem vbi supra de effectu vniuersaliori. Sic
inquit, debet intelligi quod scilicet effectus vniuersalior secundum
predicacionem. debet reduci in causam vniuersaliorem se
cundum perfeccionem. licet enim homo possit esse ab ho
mine. non tamen inquantum homo potest esse nisi a causa
perfecciore tota specie hominis Post modum dum tho
mas loquitur de instrumento. et dicere videtur. quod tamen
agit dispositiue. si intelligat vniuersaliter contradicit sibi
Nam in quarto suo. distinctione prima q. iiii. dicit opp
ositum. quod doctor noster notat. dum dicit possibile est
secundum ipsum alibi instrumentum attingere effectum
principalis agentis. Post tribus improbatis racionibus
aliis. ponit opinionem auicenne. qui concessit creacionem
adducit et contra eum racionem thome ex prima parte
summe q. xlv. articulo v. dicendo ad primam racionem
participans inquit aliam naturam non producit sibi si
mile secundum illam/ nisi applicando illam ad aliud.
non enim potest esse homo causa nature humane absolu
te. quia sic esset causa sui. sed est causa quare natura hu
mana fuit in isto homine generato. et sic presupponit ma
teriam per quam est hic homo Quodcumque autem cre
atum participat naturam essendi. ergo etc. Post multa
autem doctor descendit ad soluendum questionem iuxta
ta mentem propriam. et premittit quod difficultas est dec
are principaliter. et instrumentaliter. et post diuidit creare principa
liter in duo membra aut independenter. aut per formam in
trinsecam. licet tamen ab alio. et de isto secundo modo inquit
Sunt tres modi dicendi. Unus quod conclusio negatiua
tenetur sola fide propter auctoritatem sanctorum. Hic
est guillermus varronis libro secundo distinctione pri
ma questione sexta accipiendo creacionem directe

Secundus modus q̄ conclusio negatiua potest ostendi
et hoc vniuersaliter de qualibet creatura / siue enim ne
quit esse forma in esse cause formalis alicuius / nisi cum
materia sic nec agens limitatum causa in fieri / nisi cum
materia. Hic sequitur in virtute landulphus seu radulphus ordinis
minorum in quarto distinctione prima questione prima
Respondendo quarto argumento. petri aureoli etc.
Secunda questio est Utrum sit hec racio deffinitiua sacra
menti Sacramentum est inuisibilis gracie visibilis for
ma etc. In secundo articulo ponendo vnitatem sacramen
ti que est secunda condicio diffinibilis Ponit opinionem
fratris richardi de media villa libro quarto distinctione
prima. articulo. primo questione secunda. quia inquit sac
mentum proprie non habet vnitatem. non est diffinibi
le proprie etc.
Dimissa tercia questione que opinionem non habet. In
quarta questione querit Utrum possibile sit aliquod sa
cramentum quantumcumque perfectum habere causali
tatem aliquam respectu gracie conferende etc.
Et in quinta Utrum possibile sit in aliquo sacramento
esse aliquam virtutem supernaturalem. In prima harum
duarum questione. ponitur opinio thome in quarto. dis
tinctione prima questione prima in prima parte illius questio
nis. q̄ omnes coguntur ponere sacramenta noue legis
esse aliquo modo causas gracie. Respondendo. eciam
secunde questioni. idem thomas parte secunda illius
questionis. dicens q̄ in sacramentis est aliqua virtus su
pernaturalis. que non est tantum ordo ad effectum. quia
virtus semper notatur principium agendi Primum argume
tum doctoris nostri Contra thomam est tale Creatura
non potest agere instrumentaliter ad terminum creacio
nis secundum ipsum. et hoc sicut dicit alibi est maxime
manifestum de substancia corporea etc. Ex prima parte
summe questione quadragesima quinta. articulo quinto
in solucione principali

Secunda opinio est henrici quodlibeto iiii. q. xxxvii. seu vltima. et quia hec opinio in doctore cõmuniter nõ poĩtur Et henrici quodlibeta nõ semper occurrunt/ idõ disposui breuissime sentenciam illi⁹ questionis põere Triplicem eñ ponit opinionem de sacramentis in cõparacione ad graciam Prima est q̃ nõ est ponenda quecumq̃ virtus supernaturalis in sacmentis noue legis ad causandum graciam. Sed deus ex pacto suis assistit sacramentis. et in collacõne suorum sacramentorum per assistenciã causat graciam Secunda est q̃ sacramenta noue legis coopantur ad graciam non sicut per se agens et per formam in se existentem sed sicut instrumentũ motum ab agente per se Et hijs duabus remotis opinionibus. Poĩt terciam que sua est. et est talis. sacramenta noue legis dicuntur causa gracie/non quia causant eã vllo modo/plusq̃ sacramenta veteris legis. Sed q2 sũt contentiua illius quod est causa gracie. Aut realiter sicut sacramentum eucaristie in quo continetur realiter humanitas cristi coniuncta diuinitati. Ideo quam maxime dicit̃ gracie contentiuum et effectiuũ. Aut virtualiter sicut sacramentum baptismi quod sc3 in virtute sanguinis xpi dicente apostolo. q̃tq̃t baptisati sumus in sanguine eius baptisati sumus Et dat exemplum de diuinitate xpi coniuncta eius humanitati/que opabat̃ miracula Unde et huic dicuntur sacramẽta noue legis vasa gracie. Et differt hec opinio a prima ad minus verbaliter. quia prima dicit̃ per assistenciã. hec vero p insistẽciã etc.

Sexta questio est Utrum in circumcisione ex vi circũcisionis cõferebatur gracia Sunt autem soluendo duo articuli Primus vtrum sit possibile deo de potencia absoluta delere culpam originalem/sine collacõne grãe Ponitur opinio richardi de media villa prima distinctione quarti articulo vi. q. iii. Et sũt quatuor racões q̃ patet ĩ lr̃a. dũ arguit doctor ꝯ hui⁹õdi opiõẽ. ĩ q̃dã loco dicit.

Unde phūs in sexto ethicorū conmēdat dictū solonis recte dicentis Hoc solo priuatur deus/ igeinta facere q̄ facta sunt Et nominat eum eodem noīne infra xliii. dist inctōnem. q. 3. opiniōe scōa Et tn̄ text⁹ phī hʒ agathonis Et eustracius in conmento addit ꝙ fuit poeta tragic⁹ Ex quo infero correlarie/ ꝙ fuit binomius ⁊ dictus est agathon ⁊ solon/ sicut marcus tulius/ ⁊ aurelius augustinus In scōo articulo de potencia ordiāta ponit opinio que videtur magistri prima distinctione capitulo quarto Hic dicendum ē ⁊c̄. vel capitulo vltimo/ ꝙ eciā defacto delet deus in c̄cūcisione culpā originalem sine collacōe gracie Fundamētū ē. q2 sancti negare vident. graciam in sacramentis veteris legis Secunda opinio est fratris guilli varronis primi distinctōne xli. q. 2. ꝙ. circumcisio instituebat principaliter propter dimissiōʒ peccati origiālis. ex consequenti aut̄ ad graciā conferēdā. et pro tanto dicit non cōferre graciā. quia nō ex principali intencōne seu institucōne ⁊c̄

Distinctō scōa

i N distinctōne secūda mouet duas q̄stiones Prima Utrum sacmenta noue legis/efficaciā hēāt a passione xpi Et articlat quasi i duplici vel in triplici articlo/ ꝑ modū duarū aut trium cōclusionum In q̄r scōa dū agit de sacramento penitencie quādo fuit institutum/ponit opinio/ vt videt/fratris alexādri de halis in quarta parte summe tractatu ō cōfessiōe q. ix. ꝙ fuit instituta a iacobo dū dicit iacobi v. Confitemini alter utrum peccata vestra In eadem cōclusione dum agit. de extrema vncōne quādo fuit instituta. ponit vt videtur opinio magistri distinctione 23. quarti capitulo 2°. Et hugonis libro secundo de sacramentis parte xv. capitulo scōo. ꝙ fuit instituta a iacobo/iacobi. v. Quis infirmat ex vobis ⁊c̄

Distinctō tercia

i N tercia distinctōne in qua incipit agere ō baptismo xpi. dum diuidit textum in principio. ⁊ dicit/que diuit in duas partes scꝫ in principalem/ ⁊ icidentalem/ que incipit quarto capitulo debet immediate addi. ꝙuis ꝯmunit/ libri non habeāt presentis distinccōis. vł potest incipere in sexta distinctōne in capitulo illo. hoc eciā scieudum est ⁊c̄ In hac autem distinctōne sunt quatuor questiones Prima est. An ꝓpria diffinicō baptismi sit illa q̄ꝫ magister ponit ꝙ baptismꝰ ē vnctō corpis exterior facta sub forma verborum prescripta In responsione autem ad primū argumeutū principale tangit responsio fratris richardi ō media villa disticcione tcia huiꝰ q̄rti arti. i. q. i. In solucōne scōi argumēti ꝙ ō re artificiali bene ꝑdicat matia. q2 ipsa ē tota substācia rei artificialis Unde nō tm̄ archa est lignea. sed est lignum ⁊c̄

Quarta questio ē Utrū īstitucō baptismi euacuauit c̄cūcisionem In secundo articulo principali q̄ scꝫ ē An ex eodeꝫ fuerit circūcisio euacuata. ex quo fuit suscepcō baptismi simpliciter necessaria. Ponit opinio fratris richardi de media villa distinctōne tercia huiꝰ q̄rti ar. v. distinctōne 2. et 3. distinguentis tempora vt patet in doctore ⁊c̄

Distinctio iiii.

i N quarta distinctōne snnt tres articuli Et in quolibet tres questiones In secunda primi articuli Querit vtrum paruuli baptisati recipiāt effectū baptismi Respondendo autem secūde racōni principali dum dicebat Nullꝰ recipit fidem a deo nisi aliq̄ mō sibi coniūgatur ⁊c̄. Respondet alexander de halis in q̄rta parte summe titulo de baptismo collacione de baptisandis questione prima. ꝙ paruulus coniungitur deo. per fidem parentum Obicit doctor pone parētes hereticos idem ibidē/ respōdet/ ꝙ ꝯiūgitur ꝑ fidē ecclesie Tercia. q. ē Utrū ꝑuulꝰ ī vtero matris possit baptisari

Respondet frater petrus de tharētharsia li° quarto dis vi. ꝓbleumate secundo. q. i. ī solucione argumētı scōi. q̄a paruul⁹ ī vtero ꝯiūct⁹ est causa sue corrupcōnis rursus. In scōa questione tcij articli in qua querit Utrū omnes baptisati recipiāt eq̄lit̄ effectum baptismi. ponitur. opinio richardi ō media villa distīctiōe. iiii. quarti arti iii. q. iii. dicentis ꝙ plures effect⁹ habet baptism⁹ ordiē tn̄ quodam. qꝛ ꝛ causare graciā ꝛ remittere fomitem. ꝛ hui⁹modi. apparet autem ꝙ non in oībus baptisatis eque remittit fomes ꝛc̄

Ultima q̄stio tcij artcl'i est de paruulis iudeoꝝ. an sint. īuitis parentibus baptisandi. dicit idem richardus scꝫ hui⁹ quarti distinctōne articlo. 3. q. 3. ꝙ nō ꝛc̄

Distinctō v.

i In distinctōne v. sunt tres questiones Scōa est. Utrū recipiēs sciēt baptismū a malo peccet mortalit̄ In primo distīguit de malo Aut ē ꝑcisus ab ecclesia totaliter/aut ad tpūs vl' nō est precisus/sed ꝑmissus De primo dicit frater richardus ō media villa hac distinctōne articlō tercō q. iiii. ꝙ tenetur quis a tali recipere baptismum si non possit alium habere ministrum. qꝛ baptism⁹ est sacramentū necessitatis Thomas ex adverso dis. hac arti. 2. q. 2. soluendo scōm argumentū de facto symonie in v. sub questiūcula illi⁹ questionis princi palis ꝛ habet veritatem sic intellecto vt patet in fine hui⁹ distinctōnis. ꝛ credo thomā sic in tellexisse ꝛc̄

Tercia questio est An aliquis debeat ministrare sacramentū baptismi quādo presumit baptisacōnem vergere in periculum vite corporis eius qui suscipit. vt si aliquis baptisandus de ponte proieceretur in fluuiū Dicit frater richardus de media villa distinctione xiiii. hui⁹ quarti articulo quarto casu scōo ꝛ tcō ꝙ nō. quia talis sic ꝓiect⁹ nō esset baptisatus. qꝛ baptism⁹ est ablucō ordinata ad eleuacōꝫ futuram illius abluti ꝛc̄

Distnictō vi.

c Irca dis. vi. sunt iiii articuli In tcõ ar. querit̃
pmo Utrum in baptisante req̃rat̃ itencõ bapti
sandi Dicit richard⁹ de media villa dis. hac ar. i. q. 2. ꝙ
sic. q2 quando ex aliq̃bus duob⁹ fit aliquod tcium opor
tet ꝙ hoc fiat ꝑ aliq̃d ꝯiũgens illa/ ṽbum ꝛ elemẽtum
ꝯcurrunt ad veꝝ baptismũ igit̃ ꝛc̃
In quarto ar. q̃rit̃ Utrũ baptism⁹ sit iterabilis. Dici
tur ꝯmuit̃ ꝙ nõ Frat̃ alexãd̃ de halis. quarta summe q
ultiã de baptismo dat duas respõsiones Priã est q2 xpũs
semel pass⁹ ẽ ꝛ baptism⁹ ṽtutem habet ex pte xpĩ Scd̃a
q2 ĩ baptismo impmit̃ caract̃ q̃ est indelebilis Ultra q̃
tuor articlos ẽ tractat⁹ de caractere ĩ q̃ suc̃ tres q̃ones.
ꝛc̃ Priã est An i baptismo ĩpãt̃ caract̃ In. 2. ar. dicit
ꝙ una opĩo q̃ sumit̃ ex decretis 1. q. i. que dicit ꝙ carac
ter nichil ĩpsum ponit in aĩa baptisati sicut nec ĩ rliq̃s
ꝯsecratis Ad pmã aũt rõnem pñcipalẽ respõdendo ubi.
arguebat̃ ꝙ c̃cũcisio nõ ĩpmebat. dicit ꝙ tho. hui⁹ q̃rti
dis. i. ĩ scd̃a pte q̃rte questionis hoc ꝯcedit. ꝯcedit et̃ ca.
racterem fore delebilẽ eadem dis. pte scd̃a
In scd̃a q̃one q̃rit Utꝝ caract̃ sit forma absoluta. dicit
tho. dis. iiii. q. 1. h⁹ q̃rti ꝙ sic Ad qd̃ ꝓbãdũ sunt q̃tuor.
rõnes q̃ patent ĩ lr̃a Et dũ ꝯtra thomã pmo arguit doc
tor subtilis dicens tho. dicere signum locari ĩ diffinicõe
caracteris ad modũ generis seu ut gen⁹. hoc habet tho.
ubi supra q. 2. Ceteꝝ dũ arguit ꝯ rõnẽ tho. tciã q̃ sum.
pta est ex hoc ꝙ caract̃ ẽ potestas. dicit tho. epãtum di
cere nõ esse ordinem ultra sacerdociũ. hoc dicit tho. dis.
xxiiii. hui⁹ q̃rti ar. 3. q. 2. Post modum ĩ tcõ ar. q̃rit̃ in q̃
specie q̃litatis est caract̃ Et dicit richard⁹ de media vil
la dis. v. iiii. ar. 2. q. 1. in solucõe ad tciũ argumentũ ꝙ.
q2 est q̃litas supnaturalis nõ oportet ꝙ ponat̃ ĩ gene.
re q̃litatis Scd̃o idem richard⁹ ibidẽ dicit ꝙ s3m ꝙ ẽ
principiũ ꝯfigurãdi põt poni ĩ q̃rta spẽ ꝛ s3m ꝙ est pñ.
cipiũ assilandi põt poni in tcia. ꝛ scd̃m ꝙ est potestas q̃
dã in scd̃a. ꝛ scd̃m ꝙ est disposicõ ad. grãm in prima/ ut

disposicō. ⁊ scōm q̄ i mobiliter ē ꝑmanēs in eadem pā.
vt bitus Alia opinio q̄ sīmif ex pā q̄one caº.i.que dicit
caracterem esse in q̄rta spē q̄litatis.q̄ est q̄dam figura
spūalis.Et ē opīo richardi vbi supra
Tercia questio est Utrū caracť sit ī essencia anime. Est
hic opinio tho.dis.iiii.q̄ti.ar.i.q.iii.q̄ est in essencia aīe
sicut ⁊ grā ad quā est potencia ⁊c̄
De sacmento ꝯfirācionis
c Irca sacmentum ꝯfirācōnis mouet ꝑmo q̄onez
ꝑmo ponit sacmenti ꝯfirācōnis diffinicōnem .⁊
post mouet tria dubia in forā argumentoꝝ quoꝝ tciū ē.
Utrum sacerdos ꝯmunis possit hoc sacmentum ꝯfer.
re Et poīt q̄tnor modos soluendi. quoꝝ duos vltimos
ponit ꝓbabiles Unus ē q̄ in ꝑmitiā ecclesia non erat
differencia inter sacdotes ⁊ epōs Alius ē q̄ si nō licuit
a principio ꝯmuni sacdoti ꝯfirāre papa potuit omnes.
sacerdotes illius regionis.quo ad hoc īstituere epōs Et
hii duo sūt ꝓbabiles Primº vero est opīonis posite dis.
lxxxxv.super caº. ꝑuenit q̄ papa ꝯsensijt sacerdotes in.
fronte vngere oleo nō c̄smate Scōº modus est ꝑpť scā
dalum vitādū illud ꝯcessit ad tempus vł magis ꝑmisit
Et ē bartholomei brixiensis de ix. distinctōne q̄rta caº.
presbiteris ⁊ caº p̄sbiteri ⁊.hij duo nō sunt ꝓbabiles
Distinctio viii.
c Irca dis.viii.sunt tres q̄ones.Priā de sacmēto
eucaristie Scōa de forā ꝯseccōnis Tercia de ī
stitucōne In ꝑma questione soluēdo q̄rtum seu vltimū.
argumentum allegat.⁊ dicit.Dicit̄ q̄ hec ambo sunt.
vnū signum vniº rei vt corpis xpī.Hic dicens est frater
richardus de media villa in p̄nti dis.ar.i.q.⁊.Soluen.
do scōaz q̄stionem ponit t̄plicem articulum ⁊ inquiren
do que est forma.in hoc sacramento.dicit inter alia cō.
iunctio eīn nō est de essencia forme.⁊ addit Sed scōm.
vnum doctorem ponit̄ ad designādum ordinem ꝯsecra
cionis sacramenti Hic doctor ē beatus thomas in p̄nti.

41

distinctōne arti. 2º .q.1. in solucōne scđi argumenti Et.
post mouet dubiū Utrum p hec q̄tuor hec v̄ba solum.
hoc est corpus meū ꝯficeret corpꝰ xp̄i Et ponit opinio
godofredi pictauensis q̄rta pte summe in materia huiꝰ
sac̄menti. Et fratris iohānis rodi tom minor dicenciū.
ꝙ sic hec de forma corporis Post de forma sanguinis.
mouet dubiū Unde ibi dicit Dicūt aliq̄ ꝙ forma grecor
et forma nostra et q̄cūqꝫ scripta in euuāgelijs est suffici
ens ad ꝯsecracōnem. tamen i ecclesia roāna est de neces
sitate ministri vt illa forma qua vtimur Hec est opinio.
fratris petri de tharātasia in pn̄ti dis. arti. 3.q.2. Et pꝰ
modū inquirit doctor Utrum v̄ba om̄ia a loco illo. hic
est calix rc̄ Usqꝫ ad locū illū exclusiue. hoc facite rc̄ sint
de forma ꝯsecracōnis sanguinis. Dicit tho in pn̄ti distic
cōne arti. 2.q.2. ꝙ sic. post descendit ad t̄ciū articl'm ad.
videndū quid significant v̄ba Et ibi ponit opinio godo
fredi pictauēsis q̄rta pte summe sue in materia huiꝰ sa
c̄menti dicētis ꝙ sacerdos ꝓfert illa v̄ba q̄si matialiter
. qr recitat ea sicut a xp̄o dicta Ex huic a doctore gau
fredo resecato. ponit opīo richardi de media villa i pn̄ti
dis. articl'o 3.q.1. in solucōne ad quintum argumentū
dicentis ꝙ sicut nomen significat sine tempore sic pro
nomen Et ita sicut nomen nō restringit ad tempꝰ ꝓpt
v̄bū cū tempore significās sic nec ꝓnomen. ⁊ sic i hac
ꝓpōne hoc est em̄ corpus meū ly hoc demōstrat illud.
quod est sub hijs sp̄ebus vl' in ꝓximo eius vt sit demōs.
tracō ad intellectum respectu eius ꝙ designat in recto
⁊ ad sensum respectu demōstrati in obliquo. hoc est em̄
corpꝰ meū id est sub hijs speciebus ⁊ demonstracō ad.
sensum in obliquo est vl' erit de proximo corpus meum
ecce demonstracō ad in tellectum ⁊ in recto rc̄

Distinctio. x.

p Retermissa distinctōne ix. quia illic nullꝰ ē des
cendo ad x. que ē cōtra negātes corpus xp̄i in eucaristia
contineri. Hanc distinctionem t̄plici articulat articulo

Primus ē quō potest corpus xpī ꝯtineri in eucaristia. Scō9 est de cōuenientib9 xpō in eucaristia existenti Et tercius de accōne q̄ ꝯuenire pōt xpō in eucaristia Et in quolibet arti. sunt tres questiones. Primi arti. q. pma

Prima qo pmi articuli est Utrū sit possibile corp9 xpī sub specie panis realiter ꝯtineri Et primo habito quid tenendū Scōo declarādo scꝫ qualit̄ sit possibl̄e. occurrit tho. in pn̄ti dis. q. i. in solucōne ad q̄rtum argumētū Et est ꝯmunis opinio dicens id esse ex mutacōne alteri9 ī ip sum. i. panis in corpus xpī Ideo corp9 xpī nō oportet mutari. Hac improbata opinione. surgit scōm dubium quomō hic corp9 xpī sit q̄tū sine mō quātitatiō Huic respōdet henricus qōli. i. q. v. Et egidius de roma qōli i. q. iiii. et qōli. 2. q. xvii. dicentis q̄ quātitas corpis nō ē sub spē panis nisi ꝯcomitāter. q2 prim9 t̄minus ē substā cia corpis xpī Ideo q̄titas ē ibi p modum scōi t̄mini. substācia aūt de se nō habet modū quātitatīū Hac opio ne im pbata accedit guill's olram quē florē dicunt modnum in quarto q. i. hui9 materie in solucōne scōe difficul tatis Post opiniōm ppriā. Et dicit q̄ partes corpis cri sti nō sūt extra se inuicē ī hostia/ sicut enī ē possibile deo q̄ corp9 xpī sit siml' cū corpe ita q̄ sit pars cū parte ꝛ ita q̄ q̄libet pars reliquā pteni subintret ꝛ ita nulla sit extensio ꝛ sic patet opio ꝛc̄ Primi artic'li questioē scōa

In scōa q̄one pmi arti. mouet doctor Utrū sit possibi. le idem corp9 localit̄ esse in diuersis locis Et post argu mēta situata in pede q̄onis inmediate dicit. hic tenetur ꝯclusio negatiā a multis Primo ad hoc ponit racōnes henrici tres ex qōli. ix. q. xxxi. seu vltima Priā sumit̄ ex potencia agentis ad possibile tūc enī corp9 xpī possꝫ esse vbiqꝫ/ qō est ppum deitati Scōa q2 tūc ꝯtraria siml' es sent in eodem quare ꝛ ꝯdictoria. tale enī corpus ī vno loco esset frigidum ni alio calidū in vno ꝯmederet/ ꝛ in alio esuriret. in vno sanū. ꝛ i alio īfirmū. in vno viuū. ꝛ in alio mortuū. Tercia racō suīt̄ ex ꝯmensuracione

locati ad locū scōm vnū ꝛ multā/ sicut sunt q̄tū ꝛ continuum Thomas arguit ad idem in p̄nti dis. q. 2. pricipali In q̄stiūcula tercia illi⁹ q̄onis. soluendo argumentū scdꝫ. qꝛ termini locati ꝛ ita loci sūt siml̄. ꝛ si locatuꝫ sit extra t̄minos loci. erit extra terminos ꝓpos Et adducit̄ de āgelo/ q̄ nō potest esse in diuersis locis/ igit̄ a forciori nec idem corpus. ibi supra q̄one t̄cia p̄ncipali in q̄stiuncula. scd̄a illi⁹ q̄onis ī solucōne principali Vel eīt t̄cō egidi⁹ roān⁹ queꝫ exorāt īfusa bituricēsis idem senciēs sed motus ex alio/ q̄d̄li. 1. q. 1. et q̄d̄li. 2. q. xvii. sic̄ em̄ res ꝑ ꝓpā naturā est tm̄ in vna sp̄e. sic ꝑ vnā dimensionem est tm̄. ī vno loco Ad idem ꝯmētator occurrit brito noster alanus. in quarto q. 1. hui⁹ materie arti. 2. ꝯdictōne t̄cia. Et norman⁹ godofred⁹ de fontibus in idem se ꝯiungit. cū britone. vt sicut pacta sint mente ꝓpinqui. q̄d̄li. iii. q iiii. quoꝝ fundamenta numero duali ponūt̄ Primū q̄ꝛ nec vna mutacōne potest esse idem localit̄ in diuersis locis. nō vna. qꝛ ē ad vnū terminū. nō duab⁹. qꝛ nō vni⁹ racio nis ex tercō phisicoꝝ. ꝛ v. methaphisice ca⁹ de eodem. nō alterius racōnis. qꝛ t̄mini essent ꝯtrarij. ꝛ sic ī ꝯpossibiles mot⁹ Scd̄a ꝯsumit̄ seu scōm fundamentū ex v. phisicoꝝ. qꝛ termini motus sunt inꝯpossibles. ideo ꝛc̄ Et nota q̄ꝑ finis hui⁹ q̄onis debet esse iste nūquid sanguis/ vl̄ spirit⁹/ vl̄ similia que nō sūt de veritate huāe nature essent eadem hic ꝛ ibi. hoc soluet̄ p̄fato arti. scd̄o questione p̄ma ꝛc̄
Tercia questio p̄mi arti. est Vtrū corp⁹ xpī possit esse. siml̄ ī celo ꝛ ī eucaristia Dicit doctor q̄onem esse ctam. fidelib⁹. sed tho⁹ p̄nti dis. q. 1. In solucōne ad p̄mū argumentū donat causam ex ꝯu̇sione alteri⁹ in ip̄m. est vbi. erat illud q̄d ꝯuersum ē. nō localit̄ sed sacm̄ētalit̄ ꝛc̄
In t̄cō arti. principali sunt tres q̄ones In quaꝝ scd̄a q̄rit̄ Vtrum intellect⁹ c̄atus possit naturalit̄ videre corpus xpī Collocatis argumentis in pede q̄onis ponitur. opinio thome in presenti dis. arti. iiii. q. iiii. dicētis duo

Primum q corp⁹ xpi in eucaristia nō pōt naturaliter cognosci ab intellectu viatoris. q2 est obiectū fidei. scd3 qd potest ɔgnosci a beato. ꝛ hoc actu beatifico. q2 eorū q̄ i enigmate cognoscūt in via. succedit in beatificacōne visio clara Idem dicit richardus in sentencia. q̄tuz ad pmū/sed ꝑpter aliā racōnem. in pn̄ti dis. arti. v. q pma q2 sc3 lumen naturale nō attingit ad cognicōnem hui⁹ existencie Quātū ad scdm discordat. q2 dicit q beatus nō tm̄ potest videre hui⁹modi existencia in verbo. sed in genere ꝑpo. q2 huiusmodi exn̄cia nō excedit facultatez luminis glorie. ꝛ iuxta finem q̄onis respōdendo cuidaz dicto iohannis damasceni posito in pede q̄onis. dum dicit doctor subtilis Quāuis vn⁹ doctor dicat eū loqui tā de āgelo q̄ de nobis. Hic doctor ē tho. vbi supra ꝛc

In tercia q̄one hui⁹ arti. q̄rit Utrū exn̄cia corpis xpi possit videri in eucaristia oculo corpali Post argumenta in pede q̄onis ponit opinio fratris richardi de media villa in pn̄ti dis. arti. v. q. 2. distguentis de visu glorioso ꝛ nō glorioso Et de videre naturalit. ꝛ miraculose. Et tūc dicit q neuter pōt videre naturalit corp⁹ xpi in eucaristia Tho. hui⁹ q̄onis dat duplicem rōnem in pn̄ti dis. arti. iiii. q. i. Primā rō est. q2 ibi nō pōt esse ɔtact⁹ sine q̄ nō est actō in corpibus Scda est. q2 color rel picit q̄titatem ꝑ per se obiecto. corp⁹ aūt xpi in eucaristia nō h3 ordinem ad locum rōne q̄titatis Sunt ꝛ ad predictaz q̄onem duo dicta fratris richardi vbi supra Primum dictum est q nec lumen gl'ie corpale q̄le ponit i oculo gl'ificato pōt attingere rem nō exn̄tem alicubi/ cui⁹modi est corpus xpi vt hic Scdm dictum ē. q nec per miraculum pōt aliquis ocul⁹ eleuari ad cognoscendū istud. q2 xpi corp⁹ vt in sacmento h3 modū substācie sepate ꝛc

Distinctō. xi.

c Irca distinctōnem xi. In qua agit de ɔsecrcōe. sacmentali sunt duo arti. Prim⁹ ē de trāssubstāciacōne Scd⁹ de materia trāssubstāciacōnis Et diuiso

43

primo arti. iuxta possibl'e ꝛ factū. ꝑmo mouet doctor is-
tam q̄onem Utrū trāssubstāciacō sit possibl'is Et distic-
ta t̄plici arti. ad q̄onem agrediendo t̄ciū arti. ponit̄ op-
inio fratris G. var. in materia sacr̄menti eucaristie q. 3.
opinione secuuda ꝛc̄
Scd̄a questio est Utrū quodl; possit ꝯn̄ti in q̄ol;. ꝛ res-
pōdendendo scd̄o arti. in oppōm/in q̄ allegat̄ augus. vii
sup gen̄ caᵒ. iiii. Et boe. de duab⁹ naturis caᵒ. vii. n̄llo
mō ꝯn̄ti pt̄ corp⁹ ī spm̄. nec ꝯuerso Dicit; Ad scd̄; dicit̄
qd̄ aug⁹ ꝛ boeci⁹ loquūt̄ in ꝯpacōne ad potenciā c̄ata;
Sic respōdet frat̄ hugo de nouo castro. nō doctor. s; bac-
chalari⁹ doctor frācisci patris alūpn⁹ q̄rti sui pn̄ti dis.
q. 2. in solucōne ad scōm argumentū ꝛc̄
Tercia q̄o est. ꝛ p̄ia scōm factū Utrū panis ꝯuertat̄
in corp⁹ xpi in eucaristia Et diuisa q̄one in duplici arti
Quoꝝ prim⁹. ē. q̄dā dicit circa hoc tres fore opiniones
Quaꝝ p̄ia est/ꝙ panis manet. ꝛ tn̄ cū ipō vere ē corp⁹
xpi Hec fuit manicheorum opio. ꝛ hanc tenuit suo t̄pe
frater iohānes pisiensis ordinis p̄dicatoꝝ. dum autem
iohānes sc; scot⁹ seu de dunis. ponit fundamentū opini-
onis iohāis sc; piensis in tercia racōne seu fundamen-
to. Dicit p̄terea nichil est tenendum tāꝙ de substācia fi-
dei. nisi qd̄ pōt ex p̄sse haberi de scriptura ꝛc̄ Et infra in
eadem rōne addit Si dicas sicut vnus doctor dicit ꝙ
mathei xxvi. dicendo. hoc est corp⁹ meum expresse. In-
sumat panem nō manere. q; tūc ꝓposicō esset falsa. Hic
doctor ē tho. in presenti distinctōne arti. priō q. p̄ia in
solucōne ꝑme questiūcule ꝛc̄
Secūda opinio est ꝙ panis nō manet. ꝛ tn̄ nō conuertit̄
sed desinit esse Hec est opinio fratris guill'i olram nobil'
inceptoris in q̄rto suo ni materia eucaristie questione. 3
in solucōne septimi dubij Et post dicit doctor. Cōtra is-
tas opiniones arguit quidam sic ꝯ ꝑmā. q; est in ꝯueni-
ēs. ꝛ impossibilis ꝛ. heretica. iste quidā est tho. vbi supra
Et idem est supra in questioē 2. de quo doctor noster dicit

ꝯsequent̄ Cōtra eciā scd̄ā opiniōm arguit̄ specialit̄ ꝯtra hoc qd̄ ponit resolucōnem in materiā panis p̄iacentem Post descendit ad scd̄m arti. pncipalem qui ē q̄lit̄ pot eſt huiꝰmodi ꝯuersio decl̄ari. Et dicit scotꝰ ꝙ trāſſubſt āciacō nō requirit/nisi ꝙ vterqꝫ t̄minꝰ sit subā. ꝛ sic ple ne inobediencia agētis . ꝛ ꝙ̄tū ad totale ēe. ꝛ totale nō esse Et addit siē scd̄m aliquos plꝰ requirat̄ scꝫ mutua ꝯuertibilitas per naturā Hij aliqui sunt egidiani a fra tre egidio bituricensi officō. sed romano origine in suis theoreumatibꝰ theologie Priō aūt est aduertendum. ꝙ egidiꝰ de sacmento altaris edidit quedā libellū. modo q̄ ē editus liber de causis/aut liber ītelligēciarū/aut liber alaī britois de maximis theologie ꝛc̄ Jta ꝙ p̄poit̄ ꝓpō seu theoreuma Et ī mediate ꝯmētū sequit̄ ex eo ꝯditū Et sunt. l. ꝓpōnes vt merito possit vocari liber pēthecoſtes. vocat tn̄ eū egidius librū theoreumatū. ꝓpt̄ specu lacōnes ī eo ꝯtentas huiꝰ alti sacmenti. theoron eñ ver bū grecū. latine specl'ari vl' videre dicit̄ Doctor noster vocat illū v̄bum trupharū vt patebit ī fra. vl' ex deffec tu vere phīe solum appenciā habentis exterius ī plibꝰ vl' scd̄o ex carencia ꝯmodi interioris seu fructus. sicut sunt gallice baguenaudes Aut t̄cō. qd̄ magis ē credibi le. qꝛ ī iocūditate spūs ē ꝯditꝰ. ꝛ dat legenti leticiā. sic̄ truffe carnalibꝰ. hec dixerim. vt seq̄nēcia magis pate āt Contra huiꝰ ꝯūsionis doctor noster īquirens modū. di cit Sed de mō possibilitatis huiꝰ ꝯuersionis ponit̄ sic materia vt quid est oīno ī disticta priō de generacōne. igit̄ agens respiciens ipām vt quid respicit eā oīno in disticcā ꝛc̄ Egidiꝰ ē vbi supra Post descendit doctor ad scd̄am ꝑtem arti. scd̄i q̄rendo t̄minū forālem huiꝰ trāſ substāciacōnis Et ponit̄ opīo thome priā ꝑte summe. q lxxvi. arti .iii. et iiii. ꝙ ī natura hūāna nichil ē nisi ma teria p̄ma ꝛ anima ītellectiā Cuiꝰ opinionis sunt q̄tu or rōnes fundamētales vt pꝫ ī littera Et post positas rō nes dicit iohāes mitētes istis ratōibꝰ ꝛ tenētes ꝯclusiōꝫ

earum et cetera Dicit enim tho. in pn̄ti distinctōne arti. pmo q. pria ſoluendo argumentū ſcōm. q̄ſtiūcule tcie q̄ pin⁹ tmin⁹ hui⁹ ꝯuerſionis eſt ꝯpoſitū ex materia ⁊ forā ſeu anima i tellectiā/ nō vt anima intellectiā ē/ nec vt ꝯſtituit ꝯpoſitū qd ē homo. ſed vt dat eſſe corporeū ⁊ ꝯſtituit ꝯpoſitū hec tho. quo inpugnato doctor dicit labijs tenēs eādem ꝯcluſionem dicit q̄ materia habens moduꝫ q̄titatiū ē illō ꝯpoſitū in qd fit ꝯuerſio panis. Hic ē egidius theoreumate xxviii. xxix. xxx. repudiato egidio venit ad bellū henric⁹ de gādauo duas ponēs forās ni homiē nō tn̄ i brutis / qr homo duplici mutacōne ⁊ agēte pducit/ nō ſic brutū. qdl. i. iii. q. vi. viii. xv. et xvi. et qdl. 2. q 2. et. 3. et qdl. iiii. q. xiii. et xiiii. in fine. et qdl. vi. q. xiiii. et qdl. ix. q. viii. et qdl. x. q. v. et qdl. xii. q. x. Rurſus reſpōdendo ſcōe rōm opinātis adūli dū doctor ſubtilis dicit q̄ ſcōm adūſarios matia hꝫ eſſe ſimplicit. Hec hꝫ henric⁹ gādenſis qdl. i. q. x. Item ſoluendo ſcdam rōꝫ thome dū dicit doctor noſter. reſpōdendo q̄ ſcōm aliq̄s q̄titas vl' q̄tū ſubicit in motu augmentacōnis vl' diminucōnis. tmin⁹ aūt q̄titatis tl'is vl' talis tmiāt hūc motū. ⁊ illū. hij aliq̄ ſequūt egidiū theoreuāte p ō et cetera Quarta q̄ſtio pn̄tis diſtinctōnis ē Vtꝝ in hac trāſſubſtāciacōne panis anichillet In pn̄cipio ponit opinio gādenſis qdl. ix. q. ix. et qdl. xi. q. iiii. et qdl. xii. q. x. que ſtat in duob⁹ Primū ē panis nō anichillat. ſcōm ē pais poſt ꝯuerſiōm nō ē nichil/ ſed aliquo mō aliqd. Henrico im pbato accedit egidi⁹ roman⁹ ad pluū dicens panem nō adnichillari. qr poſt ꝯūſiōm in corp⁹ xpi manet i ipō in potencia. qr materia vtriuſq ꝯmunis ē. hec ille ex theoreumate pmo et xxxiiii.

c Circa diſtinctōm xii. agit de accidentib⁹ rmanētib⁹ poſt ꝯſecrōnem eucariſtie. Et ſunt tres articuli Prim⁹ de eſſe accidenciū rmanenciū Scd⁹ de eoꝝ accōne Tercius de trāſmutacōne ⁊c

Circa primū arti. ſunt due queſtiones Prima ē Vtrū

in eucaristia sit aliquod accidens sine subiecto.
Et in soluendo inducit duorum opiniones doctorum.
Prima est beati thome in presenti distinctiōe. articulo primo questione prima soluendo argumentum tercium questiūcule tercie cū unius compositi tantum sit unum esse illius esse ex p̄nti et per actūs articulo primo est cuiuslibet accidentis illius tocius et ita si accūs separat a subiecto deus dat sibi nouum esse. Secunda opinio est gādēsz quoli. quarto. q̄stione. xxxvi. Quando inquit accūs separatur a subiecto deus dat sibi quā dam virtutem supernaturalem. per quam virtutem potest per se esse. licet sine ea esse non possit. Post satis diu soluendo. quartum dubium modicum ante solucionem argumentorum principalium dicit scotus. nisi probetur illud fundamentum aliquorū q accidēs variabile non potest inesse alicui nisi mediante accidēte invariabili. hīj aliqui sequuntur dominum egidium quolibeto tercio. questōne. x. et c̄.

Secunda questio primi articuli. Utrum in eucaristia quodlibet accidens sit sine subiecto
Et ponit duas opiniones extremas.

Primā est egidīj ex theo. xxxvi. xxxvij. xxxviij. et. xxxix. dicentis esse solam quantitatem sine subieto

Et ad hoc ponuntur quatuor raciones. que patet in textu doctoris.
Secunda opinio est gaufredi pictauēsis in quarta parte summe in materia de eucaristia et est nullum accidens potest esse subiectū accidentis alicui⁹ et per consequēs quodcūqz accidēs in eucaristia ē sine subō

Et post modicum an solucoez argu. pncipalium dicit doctor scotus q aut dicerent quatitate sube corpee non esse aliud ab eena tal substancie rc. est guills de okam i quarta. q. prima huius sacramenti. rc.
In 2° arti. est vnica qstio. s. vtr actidecia i eucaristia possint hre quacuqz actionem quam poterat hre i sbo. hec qstio vnica velut fenix i doctore poita e nulla bns 9silem i puti dis. i duor articulor medio quor pmus duas. 2° tres possidet qstiones. z faciunt dyapente quod arismetrici sexquialtera noiant sz p mediu vnicum in vi. surgit z pfectu efficit qd iacebat i pfectu vt merito i duodecia sic dis. xij. em quatertria aut terquatuor con ficiut qd igentis e lnis du bis tria sex z bis sex duodci psagiat. z sic laudata tnitas q aduob9 icipit sed addita vnitate pficit sz gloriosus senari9 que tnitas adipleuit duode9 fama magna celebret senario 9stitut9 z qdrato Sed ad qstione veniam9 qd alibi doctor nr no efficit p vacat. hec qo distin. vt dn sit ide vacat z extra. Extra q dem no sunt a doctore z si i libris repiutur doctoris vt merito dici qat extra non sunt a doctore sz bene sunt in doctore nisi forsan coiter vacat sumat z dicat qd illud vacat qd frustra e aut vel t pter i tetum non ita hic vbi Quatuor vacat. hac qone distigut tho. oppioe pposita hic ei qtuor vacat d qb9 fec metione doctor. doctor sol uedo qtu argu. pncipale hui9 qstionis credo addit vaca cione seu ocio. vu z nom accepunt post lectura copleta r uis edo q scripserat. Et in e q qda libri ea hnt z qda n Post argu. igit i pede qstiois poit. opio tho. i pnti. dis. arti. i. q. pma i solucoe. 2°. qstiuncule q i accoib9 natura lib9 fore sbales n sut pmmu z i mediatu pncipiu actoz sz agut mediatib9 qlitatib9 actis z passiuis taq ppijs istrumtis. Et si arg. 9 eu q nichil agit vltra spez sua sz vtute illi9 cui9 e istrm pt sic serra ad foraz stani. Un i p9 arg. hic 9 tho. scot9 dic. dicut ei q actidecia rcipiut huioi vtute istrale eo q cat a pncipijs eenalib9 sbe hoc

habet thomas in eadē questione. Ex hinc doctor soluit
secunduȝ mentē ꝓpriā ꝛ ē priā cōclusio ꝙ nec accidēs
sepatum nec cōiunctum pt̄ per se attingere substāciam
vt t̄minum. Et satis ꝓpe incipit ꝑmū vacat cui⁹ extat
inicium. Cōcedo ꝑmā ꝓbacōeȝ sed scd̄a est falsa. Et du
rat vsqȝ ibi. p̄terea. Omīs potēcia mere passiua ē ꝯtra
discoīs. ix. metha. Et ē rō cōtra tho. vnde in eadem rōe
dicit doctor. Dicūt enim potēcias fluere ab eeña aīe hoc
dicit tho. q. lxxvij. arti. vi. p̄terea in argu. quod īcipit
Preterea q̄rto metheo. singulū est illud qd̄ pt̄ ī ꝓpriam
opacionem ꝛc̄. Dicit doctor ꝛ hoc arguit̄ scd̄m vnum
ꝑncipiū istoꝝ. Jlla forā ē ꝑncipiū agēdi ī q̄ generans ꝛ
geītū assimilant̄. h⁹ hȝ tho. ꝑma pte sūme. q. xi. arti. v.
Post mod̄ tres ꝓbatas ꝯclusiōēs mouȝ mlt̄a dubia ꝛ p⁹
solucōeȝ octaui dubij lōge ꝑ foliū cū dimidio q̄ solucio
incipit. Ad scd̄ȝ dico ꝙ hr̄et grad⁹ iste ꝛ ille sint eiusdē
rōis ī se ꝛc̄. Incipit scd̄ȝ vacat cui⁹ ē exordiū. Et si ar
guas sic subā necessario req̄rit ꝛc̄. ꝛ ē mai⁹ q̄ꝫ ꝑmum et
durat vsqȝ ad illū locum. Et si q̄ras aquo īducit̄ illa q̄
litas an agenerāte vt generās. ꝛc̄. Ubi īcipit t̄cium va
cat īmediate. ꝛ est min⁹. ꝛ⁹. vacat ꝛ q̄ī eq̄le ꝑmo ꝛ du
rat vsque illū locū. Et si arguas tunc illa alteracio priā
tunc nō hȝ t̄minū ꝛc̄ vbi incipit q̄rtū vacat qd̄ ē mai⁹ oī
bus ꝛ durat vsqȝ ad illū locū. Ad t̄ciā cōcedo ꝙ spēs se
pate possunt corrūpi ab agēte creato ꝛc̄. In. 5⁹. articu.
lut. iii. q̄stiōes. Pria an oīs trāsmutacō possibil̄ cāri ab
agēte creato cc̄ accidēcia ī eucaristia manēte necessario
req̄rat eādē quātitatē maner̄. Et pōit̄ opio gedofredi
de fōtib⁹ quo. xi. q. 5. ꝙ n̄ solū ē possibil̄e quātitatē eādeȝ
maner̄ hic sȝ n̄ ē alia ꝛ alia q̄ꝫtitas ī rarefactōe ꝛ ꝯdēsacō
ne spēꝝ ita. s. ꝙ nichil ꝑoris remaneat ī posteriori. Ex hic
hac īpugnata opiōe pōit opiōȝ ꝓpā dicēs ꝙ ī eucaristia
manēte pōt ītelligi q̄druplex muta⁹ p⁹ ꝯcēdit ad q̄ꝫdā
opiōm quam dicit esse cōmunē. scȝ. ꝙ in rarefactione
quantitas sit noua non tota sed pars in eodem.

hec est opīo fratris iohānis de roditon in q̈rto distīctōe x.q.3.articulo quarto.&c.

s Ecunda hu⁹ q̄o articuli est vtrū possibile sit cir ca eucaristiam fieri aliquam transmutacionem corruptiuam illorum accidenciū: Hic ponit̄ opinio thome p̄ntis dis. articulo. 2°. in solucione p̄ncipali t̄cie questiūcule. esse subsisteus quod conuenit dimensionibus remanentibus est ɔforme illi esse q̄ō p̄us substancia panis habebat. vn̄ esse in quo dimensiones existunt tollit̄ eisdē passionib⁹ q̄b⁹ tolleret̄ subā existēte. Et ideo eodēmodo corrūpūtur accidēcia remanēcia sicut p̄us corrumpi poterant. Et post arguēdo cōtra thomā doctor tāgit duplicem opinionem de quantitate. p̄ma cōmis. scd̄a est q̄ quantitas sbē non differt a sbā nec qualitas qualitatis a qualitate. hec est opinio guilli okam in. iiij. q. p̄ma huius sacramenti. &c. Questio t̄cia huius articuli est vtr̄ in aliqua transmutacione facta circa eucaristiaz necesse sit sbāz aliāz operatione dīna redire. hic sūt varie opiniones. prima est papal' innocencij. tercij. scz. libello de officio misse parte. 3. capitulo. de fractione q̄ substancia pāis. redit. Secūda est scōra l'. thome scz in p̄ūti dis. articulo secundo in solucione principali. secūde questiūcule q̄ materia redit. Et debet exponi hec opinio vt intelligatur non de materia anichilata. quia quod versuz est in nichilum secundum eum non potest redire idem numero nec de materia conuersa in corpus cristi. quia tunc corpus cristi possit conuerti in panem & ita de materia quam deus creat de nouo. Et arguit iohēs contra thomaz & in primo argum̄to dicit tunc materia esset sine forma quod dicit doctor iste simplicit̄ esse impossibile. h⁹ hz tho. priā p̄te sūe. q. lxvi. arti. p°. i eod̄ argu p°. dicit scō. q̄ agēs nat'ale nō genāt nisi de matia quāta maxīe scōz istū. i. scōz tho. vbi sup̄. Et addit subtil' sil̄i ū p̄t gnāre nisi cū illa gnācōe ɔitet̄ aliq̄ corrupcō & spāl'r scōz istū. i. tho. vbi. s. arti. 2°. Tercia opiō ē archiepisco.

et patriarchalis egidius in theoreumatibus theorẽate
xliiii. et. xlv. q̄uis ꝛ thomas ponit eam qui tamen non
fuit archiepus. Dicit em̄ ꝙ sic forma subãlis nõ r̄cipit
ĩ materia nisi mediãtib⁹ dimensioib⁹ intmiãtis vt pꝫ ꝑ
ꝯmẽtatorem p̄õ phisicoꝝ. et inde subã orbis ita ꝙ sunt
rõ recipiẽdi imediate forãꝫ subãlẽ/ ꝛ sic ꝯiũcte/ita sepa
te. quia posteri⁹ nõ variat ꝑus. iõ si fiat corrupcõ ni spẽ
bus possunt recipere imediate formã subãlẽ. ita ꝙ v̄tu
te diña dabit dimẽsionem nature materie ꝓpt̄ ꝓpĩq̄ta
tem ad ipsam vl' ex ꝯñti adveniet materia ꝓpt̄ ꝯcomitã
ciã naturalẽ ad formã subãlem. Et iuxta hoc opĩo solẽ
pnis scꝫ gaudensis qõli. viii. q. xxxvi. dicens ꝙ si ex ta
lib⁹ dimẽsioĩb⁹ generet̄ v̄mis sine materia post ea ex ꝑ
tib⁹ nutriẽtib⁹ generabit̄ subã ꝛ mãtia nutmẽti erit tã
deꝫ mãtia illi⁹. Quĩta ꝯputãdo solemie ẽ minorissa fra
tris richardi de media villa pñtis dis. arti. scõo. q. 2. in
solucõne pñcipali. inquit em̄ ꝙ ĩ trãsmutacõe ꝑ cacõꝫ
accidentib⁹ collatũ ẽ posse trãsmutari. nõ solũ ĩ formã.
sed in ĩsinitũ gradũ actualitatis que ẽ materia. ꝛ sic ac
cidẽcia resoluũt̄ ĩ materiã ex possibilitate eis annexa. ꝛ
sic ꝯcordat cũ scõa opiõe ĩ materia/sed differt. qꝛ scõa
dicit hoc fieri ĩmediate a deo. hec nõ ĩmediate sed ꝑ ac
cionem agentis naturalis ꝛc̄

c Irca dis. xiii. querũt̄ due q̄ones. Priã ẽ. Utrꝫ
sola accione diuina possit confici corpus cristi
Istam questionem doctor articulat triplici articl'o Et
p̄mo arti⁹ multum infra p̄distincto de duplici respectu
. intrinsecus. ꝛ extrinsecus aduenientẽ/ querit doctor
in quo subiectiue ẽ accio. sed cui/inq̄t/videt̄ ꝙ ĩ passo. se
cũdũ phm̄ 3. phisicoꝝ. Hec ẽ opio fratris guill'i varroñs
doctoris scoti li° 2°. dis. p̄ina q. v. Et ĩ quarto ĩ materia
eucaristie q̄one vltiã. ĩ solucõne p̄mi argumenti princi
palis. ꝛ tcij inuenietis eiusdem ꝛc̄
In tercio articu. in quo agit. an accõne alicuius creati
vt instrumentaliter agentis. possit confici eucaristia.

In principio ponit̃ opio ex dictis thome ꝑma pte sumẽ q.lxxvii.arti.vi. in solucõne pñcipali. ꝙ ista ꝯuersio po
sset creato ꝯuenire vt instrumẽtalit̃ agenti. Tũ primo
quia accidens potest esse instrumẽtalit̃ agens ad genera
cõz substãcie. igit̃ in ꝓposito a sili ex thoma ibidẽ. Tũ
scdo ꝓbando antecedens. qñcumqꝫ sunt duo actus/quo
rum neut̃ includit aliũ. nõ reducũt̃ in idem principiuꝫ
Sed dare esse materie. ꝛ opari. sunt duo act9/nõ inclu
dẽtes se iuicẽ. vt patet. ergo si forma substãcialis dat ẽe
materie. nõ erit principiuꝫ opacõnis. sed acciden s. tho
mas vbi supra arti. ꝑmo in solucõne principali. Et si ar
guitur ꝯtra eos. quia intellectus si est accidẽs absolutũ
distinctũ ab aniã per se poterit beatificari. Scdo qꝛ sub
stãcia siue ꝗtitas subẽ/est obiectũ intellectus. g° prici
piũ imediatũ opacõis. Ad ꝑmũ dicit tho. ibidẽ arti. vi
i solucõne principali. ꝛ solucõne argumẽti scdi. ꝙ de9.
nõ pt̃ qõcũqꝫ absolutũ separe/a quocũqꝫ absoluto. Ad se
cundum dicit idem pte eadẽ q.lxxxvii. arti. i. i solucõne
pricipali. scdi argumẽti. ꝙ illa opacõ ẽ itecõalis nõ re
alis. Post doctor icipit arguere ꝯtra tho. ꝛ i scda rõne
dicit. quot autem comfirmant istam rationem per hoc
ꝙ in distinccõne passionis cadit subiectum est tho. eadeꝫ
pte q.lxxvii. arti. vi. in argumẽto ꝓ parte quã tenet an
solucõnem pricipalem. ꝛ quia fit mencio de triangulo
ꝛ ysocbe. oportet figurare. ꝛ quia fit mẽcio de spe triã
guli/que sunt tres aut em̃ latera omĩa sunt eq̃lia. ꝛ sic
dicitur ysopleuros in greco et equilaterus i latino. aut
omnia latera sunt inequalia. et sic dicitur scaleron in
greco. ꝛ equicius per contrariũ i latino. gallice equer
re. Aut habet duo equalia tercium in equale. et sic dici
tur ysocheles in greco. altera parte longior in latino.
Post modum doctor ostendit. ꝙ thomas non bene rẽõ
net istam instanciam dicendo. ꝙ illa accio est intencio
nalis non realis. quia intencio est forma realis. Ideo
habet principium actiuum reale

Nec valet fugere ad fantasma. q2 s3m eos essencia ãgli mouet ĩtellectũ angeli ad ꝓpriã intelleccõꝫ. hoc habet thomas ꝑma ꝑte summe q. lvi. articulo ꝑmo. in solucõe principali. Deinde dum iohãnes dicit. Alia instãcia pñ cipalis ad tciũ articulũ ẽ talis. possibile ẽ creaturam in ṽtute diuiã causare aliã cognicõꝫ ꝓpriã a deo. gº mul to magis possibile ẽ accidẽs in virtute substãcie cãre sub stãciã. Est thomas eadẽ ꝑte sumẽ. Et q. eaõ articlõ tcõ in solucione principali ꝛc̃
Scõa questio pñcipal ẽ. Utrum quilꝫ sacdos possit cõfice re eucaristiã. Et infra dum agit de intdicto circa locũ Dicit frat̃ richardus de media villa. in presenti distictõ ne. articulo quarto q. i. in solucõne prĩcipali Si ẽ ĩtdic tus a iudice latum ꝯ locũ/scienter celebrans. incurrit irregularitatem. extra de clerico exꝯmunicato ministrã te. capitulo postulasti ꝛc̃
Circa distictõnem xiiii. In qua incipit agere de penitẽcie sac̃mẽto. ꝛ ꝯtinuat vsq3 ad xxii. dis. in clusiue/ita ꝙ sunt de isto sac̃mẽto nouem distictões. sic̃ de sac̃mẽto eucaristie sex. Mouet q̃tuor q̃ones. in ꝑma. d. Prima ẽ Utrum penitẽcia necessario reqrirat̃ ad deleci onem peccati mortalis. post baptismũ ꝯmissi. Dearticu lat doctor istam questionem triplici articulo ꝛc̃
Primus articulus ẽ/quid manet ĩ peccatore transeũte actu aquo dicit̃ peccator. Respõdet thomas ĩpñti dis. q. 2. articulo ꝑmo in solucõne prĩcipali scõe questiũcule Manet in anima que peccauit reatº culpe/qui ẽ quedã obligacõ ad penam debitam illi culpe. Et ẽ relacio fun data nõ super actum culpe. sed super essenciam anime preuia tamen culpa actuali ꝛc̃
In secundo articlõ allegat boecium dicentem. ꝙ peã ẽ ordinatiua culpe. Et nõ dicit locum vbi hoc dicit boe cius. Hoc autem dicit in libro quarto de ꝯsolacõe phie ꝓsa quarta. Feliciores ĩquit phia superbos/suple luen tes. ꝙ si eos nulla iusticie pena coherceat ꝛc̃

48

In pñcipio tcij arti. allegat augustinum dicētē. Jubsi
sti dñe ꝛ ita ē vt peā sit sibi quisqꝫ pctoꝛ ꝛ locū ñ nosat
hoc. dicit aug⁹ pmo li° ꝯfessionū ca⁹. xii. in fine ꝛc̄
Scða questio ē Utrꝫ act⁹ peītēdi reqsit⁹ ad delecōꝫ pec
cati mortalis sit act⁹ alicui⁹ ṽtutis ꝛ ifra pbādo tciā
conclusioēm pmi arti. allegando augustinū dicentē. ꝙ
volūtas copulat parētē cū ple ꝛ locū nō notat. augus.
aūt. xi. de tri. ca⁹. iiii. de magnis ꝛ. viii. de puis sic dicit
volūtas quō corpi obiecto sensuꝫ formādū admouebat
forātū iūgebat. Sic ec̄ aīmi rcordātis ad meōriā ꝯuerte
bat. Et post in tcō mēbro ꝛ. arti. vbi dicit doctoꝛ sic̄ tac
tū ē li°. ꝛ°. coit libri hnt false. at nichil habēt. ꝺꝫ aū t sic
haberi sic̄ tactū ē li°. ꝛ. dis. vii. q. vnica. ꝛ bene dicit doc
toꝛ tactū ꝛ ñ dictū. qꝛ pl⁹ accipit i illa q̄stioē qꝺ dicit
doctoꝛ accipi virtute ꝙ̄ forma ṽborum ꝛc̄
Tercia questio ē. vtrꝫ peitecia ṽt⁹ sit tm̄ vni⁹ pene isflic
tiā. Et dicit p⁹ argumēta i pede q̄onis. hic dī ꝙ cuiꝫ ṽ
tuti in appetitu corrñdꝫ aliq ꝛl'a in itellectu siē alia siue
eadē plib⁹. de hoc in tcō. Et p⁹ de coi aut vacat seqt̄ aut
falso scribit̄. dꝫ autē esse sic de hoc li° tcō dis. xxxvi. q. vi
ca arti. ꝛ° ꝛ collacōꝛ pma. Rursus ifra dū seqt̄ ad ppo
situm veritates supās speculatiās nō possum⁹ natura
lit̄ nosse ꝛc̄ ꝛ sequit̄ li° di. ꝛ nichil post de ꝯmuni aut fal
so scribit̄. debet aūt sic esse libro primo distinctione. xlii.
questione vnica ꝛc̄

c Irca distinctionem xv. doctoꝛ querit quatuor
questiones. Prima. vtrum cuilibet peccato act
uali correspondeat propria satisfacio. Hāc articulat q̄s
tionē articulo duplici. Et primum articulum in quiqꝫ
menbra distinguit quorum secundum est. Utrum si
homini possibilis satisfacio deo. De hoc dicit beat⁹ ans
elmus li° prio ꝛ scðo. cur deus homo ꝙ nō homiī possi
bile sit satisfacere de petō deo quem offendit ꝛc̄
Scðm arti. diuidit i q̄tuoꝛ dicta. ꝛ i q̄rto dicto. ponit̄
opio thome in pñti dis. arti. i. questione tcia in solucioē

pn̄cipali scd̄e q̄stiūcule. ꝛ fratris richardi de media vil la eadē dis. arti. i. q. v. i solucōne pricipali. ꝛ henrici qō libeto viii. q. xviii. Dicūt isti ꝙ ꝛ si satisfacō exterior pro vno peccato possit separi a satisfacōne ꝓ alio vt pote q̄n orat nō dat elemosinā tn̄ nō pōt extior satisfacō fieri de vno peccato ita ꝙ iste remaneat ī alio peccato ꝛc̄

Secunda q̄o est. Utrum q̄cumqꝫ i iuste abstulit vl' deti net rem alienam teneat illud restituere ita ꝙ nō possit vere penitere absqꝫ tali restitucōne. ī scd̄o argumēto al legat ieronimū dicētē. qui dicit deū impossibile p̄cipisse anathema sit. sed locū nō noiāt. hoc hꝫ ieronim⁹ ad da masuꝫ papā ī ep̄la de explanacōe fidei catholice Rur s⁹ ī pede q̄ois allegat ius. Et dicit xiiii. q. xvi. ꝛ n̄ poit capituluꝫ ī multis libris debet aūt esse ca⁰ si res. Arti culat aūt hāc q̄onem q̄druplici arti. Et in t̄cia ↄclusioē scd̄i arti. allegat augustinū li⁰ de ci. dei dicētem. ꝙ me lior ē in domo panis q̄ꝑmus. ꝛ de ↄmuni cursu est ī me dio locus vacuus ad ponendū qōli. li⁰ ꝛ in medio vacui .c. ad sciēdū capitl'm Est aūt auctoritas li⁰ xi. ca⁰ xvi. Et in eadē ↄclusione dicit doctor Ista aūt scd̄m rectaꝫ racōꝫ/nō ↄsistit in indiuisibili sic̄ dicit quidā mot⁹ ex h⁹ ꝙ iusticia h̄t tātū mediū rei. cetere v̄tutes mediū rōnis Hic mot⁹ ē frat̄ richardus de media villa li⁰ t̄cō distictō ne xxxiii. arti. iii. et q. iiii. Et henric⁹ qōli. vi. q. xxii. Et dū ī mediate doctor ↄ̄ hoc arguit. dicit hoc em̄ falsum est vt declarat̄ libro t̄cō di. Et post est vacat aut ↄmuit̄ falso scribit̄ Debet aūt sic esse vt declarat̄ libro t̄cō disti ctōne xxxiiii. q. vnica. ī solucōe principali post medium in quarto ↄclusione hui⁹ articuli/que est de mutui daci one ꝛ ↄ⁰ ibi ad iuste ↄ̄hēdū opꝫ seruare equalitatem sim plicit̄/ī nuēro/vl' ī pōdere. exceptis q̄busdē casib⁹ d̄ q̄b⁹ dicet̄ ī fiē. dicit doctor. rō h⁹ assigāt a q̄busdā. q2 vsus pecunie est eius consumpcio igit̄ concedens eaꝫ. mutuo consumit eam. Hec est racio fratris richardi dis. p̄nti articlō v. q. v. modicū an̄ solucōꝫ argumētoꝝ p̄ncipaliū

Post modū in q̄rto menbro articuli iiii. cui scʒ sit satis factō facienda siue r̄stitucio̅. ꝛ per quē dicit doctor sub tilis. dicit vnꝰ doctor q̄ꝺ ꝯfessori vel alicui ꝺ cuiꝰ fideli tate c̄dat. hic vnꝰ doctor videt eē tho. in p̄nti distincti one arti. v. soluendo tci. argumētū q̄rte q̄stiūcule scōm ꝙ exponere videt passum istū frat hugo de nouo castro p̄ntis dis. q. v. arti. 2. ꝯclusione scd̄a i solucōne pmi casꝰ Ultio̅ r̄spondendo viii. argumēto pri cipali seu penul timo cuiꝰ respōsio manet ad illō ꝺ adultera muliere ꝺꝫ ꝛc̄ Pria r̄nsio ē fratris richardi ꝺ media villa p̄ntis dis. arti. v. q. iiii. soluendo nonū arguētum ꝙ ipā ꝺꝫ reue lare c̄mē suū filio suo spurio. ꝛ inducere eū addimittē dū hereditatē vero heredi ꝓ hoc ꝙ iniuste occupat R̄n sio scd̄a est hostiēsis in suma q̄ dicit copiosa liᵒ. v. titlo de penis ꝛ remissiōibꝰ ꝙ debʒ reuelare culpā suā mari to ꝙ assignet hereditatē v̄o heredi ꝙ est licitū s̄m iura imperialia ꝛc̄

Tercia p̄missa questione in q̄ nichil occurrit est q̄rta q̄s tio Utrū dāpnificās aliquē in bono fame teneat ad r̄s titucōm ita ꝙ pei tere nō possit nisi famā restituat Hāc q̄onem t̄plici mō distiguit. ꝛ iuxta finē pri moi allegat auctoritatē salonis inq̄t em̄ ꝓuerbioꝝ ꝛ quo non quotat caᵒ. debʒ aūt dici xix. caᵒ dū dicit q̄ cito c̄dit leuis ē cor de. Ubi notadū ē ꝙ illa auctoritas scd̄ʒ veritatē ē i xix ecclesiastici. ꝛ tñ in textu nostri doctoris scōm ꝙ i plu ribꝰ libris ex intencōe aspexi quotat in ꝓuerbiis Unde opportet ꝙ fuerit in pmo origināli defectꝰ. aut ꝙ doctor ex quadā i premeditacōne locutꝰ fuerit Uel tcō ꝙ hoc nomē ꝓuerbiū vt ꝯmune ad omēs libros sapiēciales li bro ecclesiastici aꝓpauerit sic̄ hoc nomē sapiēcia ꝯmune ē quiqꝫ libris sapiēcialibꝰ vt pʒ in p̄ncipio epistolaꝝ. q̄ dicūt in missa ex libris illis. ꝛ tñ illoꝝ vnꝰ ex libris quī qꝫ dicit liber sapiēcie Uel q̄rto ꝙ solū in ꝯmuni ꝓūbiū sumpserit q̄ ad illos quiqꝫ libros vt sit sensus ꝙ ꝑdicta autoritas ē in ꝓuerbiis. i. libris sapiēcialibꝰ seu vno illo

rum Unde in q̄rtis nostris doctoris ꝯmuniter hic non quotaꝭ capitulū nisi fiat de nouo qḋ propositū ostēdit. Unde ⁊ ieronim⁹ in ꝓlogo sup ꝓuerbia salomonis fatetur se repisse librū ecclesiastici noīne intitulatū ꝑabolaꝝ In fine aūt ꝑmi modi ponitꝭ illa auctoritas iacobi t̄cō Qui nō offendit in verbo hic ꝑfect⁹ ē vir. sed capitulū nō quotaꝭ Et in t̄cō mō allegaꝭ auctoritas deut. xvi. iuste qḋ iustum ē exequeris nō tn̄ de t̄minaꝭ capitulum

c Irca dis. xvi. sunt due q̄ones dimissa ꝑma. qr nichil occurrit Scḋa ē Utrum reissio vꝉ expulsio culpe ⁊ in fusio gracie sit vna simplex mutacō In secūda ꝯclusione dū allegaꝭ aug⁹ dicens peccatū intm̄ ē malū inq̄tuz adiunt de bono. sed spaciū ē vacuū debet poni in euchcridoin. ⁊ in eadē ꝯclusiōe ante obieccionem dū dicitꝭ. sicut dictū ē in ꝑmo libro di. ⁊ post aut vacuuz sequitꝭ. aut falsa scriptura debet sic haberi sicut dictum ē in ꝑmo libro dis. xlv. questione vnica Tandē respōdendo scḋo argumēto in oppositū pedis q̄onis. dicit scḋm argumētum de ꝑori ⁊ posteriori ponderaꝭ ab aliq̄bus Huiꝰ aliqui sunt tho. xvii. dis. iiii. q. i. arti. iiii. in ꝑn̄cipio. Et fratꝭ richardo⁹ eadem dis. arti. iiii. q. iiii. Et veteres ꝯsiles. qr ponēdo distinctōz istoꝝ tāq̄ mutacōnū quertꝭ ordinem ⁊c̄

c Irca dis. xvii. moueꝭ vna q̄o Utrū necessariū sit ad salutem peccatori omīa peccata sua ꝯfiteri sacḋoti. in argumēto in oppositū allegaꝭ ambrosi⁹ n̄ pōt q̄sq̄ iustificari a pctō nisi an̄ peccatū fuerit ꝯfess⁹ ē aūt in libro de padiso Et aug⁹ eciā ē in libro de penitēcia. nemo dicat sibi occulte ago penitēciā nouit deus ⁊c̄ Articulat autem q̄stionem t̄plici articulo ⁊c̄

In ꝑmo ꝑmi arti. dicit doctor q̄ non recte loquitꝭ gracian⁹ de iure legis nature ⁊c̄. hec habētꝭ ī decretis distinccōne ꝑma. huānū. iuxta aūt mediū arti. tangit Utrum greci ꝯfiteaꝭ. ⁊ in quodā loco dicit Conficere in fermento vꝉ vti ista forma batizeꝭ suus ⁊c̄. De quib⁹ nō ⁊ post

in aliq̄bus libris scribit' xpi ꝛ male lcȝ xpū̃s ñ sit malus
sed optim⁹ in aliq̄bus ·est vacat ꝛ hoc implete. debet au
tem esse de quibus nõ tacent latini Juxta aũt finẽ arti
petit doctor nũq̄ꝯ dicemus scõm scȝ qõ illud p̃ceptũ hẽt
ex v̄bis alicui⁹ apostoli Videt' hic dicere frat̃ alexãder
de halis. ĩ quarta pte summe. tractatu de ꝯfessiõe q. ix .
ex illo v̄bo apl'i Cõfitemini altutrũ peccata vestra ꝛc̃
In pricipio tcij arti. q̄ sunt ꝯfitenda. respondet frat̃ ric
hard⁹ in pñti dis. arti. scõo q. iiii. In solucõe ad pmũ ar
gumẽtũ. si hȝ mortalia solũ tenet' ad ꝯfessiõm mortaliũ
ꝛ nõ venialiũ Si aũt habet sola venialia. ppt̃ p̃ceptuȝ
ecclesie tenet' ĩ illo casu ad illoꝝ ꝯfessiõm Iteꝝ circa fi
nem arti. dũ agit de qñ. tenent' peccatores ꝯfiteri. Po
nit duas opiniones ꝯtrarias Priã ẽ fratris alexãdri de
halis de qñ ꝯfessionis q. 2. q ꝛ ante temp⁹ statuti de ꝯfes
sioue fienda in pascha· ꝛ post temp⁹. tenet' exñs in pecca
to mortl'i statim ꝯfiteri habita oportuĩtate confessoris.
Alia est fratris richardi in pñti dis. arti. iii. q. vi. q nec
stati añ tpũs statuti. sȝ tm̃ in voto ꝯfiteri p aliq̄ tempore
añ mortem nec post tpũs sed p voto ꝯfiteri semel ĩano
Descendit post ad argumẽta p̃ncipalia Veniens auteȝ
ad quartũ argumẽtũ in quo dicit' / q null⁹ tenet' ad im
possibile ꝛ q omĩs homo ẽ mut⁹ inter eos / qui nesciunt
linguã eius. iõ nequit ꝯfiteri. ponit opinionem thome ĩ
pñti dis. q. iii. arti. quarto solnendo scõm argumentum
quarte q̄stiũcule. dicentis. Debet ꝯfiteri per intp̃tes vl'
p aliqua signa alia a v̄bis q̄ pñt esse nota sacerdoti Ad
quintũ aũt qõ erat. q2 nõ hñs sacerdotem pñtem nõ teẽ
tur ꝯfiteri sacerdoti: dicit tho. vbi supra qõ ẽ fienda per
scriptum Et in textu nostro dum sequit' sicut legitur dõ
cãtuariẽse qui misit. Et post est vnum vacuum in quo.
debet esse ad curiam p ab solucõne / iste cãtuariensis est
beatus thomas martir qui. quia male pmiserat anglo
rum regi. deceptus sup libertatem ecclesie scripsit alex
andro tercio vt sibi indulgeret penitencia imposita. pa

tet in legenda aurea in de vita eius

c Coniungit xviii. et xix. distinctiones simul. duas
quēs qones Prīa ē. Utrum potestas clauium
ecclīe tm̄modo se extēdat ad penā tpalem Scda ē. vtꝝ
cuilibꝫ sacdoti in susceptōne sacdocij ꝯferāt claues reg
ni celoꝝ. Et hanc soluit pmo in quiqꝫ distiguens arti.
Et in pricipio tcij arti/qui ē ꝙ hec ꝛ illa, clauis nō sunt
vna clauis. sed due. Ponit opio tho. pn̄ti dis. q. i. soluē
do pmū argumētū scde q̄stiūcule dicētis ꝙ iste claues
idem sunt cū caractere sacdocij ꝛc

d Jmissa xx. dis. qꝛ opinio nō. occurrit i. xxi. duas
mouet questiones. Quaꝝ pma ē. Utꝝ post hāc
vitā posset aliqd peccatū dimitti. allegat i tcio argum̄
to pedis q̄stionis damacen̄. Et est libro scdo in fine q̄rti
capitli. Et querit ifra q. penitēcia correspōdet peccato
veniali scdm dīnam iusticiā. Dicit alexād de halis i ex
posicōe litterali pn̄tis dis. ꝙ sibi p se correspōdet pena
etna. p accidēs aūt tpalis. Et dum arguit p doctorem
ꝯ opinionem. qꝛ tūc aliqs esset siml dign⁹ vita eterna. ꝛ
dign⁹ pena etna. qꝛ habēs caritatē ꝛ exn̄s i peccato vei
ali eciā scdm actū ex scda scde fratris alexādri de halis
tractatu de peccato veniali. q. ix. dicit ꝙ pctō veiali per
accidens qn̄ ꝯiungit cū peccato mortli debet pea etna
nō racōne sui ꝛc

Scda qo ē. Utrū ꝯfessor teneat necessario in q̄cūqꝫ ca
su celare peccatū i ꝯfessione sibi detectū. Articlat qonē
quītuplici ꝯclusiōe. Prīa ꝯclusio ē. celare pctm̄ in ꝯfess
ione detectū tenet sacdos de lege nature. Hāc ꝯclusiōꝫ
pbat frat rechardus de media villa in pn̄ti dis arti. iiii
q. i. qꝛ eadem psona vere affirāre pōt aliquid in psoā al
teri⁹ loquēs qd vere negat i ppa psoā loquēs. igit a si
mili homo rp̄ntans psoāꝫ diuinā. Jn foro ꝯfessionis po
test vere aliquid affirāre qd extra illud foꝝ pōt negare
vere/ qn̄ loquit vt gerēs ppam psoāꝫ. igit extra forum
dicendo se illa audiuisse vel sciuisse mētitur/ sed vitare

57

mendaciū ē de iure nāture. ꝛ maxime mendaciū ꝑnicō
sum. Preterea argumēto tcō ꝯ richardum dū dicit doc
toꝛ ꝙ licet peccata in ꝯfessione detecta in vl'i posse dice
re, ꝛ in ꝑticlari nō ꝛelata ad ꝑsonam ꝯfitentē ē idem ric
hardus vbi supra q.2.ꝛc
Accedit post ad quartā q̄onem inuestigādo quis teeat
celare ꝛ q̄n ꝛ cui. Et de cui dicit guilł's altisidiorensis
quarta ꝑte summe tractatu de ꝯfessione ca°. v. ꝙ cuilꝫ
teneē celare nisi supioꝛi cui in casu pōt reuelari. Ad ter
ciū argumētū de pn̄cipale sacdote quē ꝯduxerūt aliqui
īterficere in neōre ꝛ aūcꝙ intret nemus/ vn° reuelat sibi
in ꝯfessione. videē dicere frat richard° in pn̄ti dis. arti.
iiii. q. 2. in solucōne quīti argumēti ꝯdicōālit tn̄ ꝙ teneē
intrare nem° ꝛ si exponit se morti hoc ē ꝑ iusta cā vt ser
uet legē de dei sigillo ꝯfessionis. Rursus solnēdo sextuꝫ
argumētū de abbate qui scit ꝑ ꝯfessionē suū monachuꝫ
morari in loco suspecto ꝛ societate inhonesta. Priō dicit
scōm mētem ꝑpani. post modum addit licet aliqs dixe
rit ꝙ ꝯfessoꝛ nullo mō pōt se aliter habere ad ꝯfessum ꝛō
ne ꝯfessionis ꝛ quātū ad quecūqꝫ actum extra forū illuꝫ
ꝙ si penit°. nichil audiuisset. hic aliquis ē hericus de gā
dauo qōli. viii. q. xviii.

c Irca dis. xxii. vnā questionem querit. Vtꝛ pec
cata ꝑ penitenciā dimissa in recidiuāte redeāt eadē nuē
ꝛo. Articulat istam questioneꝫ tplici arti. In pmo dicit
richardus arti. pn̄tis dis. q. pma/ ꝙ de potētia absoluta
dei nō pōt redire idē peccatum numeꝛo. qꝛ scōm augus.
lxxxiii. q. q. iii. deo actore fit nemo deterioꝛ ꝛc

p Reter missa xxiii. dis. i qua agit de sacramento.
extreme vnciōis quia nil occurrit. ponendū trā
seamus ad xxiiii. et xxv. distinctōnes. Inquib° agit de
sacmēto oꝛdinis et in xxiiii. solum querit vnā questionē
Vtꝛ i ecclesia sint septem oꝛdines eo mō quo oꝛdo poi
tur sacmentum. Articlat hanc questionem quadrupli
ci articulo. Prim° ē quid ē oꝛdo vt hic loquimuꝛ d̄ oꝛdiē.

Respōdet frat iohānes bonauēture. arti scdo pme ptis pñtis dis. q.2. Ordo ē potestas spūalis ad aliquē actuz exequēdū in ecclesiastica ierarchia. Cōtra hoc/inqt/doctor noster ex ista discripcōne sequitur q epāt⁹ sit ordo. qd ē ꝯ eos. Patet p eūdem bonauēturā in scda pte hui⁹ dis arti..2.q.3. Unde ꝛ scdm eū ibi sacdociū ē supmus ordo Guills vero altisiodorēsis. q̄rta pte summe ca⁹ pō hui⁹ sacmēti. Et gaufred⁹ pictauēsis q̄rta pte summe. ca⁹.1.h⁹ materie. Dicūt epātum esse ordinē. q2 sibi ꝯpetit aliqs gradus in ecclesia/qui nō ꝯpetit sacdoti. Et est grad⁹ nō isim⁹. sed exellens. Et p⁹ dicit doctor q tenendo q epātus sit ordo ꝛ nobilissi⁹ ppt nobitatē actuum Patet q argumetū cui⁹dā doctoris. cōtra istā ꝯclusiōz qd ē vn⁹ ordo nō depēdet ad aliū quātū ad necessitatem sacmenti. sed si non pbr ordiāret in epm. nichil factuz esset. magis ꝯcludit oppositū. Hic doctor ē frat richardus. pñtis dis. arti. v. q.2. in solucōne principali scde q̄stiūcule Nec dicunt ibi caracterē in pmi. frat richardus eadem dis. arti. q̄rto. q.2. et.3. Sed an epātus sit quid delebile. a papa dpōnte epm l nō ꝛc ppt ꝯseccōz cū q ꝯferk sup h⁹ q̄re i ead dis. xxv. eūdem fratrē richardū. arti. q.3

c Jrca dis. xxv. sunt due qōnes. Priā ē. Utrum pena canoīca impediat a suscepcōe/ꝛ collacōe ordinis. Hanc articlat duplici articulo

Prim⁹ ē de penis canoīcis. Jn tcia pena q ē irregularitas est quidā text⁹/qui aliqñ ē trūcat⁹ seu colobon. ideo pono sic debet esse. Sic eciā si nō seruek pena i tdicti vt habek extra de excessib⁹ platoꝝ/ꝛ eoꝝ subditoꝝ Tanta tñ illud capitulū bñ pōt exponi. sequik eciā nō seruētez suspēsiōz vt habek de sentēcia ꝛ re iudicata cū etin. libro sexto. Et extra de sñia exꝯmunicacōnis cū medicinal Jn q̄rta aūt pena canoīca scꝫ exꝯmuicacōne petit doctor q̄ sit relaxak. Et subdit rñsio p absolucōnem factā ab illo qui excoīcauit. si ē excoīcacio facta a iudice vl a supiore ei⁹. Si aūt ē a iure p absolucōz ei⁹/qui ꝯdidit ius. Et

52

sequit᷑. nec hoc solum vt dicu͂t multi/ ymo ꝑ absolucio
nem cuiꝰcu͂qꝫ sacdotis qn̄ legislator nō reseruat sibi illaꝫ
absolucōꝫ. Et ꝓbāt ꝑ capitulū. extra de sentēcia excoīca
cōnis. Nup. Sed illa ꝓbacō/ dicit doctor noster/ paruꝫ
cogit. Et post q̄ ē vna linea de vacuo ī aliquibꝰ libris
ꝛ tn̄ nichil deē. sequit᷑ īmediate. q2 nec sequit᷑ iste n̄ r̄ser
uat. igit᷑ ꝯcessit ꝛc̄. Illud dictū multoꝝ. dicit frat᷑ richar
dus de media villa xviii. dis. quarti. arti. ix. q. i. Quia
aut ē defficit solucō tcīj argumēti. in multis libris iudi
caui hic dignū apponere Ad illud de heresi veꝝ. Non
ꝯcludit de facto. sed de iure excludit. si talis eciā nō sit
ꝯdēpnatꝰ Si vero sit ꝯdempnatꝰ/ ꝛ p̄cisus ab ecclesia nō
ꝯfert ordiēs/ si epātus n̄ sit ordo ꝛ possit simplicit᷑ auffe
rri. Sic hn̄t respōdere isti/ qui tenēt epātū nō esse ordiēꝫ
sed quādā dignitatē addita sup ordines que ad iurisdic
cōm magis spectat ꝛc̄

c Irca sacr̄mētū matrimonij sunt xvii. distinctōnes
ꝛ xxii. q̄stiones In p̄nti aūt dis. q̄ ē xxvi. ē vna
qo. Utrū matrimoniū fuerit a deo institutū ꝛ soluēdo q̄o
nem. quīqꝫ ꝯclusiones ponit. ꝓbando aūt tciā ꝯclusionē
que ē dacōnē mutuā a deo institui ꝛ ap ꝓbari ꝯgruū est
ꝛ silr̄ factū ē. adducit rōnem fratris richardi d̄ media
villa xxvii. dis. huiꝰ q̄rti arti. i. q. 2. in solucōne principa
li. Et ē talis nullus potest rem alteriꝰ domini alteri obli
gare nisi de ꝯsensu et ap ꝓbacōne eiusdē dn̄i. corpꝰ cuiꝰ
cu͂qꝫ iure creacōnis est dei. istud igitur nullꝰ pōt trāsfer
re in dn̄ium alterius nisi inq̄tū deꝰ ap ꝓbat ꝛc̄

c Irca distinctōnem xxix. mouet doctor vnā q̄oēꝫ
Utrum ꝯsensus coactꝰ sufficiat ad ꝯhendū ma
trimonium Uerum in principio solucōnis ponit᷑ opio
godofredi de fontibꝰ q̄dli. xiii. q. xv. q2 simplicit᷑ nō pōt
aliquis cogi ad ꝯsensum. sed tantū scd̄m quid ꝑ metū
peāꝝ quas vult euadere. Ex hoc arguit᷑ sufficiēt euadit
penas quas timet ꝯsenciēdo v̄bis exterius nō interius
isto ꝯsensu ꝯsentit nō ex metu ꝛ ꝑ ꝯsequens ꝯsensus ille ē

liber nō coact⁹ scd̄m tn̄ iudiciū ecclesie matōniū n̄ ē. qꝛ talem p̄sumit in matmonū nō ꝯsensisse sed tm̄ in placi onem vboꝝ ad euadendū pīclm qd̄ metuit. Jm pbato godofredo q̄oni rn̄det iuxta mēte .duob⁹ decindēdo ar ticlis .quoꝝ scd̄⁹ ē si ꝯsensus coact⁹ sufficiat ad matmo niū. ⁊ dum de causa agit finali dicit. Dicit eciā quidāʒ ꝙ possʒ dici eccl'iam illegitiare psonā aptā ectiam pro tempore illo p quo ē coactio. hic q̄dam ē frat̄ rchardus p̄nti distictiōe arti. pmo. q. pma in solutiōe principali.

c Jrca distinctionē. 30. querit duas q̄stiōes. pma est. Utrū ad cōtractum matrimonij reqrat̄ cō sensus sequēs rōeʒ nō erroneā. soluta q̄stiōe mouet duo dubia triplici errore p̄distincto quoꝝ scd̄s ē. aliquis dolo se ꝯtrahit nō i tendēs ꝯher̄ post alteri dolū aperit quid altera faciet si recedat a ꝯctu periculo fornicacōnis se exponit ad alterū si debitum reddat ibidē. frat̄ richrd⁹ de media villa. xxvij. dis. hui⁹ quarti arti. 1. q. iiij. ꝙ nec potest redder̄ debitū stāte ꝯscīa de dolo alteri⁹. 2⁹. dicit ricardus 2⁹. dis. hui⁹ iiij. arti. pmo. q. 3. ꝙ nec pōt rece dere. qꝛ exponit se piculo fornicacōis. Scd̄a q̄stio ē vtꝝ inter mariā ⁊ ioseph fuerit veꝝ matrimoniū ponit du plicem articlm. quoꝝ 2⁹ est quō est veꝝ matriōni ū i ter eos. dicit frat̄ ricard⁹ p̄ntis dis. arti. 2. q. pma. ⁊ hericus quodli. ix. q. xi. ꝙ beata virgo vouerat v̄ginitatē sub cō dicione. s. nisi deus alit̄ disponeret ⁊ ideo licuit sibi ma trimonium contrahere.

c Jrca dis. 31. querit vnā q̄stiōeʒ vtrū sint tria bo na matmonij q̄ magr̄ tāgit i l'ra. s. fides ples ⁊ sacramētū. i pn⁹ solōis. ponit̄ opinio fr̄is ricardi p̄ntis dist. arti. pmo. q. pma in pncipali solōe. ꝙ qꝛ i ꝯctu ma trimoniali admin⁹ sub ꝯdicōe si petat̄ homo obligat se ad actū quo p̄uat̄ magno bono. s. vsu rōis qd̄ nō deberʒ facere nisi eēt bonū recōpēsans. Jdeo finis matmonij ē bonū fidei plis ⁊ sacmēti. i hac aūt deductōne allegat̄ aug. ⁊ coi ter libri h̄nt male debet aūt sic eē vn̄ aug. xi.

53

de trinitate capitu·iiij·voluptas qua maior ē corꝑis vo
luptatibꝰ nulla ē momento ip̄o tp̄is quo ad eiꝰ ꝑuenerit
extremū pene oīs acies ⁊ q̄i vigilia cogitacōis obruit
Et dū·3ᵃ·arg·arg·scotꝰ ꝯtra opinionē qm̄ tūc nullus
deberet dormire cū i sōno ꝑdat vsus rōis· Ideē frat ri
chardus rn̄det ibidē soluēdo t̄cium argu·ꝙ sōnū recō
pensat cū sit ꝯfortacō organorum ⁊ necessitas nature·
Alit ibidem idē soluit ꝙ q̄s ꝓꝑe nō patit i sonno dān̄ū
sic̄ i oꝑe carnis q2 post somnū vigorat intellectus post
hunc actū ebetatur·Post hoc scotꝰ mouet tres ist̄ācias
Prima ē de bono sac̄menti qd̄ ꝯpetere n̄ vr̄ matoīo n̄ ei
ē i dissolubl'e s3 dissolublie ꝑ religiōis igressū·hic rn̄det
frat alx̄i de halis i pn̄ti dis·supra magīm·Ad ꝓpositum
duplex est mors natural' ⁊ ciuil' ⁊ hoc mō matmoniu3
est i dissolubile vsq3 ad mortem aut naturalē aut ciuilē
qui aūt religionem itrat moritur ciuilit·Aliter rn̄det
ibi ꝙ ꝑ igressum religionis nō dissoluit vnicul3 ꝯiuga
le aut ꝑ ꝓfessionem·hoc ide3 dicit henri·quo·v·q·xxxix·
vnde dicit ꝙ non est icōueniens eand̄ esse matrimonia
liter duoꝝ s3 vniꝰ tm̄ spitual2 altius spūal2 ⁊ carnal2
c Irca dis·33·sunt tres q̄stiones de prima nil hic
scribit·Scd̄a q̄stio ē vtrū bigamꝰ an̄ baptismū
possit post baptismū ad sacros ordines ꝓmoueri quam
duplici arti·distiguit·Primꝰ ē quid tenēd̄ vbi dicis qd̄
aūt dicit ab aliq̄bus nullū an̄ baptismu3 posse ꝯhere ir
regularitatem·q2 tunc non posset hr̄e ꝓuacionem quan
do natus non ē hr̄e habitum horū aliquoꝝ recordatur
henricꝰ de gandauo quo·vi·q·20·q̄ i tercō arti·iquirē
do causam necessitatis q̄re bigamꝰ an̄ baptismum post
baptismū non potest ordinari·rn̄det bartholomeꝰ brixiē
sis in decretis dis·xvi·suꝑ capi·deniq3 opponit ꝙ i bap
tismo solum delet pctm̄ aut pena pctī·bigamia aūt nec
est pctm̄ nec pena peccati·Sed quid si aliquis occidat
iuste aliquē vt iudex tunc illud homicidiū non deleret
i baptismo quo ad irregularitate3·quia nec ē pctm̄ nec

peā pcti. Basian⁹ glosator vt notat̄ i decretis dis.l. sup
c⁹. sup viduā sup illo v̄bo p⁹ baptismū h⁹ ꝯcedit bartho.
brixiensis vbi sup. dicit ꝙ homicidiū iustū est pctm̄ ho c
modo q̄ esset pctm̄ nisi esset p circūstancias alias excu
satum. nichola⁹ vo furiosus vt videt̄ notari ī decretis.
dis.l. sup capitu. quicꝫ. q̄ ꝙ bigamia non ē ex statuto
eccl'e sꝫ ex natura actus q̄ ex defectu significacionis ꝙ
bigam⁹ nō repn̄tat cristū vt ē spōsus et sic īducit irre
gularitatem. Ideo bigamus aū baptismū. post bapti
mū nequit ordinari exēplificat̄ de īfamia ex natura ac
tus ꝛ ex statuto eccl'e. sed postmod cū dicit doctor luci⁹
tamen dispensauit cum panor⁹. epō qui fuit bigamus
Sed quō glosa ista ꝯcordat. Ista glosa ē bernardi ex
tra de bigamis sup ca⁹. sup eo. Tercia q̄stio est. vtrum
in lege mosayca licitum fuit repudiare vxorem. In pn
cipio solucōis ponit̄ opinio fratris richardi pn̄tis dist.
articulo. 3. q. pma ꝙ repudiacō vxoris eciā in lege mo
sayca fuit illicita. pbat̄ aucte cristi mathei. xix. Et duꝫ
in t̄cia rōne dicit doctor ꝙ ītelligi pōt ex quō qō pre
cepit ambrosius theodosio īpatori de h⁹ i triptita histo
ria. li⁹. ix. ca⁹. xxx. qualit̄ nimis inconsiderate iussit apō
thesalonicā theod⁹ multos interfici de quo ī mediolano
post mltum a beato ambrosio mltum acuter reprehen
sus dedit legem vt certuꝫ temp⁹ daret anteꝙ decreto
talis cōmissio execucōni esset demandāda. Ioē richar.
vbi supra aliā ponens opinionem pbabilem dicit ꝙ da
cio libelli ꝛ repudiacō vxoris licita fuit p tēpore legis
moysi. q̄ moyses pmulgauit legem dei. rn̄dendo auteꝫ
dicto cristi pro pte cōtraria adducto dū dicit phariseis
cristus ad duriciam cordis vestri permisit moyses. iqt
Doctor noster ꝙ mlti ponderāt ꝙ fuit tātum pmissio n̄
cōcessio. vnus horum pōderancium est doctor deuotus
in pn̄ti dist. articlo. 3. q. pma ꝛ scōa

c Irca dist. xxxvi. querit̄ duplex q̄stio pma. vtrū
seruitus impediat matrimoniū. distinguit scot⁹

q̃stionem duplici articu. ⁊ ĩ p̃ncipio scđi articuli. dicit thomas p̄ntis distinctõis. q. ij. q̄ ser⁹ potest cõtrahere matrimoniũ ĩ vito domino. Primo q₂ matrimoniũ est de lege nature. seruit⁹ non. Scđa rõ q₂ seru⁹ non est domini quin sit sui iuris quantu₃ ad act⁹ naturales p̄ tinẽtes sibi q̄tũ ad cõseruacõne₃ indiuidui. Igit̃ nec quantũ ad pertinẽtes ad conseruacionem spẽi. hec ē rõ thome ibidem ⁊ fratris richardi eadē distinctione ar ticulo quarto. q. prima.

c Irca distinctionem. xxxvij. q̃rit̃ vna q̃stio vtr̄ ordo sacerdotij impediat matrimoniũ. Et ĩ p̃n cipio solõis videt̃ opinio bonauenture p̄ntis distincõis arti. p̄mo. q. ij. q̄ nõ licet cõtrahere / q₂ persona suscipi ens sacrũ ordinem. efficit̃ illegitima simplicit̃ ad cõtra henđ matrimoniũ. ⁊ hoc vel p̄ eccl'iam. vel ĩmediate a xp̄o / licet hoc ñ legat̃ in scriptura. s₃ si q̄ ē q̃rit doct. nr̄ q̃ est racio illi⁹ illegitimatõis. Dicit idem bonauẽ tura ibidem. Et frater richard⁹ eadem distinctõne ple ni⁹. articulo p̄mo. q. p̄ma. Et thomas ibidem articulo p̄mo. q. p̄ma. p̄pter votũ annexũ sacro ordini.

c Irca distinctione₃. xxxviij. q̃rit̃ vna q̃stio. vtr̄ votũ cõtinẽcie. impediat matrimoniũ. Et ĩfra dicit. votũ simplex impedit matrimoniũ contrahenđũ sed nõ dĩmit cõtractũ. votũ aũt solenne simpl'r impe dit. Sed q̃ est racio hui⁹ dicti. magister sniarũ dicit hac distinctione. ca⁹. 2⁹. q̄ manifestũ / ⁊ ĩmanifestũ. p̄batu₃ ⁊ improbatũ. Secũda rõ est fratris richardi p̄ntis di stinctionis articulo vij. q. ij. ĩ solõne p̃ncipali. Quia p̄ votũ solenne dat aliq̄s illi cui vouet. ius in se ad actu₃ sequentem illđ votũ. Et per cõsequens vouens solenni ter dat cõtinenciã illi in c⁹ manu vouet ius in se ad faci endũ illđ obseruare. Tercia racio est eiusde₃ richardi eadem distinctione arti⁹. eodem. q. p̄ma in solõne prin cipali q₂ vouens solẽniter mittit ĩ possessione₃ illũ cui vouet. vouẽs p̄uate. nõ sed quasi p̄mittit. Q̃rta racõ

est magistri sniaꝝ pn̄tis distictōis caᵒ.2ᵒ. qꝛ trāsgressio voti solēis ē scādalosa. trāsgressio voti ꝑuati n̄ sic. Sꝫ surgit dubiū. si vouēs voto simplici castitatē pᵒ modū de facto ꝯhens matmoniū peccet reddēdo debitū. Dic̄ frat̄ richardᵒ hac distinctōe artiᵒ vij.q. ꝑma soluendo arg. scōm qꝛ post ꝑmū actum nō peccat mortalꝛ in reddendo qꝛ ē obligatus vīculo forciori peccat tn̄ mortaliter petendo qꝛ quod sui iuris est. renūciauit in voto

c Jrca distinctōem. xxxix q̄rit̄ vna q̄stio. Utruꝫ disparitas cultᵒ impediat matmoniū. distīguit̄ q̄stio ī duplici artiᵒ. Et ꝑmo arti. q̄ est. quomō īfidel̄ pt̄ ꝯhere cōiugium. ex fratre richardo hac distinctōe artiᵒ ꝑmo q. iij. dr̄ negatīa. qꝛ non potest ibi eē bonū fidei. q̄a est infidel̄. nec ꝓlis. qꝛ irreligiose enutrit. nec sac̄menti quia ꝑmum nō habet sacramētum. igitur nec aliud ꝛc̄ Et qꝛ ī duabᵒ distictōibᵒ sequētibᵒ nl̄la occurrit oppīo ideo dimittuntur.

c Jrca distinctōem. xlij. q̄rit̄ vna q̄stio. Utrū cognatio spūalis īpediat matmoniū. in pede q̄ōis coīter argu. scōm nō ꝯpletur dꝫ aūt sic eē. ꝯn̄s ē falsuꝫ vt habet̄ extra de eo q̄ cognouit ꝯsanguineam vxoris sue. capitulo tue fraternitatis. ꝛ capitulo iordane ꝛc̄.

c Jrca distinctionē. xliij. q̄rit q̄nqꝫ qōes. Prima ē vtrum resurrectio gnālis hoīm sit futura. pōit̄ in ꝑncipio opīo thome ī quarto. xliij. dist. q. ꝑma. vtꝝ sit idem numero q̄ resurget. ī solōe t̄cij argu. qꝛ si ī hoīe aīa sensibl̄is esset diuersa ab aīa rōnali ꝛ per ꝯn̄s corruptibl̄is sic̄ ī alijs aīalibᵒ nō resurgeret idem aīal. Si autem ī hoīe eadē sit aīa sensibl̄is ꝛ rōnal̄ nullas paciemur angustias ꝛ declarat ī solōe ꝑmi arg. eiusdē qōis qꝛ cū aīa rōnal̄ sit īmortal̄ ꝛ sit totum eē hoīs. alioquī vnio corpis ꝛ aīe esset actidētal̄ idō potest resurgere idē hō numero qꝛ aīā sensitīa ē īcorruptibil̄ n̄ sic ē ī brutis arguto ꝯ tho. mltipl̄ꝛ tādeꝫ arguit ex ꝓpis dctis. Prio qꝛ potācie aīe scōm tho. sunt accn̄a vt patet ꝑma pte

55

summe. q.lxxvij. articulo primo. Igitur non possent redire eedem loquendo de sensitiuis. quia non sunt solius anime sed corporis quod corrumpitur. Preterea contradicit sibi ipsi prima eius parte summe sue. q. lxxxix. arti. i. Dicit quod status anime in corpore perfectior est quam extra corpus quod enim habet idem esse proprium inquit scotus non est perfectius si non communicat patet in deo ante mundum editum. Secunda opinio est egidij romani theorematum primo. quia inquit natura agit per motum et inmutationem non potest redire idem numero. quia vero deus agit sine motu et mutatione potest idem numero redire.

Secunda questio est vtrum possit esse notum per rationem naturalem resurrectionem generalem hominum esse futuram. distinguit hanc. q. duplici articulo a priori. s. et a. posteriori fundamentum autem primi articuli collocat in triplici propositione. prima est quod anima rationalis est propria forma specifica hominis hanc probat tho. prima parte summe questione. lxxvi. arti. i. tum ex dictis philosophorum tum rationibus et est vna. quia intelligere est propria operacio hominis ergo est a propria forma. Sed ostendit doctor quod ratio non valeat secundum thomam. quia thomas eadem parte summe. q. lxxv. arti. 2º. dicit quod intellectus solum se habet passiue ad intelligere non actiue. Secundo probat thomas prima parte summe. q. lxxv. arti. 2º. quod homo proprie intelligat quia homo cognoscit actu cognoscendi non organo. Igitur intelligit proprie. Secundo probat idem consequens idem thomas prima parte summe questione eadem artiº. v. quia cognicio immaterialis inest nobis. nulla sensitiua potest esse immaterialis igitur etc. Secunda propositio est quod anima racionalis est immortalis hanc. probat frater frater richardus de media villa liº. secundo distin. xix articulo primo. q. prima. tum auctoribus tum racionibus et post richardum scotus adducit ad idem raciones thome prima parte summe questione. lxxv articulo. vi. et sumuntur ex parte contrarij aut requisiti ad esse aut ex parte simplicitatis Rursus in fine probacionis secunde propositionis respondendo secunde racioni thome que sumpta est ex parte simplicitatis. Dicit doctor noster accipiendo enim esse angeli si illud ponatur secundum aliquos aliud ab essentia illud non est separabile a seipso horum aliquorum princeps est tho. Prima parte summe. q. lxxix. immo iiij. q. articu. pº. Tercia

propositio est. ista forma specifica hominis nõ remane
bit ꝑpetuo extra totum. Hanc ꝓbat thomas ĩ summa
cõtra gẽtiles. libro. iiij. capi. lxxix. tũ vt sit ꝑfecta. Tũ
q2 nullum violẽtum perpetuũ. In scd̃o arti. illã auctez
allegat iussisti domine. vt sibi sit pena oĩs peccator. ha
betur libro pͥmo ꝯfessionum. capi. xij. Respõdẽdo arg.
scd̃o pͥncipali duz dicit sicut inferius patebit distictõe
dz addi xlix. Tercia q̃stio est. vtꝝ natura possit eẽ cau
sa actiã resurrectionis. In pͥncipio q̃stionem articulat
duplici arti. In quoruz pͥmo/ponit opĩonẽ aliquorum
phõꝝ dicencium. omnia ꝑ circuitũ redire scz post ma
gnum annũ q̃ durat/scd̃m eos ꝑ spaciũ. xxxvi. milia.
Et ea reprobata ponit scd̃a opio: q̃ ẽ godofredi. quoli.
vi. q. ij. Et q̃libeto. v. q. ij. Et egidij de roma theoroma
te pͥmo. q impossibile ẽ aliq̃t redire idem numero per
agens naturale. cum q̃ ꝯcordat illõ inq̃t doctor: quod
allegãt aliqui de viij. methaphisice de vino ꝛ aceto., De
hijs aliq̃b9 est henric9 q̃libeto. ij. q. xiij. lõge vltra mediũ
Et. iz. ĩpͥncipio. ꝛ q̃li. viij. q. v. ꝑ foliũ ante finem. Ter
cia opio q̃ est media: Inq̃t doctor noster. videt̃ esse fra
tris richardi de media villa. in pn̄ti distinctione arti. 3o
q̃stione pͥma soluendo. vi. arg. q si non omnia possunt
redire eadem numero ꝑ actionem nature aliq̃ tamen
In scd̃o articl9 ponit duas conclusiones. Quarũ pͥa
est absolute possibile est nature reducere corp9 mixtuz
Idem subposita. tercia opinione et ꝓbando illam de
cõi in libris est vn9 text9 falsus. ꝛ debet sic haberi sicut
probat̃ per dictũ gregorij in. iiij. moraliũ sup illõ v̄buz
iob. 3o. Et somno meo requiescere cũ regib9 ꝛ cousulibus
terre si ꝑ̃ntem pͥmo nulla putredo peccati corrũperet
nequaquam ex se filios gehẽne generaret. sed hij q̃ nunc
ꝑ redemptionẽ saluãdi sunt. soli ab illo electi nascerent̃
In pͥ̃cipio tcij articuli ponit̃ opinio henrici q̃li. xi. q.
xiiij. repato illo corꝑe a quocunq;. videt̃ q a natura
possit aĩa reuniri illi corpori. q2 ista forma ẽ disposicio: q̃

ē ncītas. dimissa .iiij.q. Quī⁹.q̄rit doctor. vtruz resur
rectio sit ī īstāti. Articulat istā. q. ī plicij arti⁹. ꝛ iuxta
ꝑncipiū scōi arti. dicit. Et formā sbālis posset successiue
reduci qd̄ aliq̄ negāt. De numero hoꝝ aliq̄ꝝ ē henric⁹ qli.
iiij.q.xv. In fine aūt ꝑmi arti. ꝯiter ē defect⁹ ī textu et
dz sic scribi. ꝯn̄a appet ꝑ hoc qd dctm̄ ē ī secūdo libro di
stinctione secūda questione. ix. ꝙ augustinus ꝛc.

d Istīctōem.xliiij. diuidit ī duas ptes. et ī ꝑma
q̄rit hāc q̄stiōez. vtrū ī quolibꝫ hoīe resurgꝫ to
tum qd̄ fuit de vitate huāe nature in eo Primo ponit
opīo mgr̄i libro.ij.dis.xxx.ca⁹ illo.q̄b⁹ rn̄deri pt ꝛ ca⁹
seq̄nti ꝙ nichil de nutri⁹. trāsit ī vitatē huāe nature sꝫ
tm̄ illd̄ est de vitate huāe nature qd̄ trahit a parētib⁹ ꝛ
nutrim̄tū vere trāsit ī illd̄ qd̄ ē de vitate huāne nature
qd̄ trahit aꝑētib⁹. Scd̄a opīo ē hē.quoli.ij.q.x. ꝛ qli.
xij.q.xxxvi. ꝙ caro ꝑmo formata traducta aꝑētib⁹ est
de vitate huāē nature. Et nutrim̄tū ve trāsit in illud
qd̄ ē de vitate huāe nature. q̄ ꝯuertit ī ꝑexistēs n̄ reci
piēdo nouā formā. nec scdꝫ totū. nec scdꝫ ptē sed deficiē
te forma nutrim̄ti materia illi⁹ īformat forma carnis
In scd̄a pte hui⁹ distīctōis mouet duas qōes. Prima ē
vtꝝ ignis īfernalis cruciet malignos spūs. Pr̄ia opi
nio est thome ī p̄nti distīctōe.q.1. Utrū aīa sepata pos
sit pati ab igne corporeo. ꝛ egidij de roma quoli.ij.q.
ix. ꝛ qli.iiij.q.xv. ꝙ spūs cruciat ab igne ī q̄ntū apphē
dit ignez sub rōe discōueniētis. Scd̄a opīo est hēri.qli
viij.q.xxxviij. ꝙ spūi dat quid̄ hit⁹ spūal ꝑpt ōmeri
tu peccati ꝛ ꝑ illū hitū subicit agēti nāli.

c Irca dis.xlv. mouet quatuor q̄stiōes. ꝑma est
Utrum aīa sepata possit ītelligere quiditates
sibi an̄ sepationez habitualr̄ notas. In vltio argum̄
to pedis q̄stionis dꝫ eē sic. Preterea auicēna. vi. natu
ralium pte ꝑma capitulo. vi. ꝛc. Prima opīo ē thome
ꝑma pte summe.q.lxxxix. articulo ꝑmo ꝛ.l. distinctōe
quarti.q.ꝑma ꝙ anima sepata ītelligit ꝑ spēs īfluxas

adeo. Scd̄a opīo ē auicē. vi. naturaliū pte. v. ca⁹. vi. qd̄
nll'a spēs manz sīn actu ītelligēdi. Tercia opīo ē hen.
q̄li. iiij. q. vij. ꝛ viij. ꝛ godofredi q̄li. ix. q. xix. ꝙ ī ītellcū
nll'aē spēs ītelligibil' sꝫ tm̄ fantasma ī v̄tute fantastica
ꝛ p⁹ in doctoꝛ nr̄o dꝫ eē sic text⁹. circa h⁰ diffuse hīt⁹ ē
tractat⁹ distīctōe. ȝ. p̄mi ꝛ dis' ij. q. ix. ꝛc̄. Et p⁹ modicū
añ solucōeꝫ ad p̄ncipalia arg. qū doc. dic̄ ad ꝓbacōeꝫ d̄
eē lꝫ aliq̇ dicāt ꝙ eē toci⁹ ē eē aīe. tñ h⁹ ī ꝓbatū ē supꝛa
dis'. xliij. q. i. de hijs aliq̇b⁹ ē tho. xliij. dis. iiij. qōe. vtꝝ sit
idē numero hō q̇ resurg et in sol'ōe ȝ. arg. Scd̄a q̄stio ē
vtrū aīa sepata possit acq̄ri cognicōꝫ alic⁹ ignoti p̄us
hic ponit opīo tho. l. dis. iiij. q. i. ꝙ aīa sepata intelligit
ꝑ spēs influxas a deo. qꝛ aīa nr̄a e media int̄ res corꝑal'
ꝛ spūales. Tercia q̄stio ē. vtꝝ aīa sepata possit r̄cordaī
p̄teritoꝝ' q̄ ipa aīa nouit ꝯiūcta. Notād̄ p⁹ sup illo v̄bo
tcij arg. ī pede qōis poīti ē grego⁹ expones illd̄ dic̄ ꝙ n̄
intelligit grego· noīe grego⁹ magnus q̇ sūm⁹ fert pon
tifex sꝫ beat⁹ ieronim⁹ cui⁹ v̄ba ponūt a mḡro ī lib. iiij
dis. xliij. c. hic. q̄rit vtꝝ electis ꝛ sūt sūpta ex ꝯmta⁹. sup
ysayā li. xviij· ad paulā q̄ sūt hec oblinioni tādt mala
p̄ora. qꝛ forsitā ni futūo p̄stine ꝯuersacōis oīno memoria
d̄lebit succedētib⁹ bōis etnīs ne sic maloꝝ p̄oꝝ angustie
memorati. nec hic mod⁹ loquēdi nou⁹ ē vt appꝫit augu.
cuius hic doc. mltū sequax ē li. ȝ. d̄ ꝯsēsu euvāgeliorū
ca. vij. expond̄o illd̄ mathei xxvij. nc̄ ipletū ē ꝙ ē dc̄tm
ꝑ ieremiā ꝓphāꝫ dicētē ꝛ acceperūt 30 argēteos ꝛc̄. q̄ v̄
ba n̄ r̄ꝑiūt ī iereīa scripta sꝫ ī zacharia xi. c. sꝫ matheus
diuino spū afflat⁹ illd̄ qd̄ zacharias scripsit iereīe attri
buit vt mirā ꝯcordiā ītimarꝫ ꝓphāꝝ ad ꝓdbetād̄ d̄ cri
sto. sic doc. nr̄ subleuat⁹ ad īuēd ꝯcordiā q̄tuoꝛ docto.
loq̄nciū d̄ dn̄o iudicō qd̄ vn⁹ dic̄ r̄liq̇ attribuit ī p̄ncipa
q̄ maxīe ꝛ si ī circūstācijs dissentir̄ vidēat aliq̇b⁹. vt pꝫ ī
ꝓposito. Rursus ī ij. arg· in ptē oppositā dū allegaret
grego. s. ꝛ loc⁹ n̄ q̄tat ē in q̄rto moraliū v̄sus fine expo
nēdo illd̄ iob. ȝ. c. s. pu⁹ ꝛ magn⁹ ibi sunt ꝛ s̄u⁹ ꝛ liber
a dn̄o suo. In p̄n⁹ scd̄i arti. ibi rūdet scd̄ꝫ ipꝫ ibi po⁹ q̄
memoria ītelligibiliū n̄ ē sīn fātasmate h⁰ hꝫ heri. q̄lib

iz.q.vij.ita ibi dū dic̄ doc.nr̄ alit rn̄det q intelligibilium meōramur p accn̄s iō ben.ibiō. Ad 3.arg.pncipale rn̄dz fr richa.xliij.dis.h⁹ q̄ti arti^a vij.q.i.q bti recordāt pctoꝝ ꝯmissoꝝ nec tn̄ n̄ eis ad peāz sz gaudet ō dīa mīa r̄mittēte

c Irca dis.xlvi.q̄rit q̄tuor qōes.pma ē.vtꝝ i ōo sit iustīa.et iuxta pncipiū soł ois q̄uis dū dīdit iusticiā i vlēz ꝛ pticularē dicēs ō vl'i.ꝛ hec di a q̄bus ō legal' iustīa sic vocat eā tho.i'2^e.q.lx.arti^o.30.ꝛ p⁹ satis cito dīdit iustiāz q̄ simpl'r ē ad alteꝝ iuxta mētē phi .v.ethico. commutatiuam ꝛ distributiuam.ꝛ addit in distributiua r̄qrit eq̄litas pporcōis n̄ q̄titatis i ꝯmūtatīa scōz aliq̄s eq̄litas q̄titati n̄ tm̄ pporcōnis.h⁹ hz tho.ij.scōe.q.lxi. arti.2°.Dissa 2.qōe.3°.q̄rit an i deo distigāt iustīa ꝛ mīa ꝛ i p^o arg.allegat cassiodor⁹ loc⁹ addat i vaccat sup psal l.In oppm̄ allegat aug⁹ addat si deē vndecio ō ci.di ca^o iiij.Et ad arg.scōz pncipale rn̄dz richar.ō media villa in pn̄ti dis.arti^a.2°.q.ij.q mīa ꝯnotat aliud q iustīa lz ista sint it se simpl'r eaō.Quarto q̄rit an i punicōe maloꝝ cōcurrat ex pte dei punīētis mīa cū iustīa.In pnci^o.sołois qōis poit opīo tho.pa pte summe.q.22.arti.iiij.ꝛ in pn̄ti dis.arti.2°.i illa qōe.vtꝝ i oī ope dei mīa ꝛ vitas ꝯiūgāt vbi dī q sic.ꝛ fundamtū poit rn̄dēdo aūt ad scōz argu. pncipale.dic̄ tho.dis.pn̄ti arti.p^o.q.3.pncipali q si malus ppetuo vixisset ppetuo peccasset.ꝛ iō ppetuo punit.qz ppetuo peccauit i volūtate ꝛ ē rō ggorij li^o.xxxiiij.moraliū sup illo vbo iob ꝛ dz addi qz pl⁹ ꝯit i libris n̄ hēt.xlj.estimabit abyssum q̄i senescātū vbi greg^o li^a.xxxiiij moralium vltra mediū dic̄ sic iūq iō cū fine dliqrūt qz cū fine vixerūt voluisset s̄n fine viuer vt s̄n fin̄ potuisset i iq̄tatib⁹ pmanē

c Irca dis.xlvij.mouet duas qōes.pa ē.vtꝝ vle iudiciū sit futuꝝ ꝛ i vltīo arg.ad ptē vnā allegat ggori.vi.moraliū.xxxvi.sup illō iob ꝛ n̄ dī q̄d.dz aūt ad di.xxxvi.ꝛ iudiciū paupib⁹ tbuit.rursus i pn^o sołois.vbi distiguit ō iudicō i 2^{oo} capiēdi iudiciū.put.s.ē ēta apphē^a itellectual'.dic̄ ꝛ h^{oo} diffinitīa cogni^o de aliq̄ pt dici iudiciū de q̄ditate illi⁹ iuxta illō.Et mlti libri nichil pl⁹ hn̄t

Debz aūt suppleri ī pmo ethico. ꝛ sunt vba ysido vnꝰqsqz iudicat bene q̄ cognoscit ꝛ hoꝝ ē bonꝰ iudex. similiter aūt q̄ circa oīa eruditꝰ ē. In quarto aūt argu. in quo inquit si disceptacō erit vocalis ꝛ ō loco iudicij iqt ꝙ aliq̄ dicūt ꝙ in valle iosaphat. hoc dic̄ mḡr nicholaꝰ de lira sup tcio ioel ꝛ quartū ad thesalonisē. prime eple. Et pꝰ dic̄ forte eciā ꝯiunciē ab aliquo ꝙ iudex descendet inferiꝰ in aere ī quo fuit intrāsfiguracione tho. ī pn̄ti di. artiꝰ 2ꝰ. q. scđa.

Circa distinctionez. xlviij. querit duas qōes pma est. Utrum cristus in forma hūana iudicabit. In secundo argumto dr̄ sic. pterea augꝰ libro. iij. ꝛ non plus coīter ponit. debet suppleri sup iohēm tocius vero opis sermone. 23. In pncipio solucionis questionis ponit opīo thoīe in pn̄ti distinctōe. q. prima ꝙ in forma hūa secūdū quod sibi competit dominium super homines iure redem ptionis. addit ꝙ secundum diuinitatez non appebit cibꝰ in iudicio. quia non posset appere sine gaudio. eadē distic tione articulo pmo. qstione. 3.

Secunda vtrum in iu dicio vel post iudicium cessabit motus corporum celestiuz. in principio primi articuli po nit racionez philosophi. xij. methaphisice ad pbandum et nitatem motus ex fine motcum inclinatoruz de qua post modum dicit doctor. Hanc racionem aliqui non intelli gentes eam sicut phūs eam facit. derident illum.

Post ponit opiniones theologorum ꝙ motus nō est et nus cum suis racionibus scꝫ fratris richardi in presenti distinctōne articulo. ij. q. ij. ꝛ tho. ead dis. artiꝰ. 2ꝰ. q. scđa ī pedibꝰ suarū qōnū p parte quam tenent ꝛ in solutiōe principali iuuat ꝛ henricus quolibeto quarto. qōne. xij.

Circa dis. xlix. sunt. xvi. qōes pma ē. Utꝝ bitudo p se ꝯsistat in opacōe. vbi pmo notādū ꝙ ista pma qstio cū scđa que est. vtrum beatitudo īmediacius pficiat eēnaz ipiꝰ beati q̄ poteciam. in multis libris simul coniū guntur. Ideo vel sint sepate vel sint coniuncte nemo mi retur quia eadem sentencia est in eis rn̄dendo autem ad

Ɛciã ꝯfirmacões q̃ste rõis pncipal̃ ponit̃ opio godofre. quolib. xi. q. iiij. ꝛ tho. i pn̄ti dis. q. 3. Dicũt eĩ ꝙ in actu duo sunt sbã act⁹ ꝛ forma a qua hꝫ pfectõem ipi⁹ scdm subãz. pncipiũ ẽ natural̃ potẽcia. sed scdꝫ formã pncipiũ ei⁹ ẽ bit⁹. Rn̄dẽdo aũt scdi qõi q̃ ẽ. vtrũ bitudo imedi acius pficiat eẽnciã ipi⁹ beati ꝙ potẽciã. põit opio hẽ. quoli. xiij. q. xij. ꝙ bitudo pncipali⁹ pfic̃ eẽnciam aĩe ꝙ̃ potẽciã ñ eꝫ. Post doc. nr̃ rn̄dẽdo motiuis hen. dic̃ isto eciã dc̃tm exire a se est methaphō. sicut appet p phm̃ in politicis nichil plus. debet aũt addi vij. politicoꝝ c°. v i quo venat̃ phus q̃lẽ naturã opꝫ eẽ ciuẽ vbi allegãdo dc̃tm achilloli. dic̃ achillol⁹ ꝯuenient amicis q̃relas di sputat ad aĩm̃ñ. nõ eñi ab ans athlanteas pse rões ꝛ i 2°. capi°. 3° vbi allegat aristophanẽ dicẽtẽ ex duob⁹ ami cis vnũ fieri. Qõ. 3. est vtꝝ btitudo p se ꝯsistat i pl̃ib⁹ opatõib⁹ siml̃. In pn° poĩt opio fr̃is richardi i pn̄ti distĩctõe arti. i. q. vi. ꝙ bitudo sil̃ ꝯsistit i actu itellec̃t⁹ ꝛ volũtatis. qꝛ ꝯsistit i pfecta vnione cũ deo. cũ deo q̃ ẽ i actu itellect⁹ ꝛ volũtatis. Scda opi. ẽ tho. i pn̄ti dis. arti°. i. q. i. i solucõe pncipali 2° q̃stiũcule ꝙ bitudo ꝯsistit i vnica opatõe. qꝛ scdꝫ phm̃ i p° ethicoꝝ bitudo ꝯ sistit i optia operatõe. nc̃ aũ ipossibile ẽ pl̃es opacões esse optias simpl̃r. Quarta q̃stio ẽ. vtꝝ bitudo p se ꝯsi stat in actu itellect⁹ vl̃ volũtatis. In pn. ponit̃ opinio th. i pn̄ti dis. arti°. i. q. i. i solõe pncipali scde q̃stiũcule. ꝙ in actu itellect⁹ ꝯsistit eẽnal̃r bitudo. i actu volũta tis sicut ni quad pfectõe extriseca, fundamẽtũ ẽ in lr̃a. Quinta q̃stio ẽ. vtrũ bitudo ꝯsistat simpl̃r i actu q̃ est fruicio. In arg. in oppm̃ allegat̃ aug⁹. pmo de doctna cristiana. ꝛ ponit̃ capi. sed quo ñ dĩ dꝫ scribi. vij. Sexta q̃stio ẽ. vtrũ ad eẽnã ꝫbitudis ptineat securitas̃ articl̃at q̃stiões duplici arti° iuxta pucipiũ pmi allegat augu. in li° de ciui. dei dicẽtẽ ꝙ nichil ẽ nicõueniẽci⁹ ꝙ̃ ꝙ falsa opinione aliquis sit beattus debet autem suppleri li°. x. capitulo. x. post allegat philosophuꝫ dum inquirit bea titudinis perpetuitatem. ꝛ debet sic esse. pmuꝫ ponerꝫ philosophus nõ secũdũ sicut patet xi. metha. ꝯmẽto. 3i.

Soluēdo aūt scđz dubiuz ꝑmi arti. dic̄ doctor de 2° du
bio q̄lis sit ista ꝑpetuitas pz ꝙ n̄ sit ꝑpetuitas tꝑis. qꝛ n̄
alicuiꝰ successiui. Et sequit̄. dī ꝙ nec est ꝑpetuitas. iiij
distinctōe. xlix. q. ij. 2c̄. hec ē tho. pn̄ti dis. q. ij. arti. 3°. in
solutōe ꝑncipali seu q̄stiūcula. 3. 2°. q̄stiōis principal̄
Rursus iuxta mediū solōis tcij dubij ꝑmi arti. dū dic̄
doctor. breuit̄ tn̄ arg. illō licz sit eiusd̄ doctoris peccat
i forma ille quid̄ doctor ē tho. dis. pn̄ti. q. i. ī solutōe ꝑn
cipali. iiij. q̄stiūcule sic arguētis d̄ beatitudīe beatitudo
ē finis oīm desiderioꝝ. Igit̄ icludit ꝑ se oīa desiderata
Et ē notand̄ diligent̄ ꝙ ab ista. q. ꝯiter ī libris vsqꝫ ad
finē q̄tī ē maga d̄ria. dico ī v̄bis ī v̄boꝝ ordīe ꝛ. q. ꝯiu
gio. In seq̄ti equid̄ distictōe i mltis libris. ꝑa ꝛ scd̄a
q̄stio maritat̄ ꝛ. iiij. v. ꝛ. vi. simil̄r. Remanet tn̄ sensus
idem ꝛ si forsan aliq̄n aliq̄ habeat̄ snīa ī vno li°. q̄ non
scribit̄ ī alio. tn̄ inchil ꝯrie. Septīa q̄stio ē. vtꝝ gaudiū
de obiecto beatifico sit de essencia beatitudīs. In ꝑnci°
solutōis dic̄. Rn̄det̄. hic ē supplendū sic̄ ostensum est in
ꝑmo li°. dis. ꝑma. q. 3. ī solutōe. Ad ꝑmū argu. ꝛ ī eadez
dis. q. iiij. ī solutōe. ꝑmi arg. sic quidē dz eē. ꝑus ē opio
thome dis. xlviij. q̄tī arti. ꝑmo. q. iij. ꝛ fr̄is richardi in
pn̄ti dis. arti. 3°. q. vi. ꝙ delectacio ē de eēn̄a beatitudīs
qꝛ beatitudo n̄ pt̄ eē sine gaudio. Dimissa. viij. q. in. ix.
querit̄. vtrum hoīes velint d̄ necessitate ꝛ summe bea
titudinem. In 2°. arti. ponit̄ opinio henrici quoli. 3. q.
xvij. ꝙ omnes appetitu libero summe ꝛ necessario ap
petunt beatitudinez in vl̄i non ī ꝑticulari. Rursus re
spondendo ad arguimentum tcium principale. ponitur
opinio fratris richardi distinctione pn̄ti arti. 2°. q. v.
ꝙ nō est meritum ī volicione finis in vniuersali sz tm̄
in ꝑticulari vbi contingit errare. Dimissa. x. questio
ne. In xi. queritur. vtrum scilicet homo ex puris na
turalibus possit consequi beatitudinez Respondendo
inquit doctor ꝯiter dicitur de omnibus ꝙ nō. Sed qui
dā doctor. Frater richar. de media villa pn̄ti dis. artꝰ

secũdo ꝓncipali.q.vi.argumẽto pmo assignat talẽ rõem
quia mod⁹ cogniti excedit naturã cognoscẽtis.⁊ ñ rei
cognite. Scõa rõ.⁊.ȝ.ẽ thome ĩ pñti dist.arti⁹.2⁹.q.vi
Et henrici quolibeto.5⁹.qõne.ȝ.⁊.iiij.q.vij.quia deus
non est in cognoscente ꝑ modum informantis/quod tñ
ad cognicionem exigitur.Et respondendo ad secũdaȝ
rationem.doctor dicit si autem ponat̃ obiectum/ pñs
ꝑ spẽȝ.⁊ spẽȝ requiri ad cognicõem.tũc minor est falsa.
Nec raciones ꝑ quas alibi oñdit ꝙ spẽs ñ reqᷓritur in
intellectu beati ad vidẽdum deum ꝯcludũt.hoc habet
henricus vbi supra. Duodecima q̃stiõe dimissa in.xiij.
querit.vtrum corpus hominis beati post resurrectõm
erit impassibile. Venãdo causam ĩpassibilitatis.pmo
ponit opinioneȝ thome.lxiiij.distinctõe.iiij.articulo 2⁹.
questione pma dicit thomas.animã esse causam vt sic
erit ꝑfecte subiecta deo: ita corpus sibi hen.q̃.ix.q.xvi
ꝑ dotem.sicut eñ duricies in ligno ꝓhibet aliquando
aliquam incisionem.quare ñ poterit aliq̃ dos ꝓhibere
aliquam passionem.⁊ oẽm. Ad scõm ꝓncipale.dic̃ tho.
distinctõe.xliiij.quarti arti⁹.2⁹.q.pa ĩ solucõe tercie ⁊
quarte questiũcule ꝓncipali. Et frater richardus pñti
distinctõe quarto ꝓncipali q̃stione tcia.ꝙ omẽs sensus
beati sunt in actu suo. Questio xiiij.est.vtrum corpa
beatorum erunt agilia. Articulat questionem quinqȝ
articulis.Et in quarto.dicit frater richardus distinc.
presentis quarto principali questione septima ꝙ ĩ agi
litate est aliqua qualitas in corpore per quam redditur
habile/vt moueatur ab ipsa anima.⁊ aufert illa quali
tas.illa que modo impediunt ne corpus faciliter mo
ueatur ab ipsa anima.

Questio.xv.est.vtrum corpus gloriosum erit clarum
Ad vltimum ꝓncipale respondet frater richardus
presentis distinctionis quarto prĩcipali questione sexta
quod claritas corporis cristi non potuit videri ab non
glorificato/ꝓpt ĩfirmitatẽ vis⁹ ⁊ excellẽciã claritatis ei⁹

Thomas eodez articulo al'r respõdet distinctõe lxiiij.
quarti articu.2°. q. iiij.þncipal'r i solucõne principali
tercij argu. secunde questiuncule mote declaritate ꝛc̃.
Questio.xvi.est. Utrum corp⁹ beati post resurrectõz
ꝑ dotẽ subtilitatis possit simł' eẽ cuz alio corꝑe. Prepo
nit' opinio philosophoꝝ dicẽciũ ꝙ ꝑ nullã ṽtutez nec
cratẽ net increatã possunt duo corpora esse simł'. Scõa
opĩo ẽ doctoris deuoti scõa pte distinctõis p̃ntis arti°
2°.þncipali.q.i.ð dote subtilitatis ꝙ due q̃titates pos
sunt ↄsiderari scõm esse mathematicũ. ꝛ sic nequeũt eẽ
simł'.qꝛ eadem efficeret' q̃ntitas. aut scõm eẽ naturale.
ꝛ sic p̃nt.qꝛ subiecto distinguit'. Tercia opĩo ẽ fratris
richardi h⁹ distictõis iiij.arti.þncipali.q.v.opĩoe scõa
ꝙ corp⁹ gloriosũ ṽtute alic⁹ forme sibi i herẽtis potest
esse cum corꝑe nõ glorioso. Quarta opĩo ẽ petri ð tha
rantasia hui⁹ dis.problem.iiij.q.iij.causa quare duo cor
pora non possunt eẽ simł' est grossicies. Ideo cũ dat' q̃li
tas opposita.s.dos.subtilitatis p̃nt esse sił'. Sequunt'
v.rões tho.ↄ petrũ.p̃dicatorꝫ ↄ p̃dicatorez. ꝛ ẽ fundam̃
tum hui⁹ q̃ti dist.xliiij.arti°.2°.q.ij.i solo̕ẽ þncipali se
cunde q̃stiũcule. Corp⁹ eñ gl'iosum est s̃sibile.igitur lo
cuz occupat ꝛ corp⁹ replẽs locũ expellit natural'r aliõ
a loco. Ideo dic̃ ibi tho.ꝙ de⁹ ẽ þma cã ↄseruãs res in
esse pt̃ tñ facere vt dato ꝙ materia vni⁹ corꝑis non sit
distincta a materia alteri⁹ corꝑis sitũ. Illa tñ duo cor
pora sint sił' i eodem loco ꝛ situ. Sexta opĩo ẽ henrici
quoli'ix.q.vltĩa soluẽdo þmũ arg.ꝙ de⁹ pt̃ ↄseruar̃ þ⁹
sine posteriori. Ex quo igitur quantitas est þor situ pt̃
esse duplex quantitas ꝛ vnius situs. Septima opinio ẽ
godofredi quolibeto.vi.q.v. ꝙ corpus gloriosuz ẽ cũ
non glorioso qꝛ modus quãtitatiuus ꝑ quẽ aliquid est
in loco loqualit̃ potest tolli ab illo cui⁹ est modus. Ad
scõm argu.þncipale respondet frater richard⁹ p̃ntis
dis.iiij.þncipali.q.v.solo̕ẽ.vi.arg.ꝙ maior ṽt⁹ req̃rit'
vt vnũ corp⁹ sit i duob⁹ locis q̃ ꝙ.ij.corꝑa i eoð loco

c Irca distinctōez .l. q̄rūt͛ sex qōes. Prima ē. vtꝝ aliq̄s scd̄m rectā rōem ad fugiēdum miseriam possit appetere n̄ esse. Articulat qōez duplici articu. vt duplex ē malū pene ꝛ c̄lpe. De malo pene dic̄ frater richard⁹ p̄ntis dis. q̄rto ar⁹ p̄ncipali. q. ij. ꝙ n̄. q2 n̄ eē adimit totū bonum quod nō fac̄ eē penale. ꝛc̄.
De malo culpe dī ꝙ n̄ q2 n̄ eē adimit totū bonum quod nō malū culpe ꝛc̄. Frater richard⁹ vbi supra dic̄ oppm̄ ꝙ magis appetēdū est n̄ esse ꝙ̄ i culpa eē. q2 recta rōne homo magis fugere dꝫ qō est ꝯ deum sic̄ culpe ꝙ̄ aliud quod ē ꝯ seip̄m sicut nō esse. tn̄ q2 plus tenet͛ homo diligere deum quā seip̄m. Cuius dilectionis participes efficiat benedictus ihesus Amen

Distinctione. vi. huius quarti ponit duas auc̄tes i vltimo p̄ncipali de caratere. q. p̄ma in pede questionis Primā dyosij. Secūdā damaceni ꝛ coīter in textu nō cōplentur. Prima autem sic debet haberi dyoni⁹ de ecclesia ierarchā capitulo scd̄o. Pro vectioribus v̄o ꝯgruit ad p̄ncipalia eoꝝ que hic fiūt misteria intēdere. ꝛ hoꝝ caracterū ꝛ ymaginū occulta scrutari. Scd̄a auc̄tas damaceni li⁹. quarto ca⁹. p̄mo. Per baptisma p̄micias spūs sancti accipimus ꝛ principium alterius vite sit nobis regn̄acio ꝛ custodia sigillum ꝛ illuminacio.

Explicit hoc vade mecum vel collectarium non opinionis scoti sed oppinionū i scoto nullatenus signatorum. Dicitur vade mecum vel veni mecū vt voluit magister varrillonis sacre theologie doctor eximius ordinis fratrum minorum p̄uincie thuronie minister cūdignus qui hoc opus suum hoc nomine vade mecuꝫ baptizauit qui cum domino finaliter vadat nos q̄ꝫ cum eo domino dirrigente ire mereamur in celis. Amen.